

**SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN
İLETİŞİM BECERİLERİ İLE ÇATIŞMA EYLEM
STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN
İNCELENMESİ
(ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)**

Hamza ÇELİK

Yüksek Lisans Tezi

Beden Eğitimi ve Spor

Anabilim Dalı

Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ

2024

(Her Hakkı Saklıdır)

T.C.
BAYBURT ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE
ÇATIŞMA EYLEM STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ
(ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hamza ÇELİK

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ

BAYBURT- 2024

KABUL VE ONAY

Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ danışmanlığında, Hamza ÇELİK tarafından hazırlanan “Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin İletişim Becerileri ile Çatışma Eylem Stilleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi (Atatürk Üniversitesi Örneği)” başlıklı bu çalışma, 21.05.2024 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oy birliği ile başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan : Dr. Öğr. Üyesi Muhammet MAVİBAŞ

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Zekai ÇAKIR

Bu tezin kabulü Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Yönetim Kurulu’nun/...../20... tarih ve 20...../.....-..... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Doç. Dr. Murat KUL
Enstitü Müdürü

BEYANNAME

Bayburt Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü tez yazım kılavuzuna göre Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ danışmanlığında hazırlamış olduğum “Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin İletişim Becerileri ile Çatışma Eylem Stilleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi (Atatürk Üniversitesi Örneği)” başlıklı yüksek lisans tezimin bilimsel etik değerlere ve kurallara uygun, özgün bir çalışma olduğunu, aksinin tespit edilmesi halinde her türlü yasal yaptırımını kabul edeceğimi beyan ederim.

21.05.2024

Hamza ÇELİK

ÖN SÖZ

Öncelikle, Yüksek Lisans eğitimim süresince çalışmalarımı titizlikle değerlendiren, bilgisini ve tecrübesini sabırla ve içtenlikle paylaşan, benim için yeni ufuklar açan tez danışman hocam Sayın Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Yüksek Lisans eğitimim süresince bilgilerini, tecrübelerini ve desteklerini esirgemeyen her daim yanımda olan değerli hocalarım, Doç. Dr. İsmail KARATAŞ'a, Dr. Öğr. Üyesi Muhammet MAVİBAŞ'a, Dr. Öğr. Üyesi Onur BATMAZ'a ve özellikle değerli arkadaşım Öğr. Gör. Ali KÖROĞLU'na teşekkür ederim.

Yüksek Lisans eğitimim boyunca desteklerini esirgemeyen ve her daim yanımda olan değerli arkadaşım, Def. Uz. Mehmet KIZILTOPRAK'a, Müdürüm Kemal ATMACA'ya, Şefim Murat ERDOĞAN'a, mesai arkadaşım Hasan SEYİTOĞLU'na ve diğer ismini sayamadığım değerli tüm mesai arkadaşlarıma teşekkür ederim.

Son olarak yaşamımın her döneminde her daim yanımda olan beni destekleyen, emek ve haklarını ödeyemeyeceğim annem, babam, kardeşlerim ve aynı zamanda sevgili eşim Ayşe Hanım'a ve çocuklarımız Alpaslan ve Alperen'e sonsuz teşekkür ederim.

Sevgi ve saygılarımla,

Bana değer katan “herkes”, iyi ki varsınız...

Hamza ÇELİK

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE ÇATIŞMA EYLEM STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ (ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Hamza ÇELİK

Bayburt Üniversitesi

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Yunus Emre ÇİNGÖZ

Bayburt 2024, Sayfa: 111

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu doğrultuda çalışmada ilk olarak iletişim kavramı ve çatışma kavramına yönelik teorik bir çerçeve oluşturulmuş ve ardından saha araştırması yapılmıştır. Araştırmada veriler, "Kişisel Bilgi Formu", "İletişim Becerileri Ölçeği" ve "Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Çalışmanın örneklemini Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 627 öğrenci oluşturmuştur; bunların 255'i kadın, 372'si erkektir. Öğrencilerden veriler, araştırmacı tarafından düzenlenen anket formu ile toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22 paket programında analiz edilmiştir. Bulgulara göre, kullanılan iki ölçek arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Çalışmada katılımcıların iletişim becerileri üzerinde sınıf düzeyi, aktif spor türü, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi ve aile aylık geliri gibi faktörlerin anlamlı bir farklılık ve ilişki yarattığı belirlenmiştir. Ancak diğer demografik değişkenler için bu tür bir ilişki tespit edilememiştir. Çatışma eylem stilleri üzerinde ise sadece aktif spor yapma süresi ve baba eğitim düzeyinin anlamlı bir farklılık meydana getirdiği bulunmuştur. İletişim becerilerinin ise çatışma eylem stilleri üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi olduğu ortaya konmuştur. Bu bağlamda, öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça çatışma eylem stillerine verdikleri yanıtların da daha pozitif olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çatışma eylem stilleri, iletişim becerisi, spor bilimlerinde çatışma, spor bilimlerinde iletişim.

ABSTRACT

M. SC. THESIS

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN COMMUNICATION SKILLS AND CONFLICT ACTION STYLES OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS (ATATÜRK UNIVERSITY EXAMPLE)

Hamza ÇELİK

Bayburt University

Graduate School

Department of Physical Education and Sports Teaching

Thesis Advisor: Asst. Prof. Yunus Emre ÇİNGÖZ

Bayburt-2024, Pages: 111

The purpose of this research is to examine the relationship between communication skills and conflict action styles of sports sciences faculty students. In this direction, in the study, firstly, a theoretical framework was created for the concept of communication and conflict, and then a field research was conducted. In the research, data were collected using the "Personal Information Form", "Communication Skills Scale" and "Conflict Action Styles Scale". The sample of the study consisted of a total of 627 students studying in different departments at Atatürk University Faculty of Sports Sciences; 255 of them are women and 372 are men. Data from the students were collected with a survey form prepared by the researcher. The data obtained was analyzed in the SPSS 22 package program. According to the findings, a statistically significant and positive relationship was found between the two scales used. In the study, it was determined that factors such as class level, active sport type, mother's education level, father's education level and family monthly income created a significant difference and relationship on the communication skills of the participants. However, such a relationship could not be detected for other demographic variables. On conflict action styles, it was found that only the duration of active sports and the father's education level made a significant difference. It has been demonstrated that communication skills have a significant positive effect on conflict action styles. In this context, it was concluded that as students' communication skills increased, their responses to conflict action styles became more positive.

Keywords: Communication skills, conflict action styles, communication in sports sciences, conflict in sports sciences.

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	II
BEYANNAME	III
ÖN SÖZ	IV
ÖZET	V
ABSTRACT	VI
İÇİNDEKİLER.....	VII
TABLOLAR	X
ŞEKİLLER.....	XI
KISALTMALAR	XII
SİMGELER.....	XII
GİRİŞ.....	1
Araştırmanın Amacı.....	2
Araştırmanın Önemi ve Gerekçesi	3
Araştırmanın Sınırlılıkları	3
Varsayımlar	3
Terim ve Tanımları	3
BİRİNCİ BÖLÜM.....	5
1. KURAMSAL ÇERÇEVE	5
1.1. İLETİŞİM	5
1.1.1. İletişim Kavramı	5
1.1.2. İletişim Türleri	5
1.1.2.1. Sözlü iletişim	6
1.1.2.2. Sözsüz iletişim	6
1.1.2.3. Yazılı iletişim	7
1.1.2.4. Bireylerarası iletişim.....	7
1.1.2.5. Grup iletişimi	8
1.1.2.6. Örgütsel iletişim	9
1.1.2.7. Kitle iletişimi	10
1.1.2.8. Toplum iletişimi	11
1.1.3. İletişim Becerileri	12
1.1.4. Spor Bağlamında İletişim	13
1.1.5. Sporda İletişimin Önemi.....	14
1.1.6. Spor Eğitimi Alan Bireylerde İletişim Becerileri	16
1.1.7. İletişim Modelleri ve Sporda Kullanımı	17
1.1.7.1. Çember modeli	18
1.1.7.2. Şebeke modeli	18
1.1.7.3. “Y” modeli.....	19
1.1.7.4. Tekerlek modeli.	20
1.1.7.5. Zincir modeli	21
1.1.8. Sporda İletişim Grupları	22
1.2. ÇATIŞMA KAVRAMI	24
1.2.1. Çatışma Nedenleri	25

1.2.2. Çatışma Türleri	27
1.2.2.1. Kişilerarası çatışma	27
1.2.2.2. Fonksiyonel çatışma	29
1.2.2.3. Fonksiyonel olmayan çatışma	29
1.2.2.4. Hissedilen çatışma	30
1.2.2.5. Algılanan çatışma	31
1.2.3. Çatışma Yönetimi	32
1.2.4. Çatışmanın Sonuçları.....	34
1.2.5. Spor Bağlamında Çatışma	36
İKİNCİ BÖLÜM	40
2. YÖNTEM	40
2.1. ARAŞTIRMANIN MODELİ	40
2.2. EVREN VE ÖRNEKLEM	50
2.3. VERİ TOPLAMA ARACI.....	50
2.3.1. Kişisel Bilgi Formu	50
2.3.2. İletişim Becerileri Ölçeği.....	50
2.3.3. Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği	50
2.4. VERİ ANALİZİ.....	51
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM.....	53
3. BULGULAR	53
3.1. KATILIMCILARIN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ	53
3.2. GÜVENİRLİK VE NORMALLİK ANALİZLERİ.....	54
3.3. DEĞİŞKENLER ARASI İLİŞKİLERE İLİŞKİN BULGULAR	55
3.4. BİRİNCİL HİPOTEZLERE İLİŞKİN BULGULAR.....	56
3.4.1. İletişim Becerilerinin Çatışma Eylem Stilleri Üzerindeki Etkisi.....	56
3.4.2. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	57
3.4.3. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	58
3.4.4. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	59
3.4.5. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Uzlaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	61
3.4.6. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	62
3.5. KATEGORİK DEĞİŞKENLERLE İLGİLİ FARKLILIKLARA İLİŞKİN BULGULAR	63
3.5.1. Cinsiyete İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	63
3.5.2. Yaş Grubuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	64
3.5.3. Bölüme İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	66
3.5.4. Sınıfa İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	67
3.5.5. Spor Yapma Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	69
3.5.6. Düzenli Olarak Spor Yapılan Süreye İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	71
3.5.7. Spor Yapılan Branşa İlişkin Farklılıkların İncelenmesi.....	72
3.5.8. Anne Eğitim Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	73
3.5.9. Baba Eğitim Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	76
3.5.10. Aylık Kişisel Gelir Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi.....	80
3.5.10. Aylık Aile Gelir Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi	82
SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER.....	84
Sonuç	84
Tartışma	91

Öneriler	96
KAYNAKÇA	98
EKLER	105
Ek-1: Kişisel Bilgi Formu	105
Ek-2: İletişim Becerileri Ölçeği.....	106
Ek-3: Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği	107
Ek-4: Ölçek İzinler	109
Ek-5: Ölçek İzinleri Devamı.....	110
ÖZ GEÇMİŞ	111

TABLÖLAR

Tablo 1: Kişisel Bilgilere İlişkin Bulgular	53
Tablo 2: Ölçeklerin Güvenirlilik Düzeyleri	55
Tablo 3: Korelasyon Analizi Sonuçları	55
Tablo 4: İletişim Becerilerinin Çatışma Eylem Stilleri Üzerindeki Etkisi.....	57
Tablo 5: İletişim Becerilerinin Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi.....	57
Tablo 6: İletişim Becerileri Boyutlarının Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	58
Tablo 7: İletişim Becerilerinin Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	58
Tablo 8: İletişim Becerileri Boyutlarının Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	59
Tablo 9: İletişim Becerilerinin Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	60
Tablo 10: İletişim Becerileri Boyutlarının Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	60
Tablo 11: İletişim Becerilerinin Uzlaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	61
Tablo 12: İletişim Becerileri Boyutlarının Uzlaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	61
Tablo 13: İletişim Becerilerinin Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi.....	62
Tablo 14: İletişim Becerileri Boyutlarının Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi	62
Tablo 15: Cinsiyete Göre Farklılıklar	63
Tablo 16: Yaş Grubuna Göre Farklılıklar.....	65
Tablo 17: Bölüme Göre Farklılıklar.....	66
Tablo 18: Sınıfa Göre Farklılıklar.....	68
Tablo 19: Düzenli Olarak Spor Yapma Durumuna Göre Farklılıklar	70
Tablo 20: Düzenli Olarak Spor Yapılan Süreye Göre Farklılıklar	71
Tablo 21: Spor Yapılan Branşa Göre Farklılıklar	72
Tablo 22: Anne Eğitim Durumuna Göre Farklılıklar.....	74
Tablo 23: Baba Eğitim Durumuna Göre Farklılıklar	77
Tablo 24: Aylık Kişisel Gelir Durumuna Göre Farklılıklar	80
Tablo 25: Aylık Aile Gelir Durumuna Göre Farklılıklar.....	82

ŞEKİLLER

Şekil 1: Çember Modeli	18
Şekil 2: Şebeke Modeli	19
Şekil 3: “Y” Modeli	20
Şekil 4: Tekerlek Modeli	21
Şekil 5: Zincir Modeli	22

KISALTMALAR

ANOVA	: Analysis of Variance
ÇES	: Çatışma Eylem Stilleri
EDSÖİ	: Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim
İB	: İletişim Becerileri
İİTB	: İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler
İKİ	: İletişim Kurmaya İsteklilik
KA	: Kaçınmacı Eylem
KİE	: Kendini İfade Etme
KK	: Karşı Koyucu Eylem
KO	: Kolaylaştırıcı Eylem
U	: Uzlaştırmacı Eylem
vb.	: Ve Benzeri
vd.	: Ve Diğerleri
YÖK	: Yüksek Öğretim Kurumu
Z	: Zorlayıcı Eylem

SİMGELER

p	: Korelasyon katsayısı
%	: Yüzde

GİRİŞ

İnsanlar, varoluşları neticesinde dinamik ve sosyal bir yaratıktır. Toplumsal yaşamın ayrılmaz bir parçası olan insanların birçok farklı değer ve davranış modeli vardır. Bu davranış ve değerler içerisinde insanlar, amaçlarına ulaşmak için farklı gruplar oluşturma eğiliminde olurlar ve yaşamlarının büyük bir bölümünü bu gruplar içinde yaşarlar. Ancak bu grupların farklı özellikleri, kişilerarası iletişim ve etkileşimde birçok çatışmaya ve anlaşmazlığa yol açmaktadır (Karip, 2015). Bu sosyal ağ içerisindeki ilişkilerin ayrılığı ve zıt görüşler bireyler arasında çatışmalara yol açabilmektedir. Çatışma, yalnızca işletme ve yönetim bilimleri ana dallarında incelenen bir olgu değil, aynı zamanda sosyoloji, antropoloji, psikoloji gibi diğer ilgili birçok disiplinde de üzerinde durulan bir konu olarak değerlendirilmektedir. Çatışmalar tüm toplumlarda yaygın olarak görülür ve dinamik etkileşimler sonucunda ortaya çıkar. Bu doğrultuda, tüm kurum ve toplumlarda az çok çatışmalar yaşanmaktadır. Çatışmaların bir iletişim süreci olarak görülmesi durumunda, çatışma yönetiminde iletişim kavramının öneminin arttığı söylenebilir (Alabbas, 2022).

Spor, gençlerin sadece iletişim yeteneklerinin gelişmesini sağlamaz; ayrıca sosyalleşmelerine de şüphesiz büyük katkı sağlar. Günümüzde spor, fiziksel, duygusal ve sosyal açıdan gelişmenin, takım çalışmasını kolaylaştırmanın, karşılıklı dayanışmayı sağlamanın ve topluma üye olmanın en kolay yollarından biridir (Ulukan, 2012). Bu bağlamda, spor ile iç içe olan bireylerin iletişim ve çatışma durumlarının incelenmesi ve diğer sosyal gruplardan ve değişik demografik özelliklere sahip bireylerden farklı bir tavır ve tutum içerisinde olup olmadıklarının belirlenmesi gerekmektedir.

Spor bilimleri fakültelerinde eğitim alan öğrencilerin iletişim düzeyleri ve pozitif çatışma eylem stillerinin önemi birçok açıdan değerlendirilebilmektedir. Spor bilimleri alanında çalışan profesyoneller genellikle bir ekip içinde görev alırlar. İyi iletişim becerileri, takım içinde etkili iş birliği sağlamada kritik bir rol oynamaktadır. Pozitif çatışma eylem stilleri, sorunları çözmek ve ortak hedeflere ulaşmak için iş birliği yapma yeteneğini artırır. Antrenman ve eğitim süreçlerinde, antrenörlerin sporcularla etkili bir iletişim kurmaları ve pozitif bir eğitim ortamı yaratmaları önemlidir. Bu, sporcuların motivasyonlarını artırabilir ve performanslarını geliştirebilir. Spor bilimleri öğrencileri, ilerleyen dönemlerde sporcuların yaralanma durumlarını yönetme ve rehabilitasyon süreçlerini planlama konusunda görev alabilecekleri için bu süreçlerde etkili iletişim, sporcuların duygusal durumlarını anlama ve onlara doğru destek sağlama açısından kritiktir. Spor bilimleri mezunları, sporcular veya spor organizasyonlarıyla iş birliği yaparken iletişim becerilerini kullanabilirler. Sponsorluk

anlaşmaları, etkinlik planlaması ve diğer iş birliği faaliyetlerinde etkili iletişim, başarılı sonuçlar elde etmelerine yardımcı olacaktır. Ayrıca bu fakülte mezunları genellikle topluluklarla etkileşimde bulunmaktadır. İyi iletişim becerileri, topluluklarla daha iyi bağlantı kurma ve spor etkinliklerini toplum için daha anlamlı hale getirme konusunda önemlidir.

Spor dünyasında hızla gelişen iletişim teknolojileri, spor bilimleri mezunlarının farklı platformlarda etkili iletişim kurmalarını gerektirmektedir. Sosyal medya, online iletişim araçları ve diğer dijital platformlarda yetkinlik, mezunların profesyonel olarak daha rekabet avantajı elde etmelerine yardımcı olacaktır. İyi iletişim becerileri, spor bilimleri mezunları için profesyonel ağlarını oluşturmak ve sürdürmek açısından önemlidir. Pozitif çatışma eylem stilleri, iş ilişkilerini güçlendirmeye ve olası sorunları yapıcı bir şekilde çözmeye yardımcı olur. Spor bilimleri alanında çalışan profesyonellerin, etik ve değerlere uygun bir şekilde iletişim kurmaları önemlidir. Bu, spor dünyasındaki toplumsal sorumluluklarını yerine getirmelerine katkı sağlar. Sıralanan nedenlerle, spor bilimleri fakültelerinde eğitim gören öğrencilerin iletişim becerilerini geliştirmeleri ve pozitif çatışma eylem stillerini benimsemeleri hem akademik başarılarını artırmaya yardımcı olacak hem de gelecekteki profesyonel kariyerlerinde daha etkili olmalarına yardımcı olacaktır.

Araştırmanın Amacı

Bu tez çalışmasında, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesini kapsamaktadır. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin örneklem olarak alındığı bu çalışma, elde edilecek sonuçlara bağlı olarak hem iletişim hem de çatışma eylem stilleri konularında spor bilimleri alanına katkı sağlanması adına önem arz etmektedir. Konu ile ilgili literatüre katkı sağlamanın yanı sıra elde edilecek bulgular neticesinde sunulacak olan öneriler bakımından da çalışmanın önemi artmaktadır. Bu araştırmanın amacı spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkinin incelemesidir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada ilk olarak iletişim kavramına ardından çatışma kavramına yönelik olarak teorik çerçeve oluşturulmuş ve saha araştırmasına geçilmiştir. Spor bilimlerinde öğrenim görmekte olan öğrencilerle gerçekleştirilen saha araştırmasının verileri, literatürle kıyaslanarak sonuca varılmıştır.

Araştırma sorusu ise “Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ve çatışma eylem stilleri arasında ilişki var mıdır?” olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın Önemi ve Gerekçesi

Spor ve iletişim arasındaki bu dinamik ilişki, spor dünyasının karmaşıklığını anlamak ve başarılı olmak için oldukça mühim bir faktördür. İletişim, sporun sadece saha içinde değil, saha dışında da başarıyla yönetilmesini sağlar. Sporun iletişim becerileri ve eylem stilleri arasında bir dizi farklı boyutta rol oynadığı bilinmektedir. İletişim ve çatışma eylem stilleri, spor dünyasında hem sporcular arasında hem de spor etkinlikleriyle ilgili paydaşlar arasında önemli bir rol oynar. Literatür çalışması yapıldığı zaman spor bilimleri fakültesinde okuyan bireylerin iletişim becerileri ve çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaya rastlanmamış, bu değişkenleri ayrı ayrı inceleyen de çok fazla çalışmanın olmadığı görülmektedir. Özellikle çatışma eylem stillerinin spor bağlamında incelendiği çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışmada elde edilen verilerin bu anlamda alanyazındaki mevcut boşluğu dolduracağı düşünülmektedir. Bu sonuçlar aynı zamanda spor bilimleri fakültesi öğrencileri niteliklerini içerdiği için, kurumlarda sağlanabilecek geliştirmelere yönelik olarak öneriler oluşturulabilecektir. Bu da çalışmanın önemini göz önüne çıkarmaktadır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu tez çalışmasında belirlenen sınırlılıklar şunlardır;

- Çalışma örneklem olarak belirlenen Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile sınırlıdır,
- Çalışma sonuçları örneklemin vermiş olduğu yanıtlarla sınırlıdır,
- Çalışma zaman açısından sınırlıdır.

Varsayımlar

Bu çalışmada örneklem olarak belirlenen katılımcıların kendilerine yöneltilen sorulara içtenlik ve hatasız olarak cevapladıkları varsayılmıştır.

Terim ve Tanımları

İletişim becerisi: İletişim becerisi, bireylerin duygu, düşünce, bilgi veya isteklerini etkili bir şekilde başkalarına aktarma yeteneğini ifade eder. Bu beceri, sözlü, yazılı veya beden dili gibi çeşitli iletişim kanalları üzerinden gerçekleşir. İletişim becerileri, bireylerin kişisel ve profesyonel ilişkilerinde, iş hayatında, eğitimde ve birçok diğer sosyal bağlamda başarılı olmalarına yardımcı olur (Batu ve Yanık, 2021).

Çatışma eylem stilleri: Çatışma eylem stilleri, bireylerin çatışma durumlarına yaklaşımını ve çatışmayı çözme şeklini tanımlayan davranış kalıplarıdır. Farklı kişilikler, deneyimler ve değerler nedeniyle insanlar çatışma durumlarına farklı bir şekilde tepki gösterirler (Koçak ve Aktaş, 2019).

BİRİNCİ BÖLÜM

1. KURAMSAL ÇERÇEVE

1.1. İLETİŞİM

1.1.1. İletişim Kavramı

İnsanlar dünyadaki ve çevresindeki olayları çevresindeki insanlardan bilgi alarak algırlar. Toplumsal düzenin bir parçası olan insan, diğer bireylerle etkileşime girerek dünyayı yorumlamaya ve anlamaya çalışır. Çünkü bireyin kendisini içinde bulunduğu ortam, insanlardan ve onlar arasındaki ilişkilerden oluşur. Birbirleriyle iletişim kuran kişiler karşı tarafa kendileri hakkında bilgi verirken aynı zamanda karşı taraftan da bilgi alırlar. Dolayısıyla bireyin doğuştan gelen başkalarını anlama ve kendini ifade etme isteği, insanları iletişim kurmaya zorlamıştır. İletişim kelimesi Latince birliktelik anlamına gelen “*communicare*” fiilinden gelir. Dilimizde iletişim ya da iletişim kelimeleri ile ifade edilen iletişim kavramının farklı tanımları bulunmaktadır. İletişim, iki kişinin bilgilerini, düşüncelerini ve duygularını diğer insanlarla paylaşarak bir anlam kazanması süreci olarak tanımlanır (Vural vd., 2012). Farklı bir tanımda ise iletişim, insanların diğer insanların duygu ve düşüncelerine yanıt vererek duygu ve ihtiyaçlarını ifade etmeleri ve bunları zihinlerinde anlamaları süreci olarak tanımlanmaktadır. Alıcı ve gönderici arasındaki ilişkiyi ifade eden iletişim, mesajların ilgilendiği şeyler bütününe işaret etmektedir. Bu yüzden iletişim, insanlarla iletişim ve diğer insanlara karşı tutumdur. Yapılan tanımlara göre iletişim, bireyin başka bir kişi veya grupla ortak semboller kullanarak iletişim kurduğu, edindiği anlamları mevcut koşullar altında farklı yöntemlerle aktardığı bireysel ve toplumsal ilişkiler süreci olarak tanımlanabilir (Gönenç, 2007). Bireyler ve örgütler arasında duygu ve düşüncelerin paylaşarak uzlaşma ve anlayışa varılmasını ifade eden iletişimin örgütler için oldukça önemlidir. Fakat iletişim, koordinasyon, planlama, çatışma yönetimi, liderlik, eğitim, denetim ve karar alma gibi örgütsel süreçlerin merkezinde yer almaktadır. Bu bağlamda tüm bu süreçler için gereklidir ve bu nedenle iletişimin örgütler ve bireyler için vazgeçilmez olduğu söylenebilmektedir (Avcılar, 2010).

1.1.2. İletişim Türleri

İletişim, bilgi, düşünce veya duyguların yalnızca bir insan ya da pek çok kişiye veya gruba iletim aşamasıdır. İletişim, birçok farklı türde gerçekleşebilir ve farklı bağlamlarda farklı iletişim türleri kullanılabilir. İletişim türleri, bireyler ve gruplar arasındaki etkileşimde

çeşitli şekillerde kullanılmaktadır. İletişimde etkili olabilmek, bu farklı iletişim türlerini anlamak, kullanmak ve doğru bir şekilde yorumlamak gereklidir (Batu ve Yanık, 2021). Aşağıda farklı iletişim türleri alt balıklar halinde açıklanmıştır.

1.1.2.1. Sözlü iletişim

Sözlü iletişim kapsamında bireylerin birbirleriyle konuşmalarına örnek olarak gösterilebilecek resmi ve resmi olmayan toplantılar, tartışmalar, yüz yüze görüşmeler ve konuşmalar yer almaktadır. Mecburi bir gerekesinin olmak üzere karşılaştığımız bu kavram günlük olarak geçirilen sosyal sürenin önemli bir kısmını oluşturur. Yani insanlar gün içinde bulundukları ortamda çoğu zaman dinleyerek veya konuşarak iletişim kurarlar. Sözlü iletişim dil aracılığıyla gerçekleşir. Bu nedenle insanlar birbirleriyle iletişim kurarken açıkça konuşmalıdır (Erdönmez, 2019). Bu iletişim türünün en göz önündeki kriteri farklı ya da benzer düşüncelere sahip bireyleri bir araya getirmesidir. Burada birleştirme, alıcı veya kaynağın aynı ortamda olması veya alıcı ile kaynağın teknolojik ortamda birleştirilmesi anlamına gelir. Sözlü iletişim iki alt grubu içerir. Kabul edilen dil, insanlar arasındaki konuşmalar olarak ifade edilse de dilsel bir eser ses özellikleriyle konuşulur. Akıcı iletişimde vurgu, ses şiddeti, hız ve ton gibi kavramlar önemlidir. Yani dil söyleneni, çeviri dili ise ifadenin nasıl söylendiğini vurgular (Küçük vd., 2012).

1.1.2.2. Sözsüz iletişim

İletişim döneminin temel yönünü gerçekleştiren sözsüz iletişim, ferdin günlük yaşamında gerçekleştirdiği ilişkilerde başvurduğu simgesel kodlar içinde sözsüz olarak anlatım edilenlerin anlam yaratırken ve paylaşıırken etken olarak kullanıldığını vurgulamaktadır. Yazı ya da konferans olmaksızın bireylerin birtakım mesajları karşı tarafa iletmesi ya da alması sözsüz iletişim olarak anlatım edilmektedir. Sözsüz iletişim, bireylerin ne dediği ile değil yalnızca ne bitirdikleri ilgilenmektedir. Başka bir deyişle sözsüz iletişim için yalnızca jest ve mimiklerin kullanıldığı bir iletişim şeklidir. Sözsüz iletişim, birbirleriyle etkileşime giren insanların iletişim döngüsünü oluşturmak için kullanılır. Bu iletişim türü sözlü iletişimde kelimelere verilen anlamları pekiştirir. İnsanlar bazen gerçekte ne hissettiklerini ifade etmekte başarısız oldukları için sözsüz iletişimin sözlü iletişimden daha etkili olduğuna inanırlar. Yani insanların söyledikleri ile kastettikleri farklı olabilmektedir. Sözsüz iletişim, bu tür kişilerarası durumlarda insanları destekler. Dolayısıyla insanların ne hissettiğini doğru algılamamanın yolu, sözsüz iletişim sürecinde kullanılan mesajları yorumlamaktan geçmektedir (Batu ve Yanık, 2021; Gürel ve Akşit, 2021).

1.1.2.3. Yazılı iletişim

Bilgilerin, mesajların, duygu ve düşüncelerin semboller kullanılarak yazılı olarak ifade edilmesine yazılı iletişim denir. Yazılı iletişim, geçmiş olayları yakalama ve gelecekle ilgili tutarlı ve mantıklı sonuçlar çıkarma fırsatı sağlar. Dolayısıyla yazının iletişim döneminde olması toplumsal hafızayı koruma ve dolayısıyla toplumdaki bireylerin iletişimini destekleme özelliğiyle dikkat çekmektedir. Sosyal hayatın her anında resmî kurumlarda etkin yazılı iletişim önemini korumaktadır. Buna sebep olan özelliklerden bahsedecek olursak (Thompson ve Ergin, 1994):

- Bilgilerin bireylerin zihnindeki devamlılığının sürdürülmesi,
- İletilerin hatasız olarak karşıya aktarılması,
- Karşılaşılabilecek olumsuzluklar için bazı kararlar almak.

Yazılı iletişim, yönetme ekibinin çoğunlukla tercih etmiş olduğu bir tür değildir, bunun nedeni yönetimin algısının düşük olmasıdır. Bu iletişim türü sözlü iletişimle kıyaslandığında vakit yönünden birtakım eksiklikleri vardır. Fakat bazı avantajlarından da anlatmak mümkündür. Örneğin unutulmuş mesajın okunarak yine bellekteki yerini alması bu avantajlar içinde gösterilebilir. Bundan kaynaklı olarak bahsedilen iletişim çeşidi, detayların ehemmiyet arz etmiş olduğu durumlarda çoğunlukla uygulanan iletişim biçimi şeklinde görülmektedir (Erkuş ve Günlü, 2009).

1.1.2.4. Bireylerarası iletişim

İletişimin kapsamı ve ortamı iletişimin biçimini, sınırlarını ve yöntemlerini belirler. Sosyal ilişkilerde karşılaştığımız kişilerarası iletişim, bireyin yalnızca kendi kendine oluşturduğu iletişim türü değil, mesajı gönderenin diğer insanlardan oluştuğu bir iletişim biçimidir. Yüz yüze olarak da adlandırılan kişilerarası iletişim, insanlar tarafından oluşturulan ve yönlendirilen iletişim olarak tanımlanabilmektedir (Batu ve Yanık, 2021). Bu iletişim türü birden fazla birey arasındaki sözel olmayan veya sözlü ortak kodların (sembollerin) kullanılması sonucu ortaya çıkan bir iletişim şeklidir. Kişilerarası olarak değer iletişimi aşağıdaki özelliklere sahiptir (Şimşek, 2021);

- İnsanlar arasındaki iletişim belirli bir mesafede yüz yüze gerçekleşir,
- İletişim araçları arasında karşılıklı iki yönlü mesaj alışverişi gerçekleşir,
- Kişilerarası iletişimde mesajların sözlü veya sözlü olarak iletilmesinin zaman ve mekân bütünlüğü şartını karşılaması gerekir.

1.1.2.5. Grup iletişimi

Grup iletişimi; bilgilerin ve sembollerin insanlara ayrıntılı olarak aktarılması ve bireylerin ilettiği mesajın anlaşılması olarak ifade edilmektedir. Farklı tanıma göre de kitle iletişimi, mesajı gönderenin hedefe yanıt vermeden insan topluluğuna bilgi ilettiği ve bu bilgiyi ilettiği bireylerin zihninde görselleştirdiği bir süreç olarak tanımlanabilir. Dergiler, makaleler, televizyon, radyo ve internet kitle iletişim araçlarının küçük bir kısmını oluşturmaktadır (Sayıt, 2003). Bu medyalar sayesinde bilgi zamana ve evrensele yayılmaktadır. İnsanların yakın veya uzak çevrelerinde olup bitenleri öğrenmelerine yardımcı olan, kitleleri ortak bir noktada buluşturan, bilgilendiren araçları teknik gücün temeli olarak kitle iletişim araçları gösterilebilmektedir. Bu araçlar; reklamlar aracılığıyla bireyi bilgilendirmek, sanatı, kültürü, eğitimi ve çeşitli mal veya hizmetleri tanıtmak gibi önemli işlevleri yerine getirirler. Günümüz dünyasında kitle iletişim araçlarının hızla gelişmesi, insanların dünyanın her kıtasında meydana gelen olaylar hakkında anında bilgi sahibi olmasını ve her türlü konu hakkında bilgiye daha pratik bir şekilde ve çok uygun fiyata ulaşmasını mümkün kılmıştır. Bu durum insanların karar verirken kullandıkları stratejileri etkilemekte ve günlük yaşam olaylarına ilişkin izlenimlerini değiştirmektedir (Şimşek, 2021).

Grup iletişimi, bir grup içindeki bireyler arasında bilgi alışverişi, duygusal bağ kurma ve ortak hedeflere ulaşma amacıyla gerçekleşen iletişim sürecidir. Grup iletişimi, iş dünyasında, eğitim ortamlarında, sosyal gruplarda ve birçok diğer bağlamda önemli bir rol oynar. Grup iletişimi hakkında bazı temel noktalar aşağıda sıralanmıştır (Sayıt, 2003; Şimşek, 2021):

- Açık iletişim: Grup içinde açık iletişim, her bir üyenin fikirlerini, düşüncelerini ve duygularını özgürce ifade etmesini sağlar. Bu, grup üyeleri arasında anlayışın artmasına ve etkileşimin daha verimli olmasına katkı sağlar.
- Dinleme becerisi: Grup içinde etkili iletişim, sadece konuşma değil, aynı zamanda dinleme becerisi gerektirir. Grup üyeleri birbirlerini anlamalı ve karşılıklı olarak düşüncelerine saygı göstermelidir.
- Grup dinamikleri: Grup içindeki ilişkiler, rollere göre dağılım, liderlik yapısı ve diğer dinamik faktörler, iletişimi etkiler. Grup üyelerinin birbirleriyle olan ilişkileri, grubun başarıya ulaşma sürecini belirleyebilir.
- Çatışma yönetimi: Grup içinde farklı düşünceler ve perspektifler olabilir, bu da çatışmalara neden olabilir. Bu durumda, grup üyelerinin çatışmaları olumlu bir şekilde çözmeleri ve ortak noktalarda buluşmaları önemlidir.

- Hedef belirleme: Grup, genellikle ortak bir hedefe ulaşmak amacıyla bir araya gelir. Bu hedef, grup üyeleri arasında bir birliktelik oluşturur ve iletişim sürecini yönlendirir.
- Güven ve bağlılık: Grup içinde güven atmosferi oluşturmak, üyeler arasındaki iletişimi güçlendirir. Güven, grup üyelerinin birbirlerine açık olmalarını ve ortak hedeflere güvenle yönelmelerini sağlar.
- Teknoloji kullanımı: Günümüzde, grup iletişimini güçlendirmek için çeşitli iletişim teknolojileri kullanılabilir. Grup üyeleri, mesajlaşma uygulamaları, video konferans araçları ve diğer dijital platformlar aracılığıyla etkileşimde bulunabilir.

Grup iletişimi, başarılı bir ekip çalışması için kritik bir unsurdur. Her bir üyenin katkısı, açık iletişim ve etkileşim, grup hedeflerine ulaşmada önemli rol oynar.

1.1.2.6. Örgütsel iletişim

Bu iletişim türü, örgütün belirlediği hedeflere ulaşabilmesi için lüzumlu görülen ilişkilerin sağlanması ve örgütü oluşturan faktörlerin birbirleri ile etki içerisinde var olmasıdır. Organizasyonlarda yükümlülükler her ne kadar doğru bir şekilde düzenlenirse düzenlensin, meslek tanımları ne denli bariz olursa olsun, görevleri devam ettirecekler içinde yazışma olmadan etkileşimden anlatmak olası değildir. Bir kuruluştan yazışma teklif edildiğinde hangi kuruluştan bahsediyor olursak olalım, çatışmaların yaşanmadığı, insanların birbirine olan saygısının ve bağlılığının arttığı, rahat bir ortam yaratılmaktadır. Görevler düzenli olarak organize edilir ve adaletsizlik sona ermektedir. Kariyerine devam eden insanlar arasındaki çatışmalar azalır (Durğun, 2006).

Örgütsel iletişim, toplumda yaşamına idame eden insanları bir gayeye yönelik olarak birleşen ve birleşim kararını insanların teşkilat menfaatleri doğrultusunda ahenk ve iş donanması içinde çalışmalarını sağlayan, değişik anlamlara haiz insan faaliyetinin paylaşılması olarak tanımlanmaktadır. Örgütsel iletişim, bir örgütün gerek yönetsel gerekse örgütsel tüm faaliyetlerinin bereketli ve muntazam bir halde yerine getirilmesinde mühim bir vazife üstlenmektedir. Bu sebeple mevcut yönetimin bereketli organizasyon etkileşiminde olabilmesi için ne tür bir iletişimi sağlayabileceğini ve diğer paydaşlarla iletişimini sağlayabilmesi gerekmektedir. Çünkü örgütsel iletişim, bir teşkilat için eğer olmazsa olmaz bir öneme sahiptir (Halis, 2000). Örgütsel iletişim, örgütsel idare döneminin başarıya ulaşmasında bir ön koşuldur. Aynı zamanda bu süreçte kuruluşun yazışmaları da gereklidir, böylece kuruluşun amaçlarına göre kişilere bilgi sunabilir ve kuruluş hedefinin farklı kişiler tarafından benimsenmesi sağlanabilmektedir. Başka bir açıdan bakıldığında; örgütün tüm üyeleri arasında bilgi, duygu ve düşüncelerin paylaşılması örgütün iç ve dış başarısını

doğrudan etkilemektedir. Bu bağlamda örgütsel iletişimin örgütte önemli bir yere sahip olduğu, örgütsel iletişim sürecinde gönderilen mesajın kalitesinin örgütün kalitesiyle doğrudan ilişkili olduğu söylenebilir. Bir spor organizasyonunda yöneticiler arasında sağlıklı yazışmaların geliştirilmesi için empati, anlayış, müzakere becerileri, dinleme ve beden dilinin gerekli önkoşullar olduğu açıktır (Durğun, 2006; Halis, 2000).

1.1.2.7. Kitle iletişimi

Kitle iletişimi son 30-40 yılda ortaya çıkan ve hatta onunla özdeşleşen iletişim olgusunun bir alt kavramıdır. Kitle iletişim; "Geniş, heterojen ve bilinmeyen bir kitleye yönelik bir iletişim biçimi" veya "kamuya ve kitlelere mesajların üretilmesi ve yayılmasının kurumsallaşmış bir biçimi" olarak tanımlanmaktadır. Değişen dünyada en hızlı gelişen ve değişen alanlardan biri de iletişim alanıdır (Lang ve Lang, 2009). İletişim teknolojisi ve araçlarının gelişimi ve yenilenmesi, tamamen yeni iletişim türleri, ilişki türleri ve farklı kültürler yaratmıştır. Kitle iletişim aynı anda geniş bir kitleye ulaşmak için teknik iletişim araçları kullanılarak yapılan iletişim sürecidir. Kitle iletişimi, hedefe ulaşmanın ve geri bildirim almanın mümkün olmadığı bir iletişim biçimi olduğundan, iletişimdeki aksaklıkların ve hataların telafisi oldukça zordur. Bu nedenle yanlış anlamaların, eksik ve hatalı ifadelerin önüne geçmek için iletişim süreci öncesinde ciddi bir hazırlık yapılması gerekmektedir (Hovland ve Lumsdaine, 2017).

Kitle iletişimi aynı zamanda geniş bir kitleye mesaj iletmek amacıyla kullanılan bir iletişim biçimidir. Bu tür iletişim, medya araçları üzerinden gerçekleştirilebilir ve genellikle büyük kitlelere ulaşmayı hedefler. Kitle iletişimi, haber, eğlence, bilgi, reklam gibi çeşitli içerikleri içerebilir ve iletilen mesajın etkili bir şekilde iletilmesi için çeşitli stratejiler kullanılır. Bu iletişim biçimi, genellikle gazete, dergi, televizyon, radyo, internet, sosyal medya gibi medya araçları aracılığıyla gerçekleşir (Hovland ve Lumsdaine, 2017). Kitle iletişimi, toplumun farklı kesimlerine hitap edebilme özelliği ile önem taşır. Bu nedenle, medya kuruluşları ve iletişim profesyonelleri, kitle iletişimini kullanarak geniş bir izleyici veya okuyucu kitlesine ulaşmayı amaçlarlar. Kitle iletişimi, bilgi akışını sağlama, düşünce ve görüşleri etkileme, ürünleri tanıtmaya, toplumsal olayları duyurma gibi çeşitli amaçlara hizmet eder. Ancak, bu güçlü iletişim aracı aynı zamanda sorumluluk gerektirir. Medya kuruluşları, doğru ve güvenilir bilgi sağlama, tarafsızlık ilkesine uygun davranma gibi prensiplere bağlı kalmak zorundadır. Kitle iletişiminin evrimi, teknolojik gelişmelerle birlikte sürekli olarak değişim göstermektedir (Lang ve Lang, 2009). Dijital medyanın yükselişi, sosyal medyanın etkisi ve internet üzerinden yayın yapan platformların çoğalması, kitle iletişiminin

dinamiklerini etkilemiş ve iletişim süreçlerini daha karmaşık hale getirmiştir. Bu bağlamda, kitle iletişimi alanında çalışan profesyonellerin ve medya kuruluşlarının bu değişimlere adapte olmaları ve etkili iletişim stratejileri geliştirmeleri önemlidir (Hvland ve Lumsdaine, 2017).

1.1.2.8. Toplum iletişimi

Bir kişinin başkalarıyla etkileşime girmesi ve yalnız olmaması davranış bilimleri bölümüne aittir. Çünkü bireylerin toplumdaki tutum ve davranışları incelenebilir ve anlamlı bir etki yaratabilmektedir. İletişim çok boyutlu bir kavramdır. İletişim çok boyutlu bir şekilde yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu boyutların en önemlilerinden biri sosyalliktir. Bu nedenle sosyal etkileşim kavramının kullanımı daha yaygın hale gelmiştir. Özetle toplum iletişim kavramının iletişimin sosyal yönünü ortaya çıkarmak amacıyla literatüre kazandırıldığı söylenebilmektedir (Çetintaş, 2018).

Toplum iletişimi, bireyler arasında bilgi, düşünce, duygu ve deneyimlerin paylaşılması sürecini ifade eder. Bu, bireylerin bir araya gelerek etkileşimde bulunmalarını, anlamalarını ve ortak bir dil oluşturmalarını içerir. Toplum içinde iletişim, kültürün oluşumu, normların belirlenmesi, sosyal ilişkilerin kurulması ve sürdürülmesi gibi önemli roller üstlenir. Toplum içinde iletişim, farklı biçimlerde gerçekleşebilir. Sözlü iletişim, yazılı iletişim, görsel iletişim, bedensel dil gibi çeşitli araçlar kullanılarak bilgi aktarımı sağlanır. Bu iletişim süreçleri, bireylerin kendi kimliklerini tanımlamalarına, toplumsal rollerini anlamalarına ve diğer insanlarla etkileşime girmelerine yardımcı olur. Toplum içinde iletişim, aynı zamanda kültürün ve değerlerin aktarılmasında kritik bir rol oynar (Batu ve Yanık, 2021). İnsanlar, iletişim yoluyla kendi toplumsal kimliklerini oluştururlar ve bu kimlikleri diğerleriyle paylaşırlar. Dil, gelenekler, ritüeller, sanat ve diğer kültürel ifadeler, toplumsal iletişim aracılığıyla nesilden nesile aktarılır. Sosyal medya gibi dijital iletişim araçlarının yaygınlaşması, toplum içinde iletişimi daha karmaşık hale getirmiştir. Bireyler, artık sadece yerel topluluklarıyla değil, küresel ölçekte birçok insanla da iletişim kurabilirler. Bu da çeşitli kültürler arasında anlayışı artırabilir, ancak aynı zamanda iletişimde karşılaşılan zorlukları da beraberinde getirir. Toplum iletişimi, etkili bir şekilde gerçekleştiğinde, bir toplumun uyumlu ve dayanışma içinde olmasına katkıda bulunabilir. Ancak iletişimdeki eksiklikler veya yanlış anlamalar, toplumsal çatışmalara ve sorunlara yol açabilir. Bu nedenle, toplum içinde etkili iletişim, karşılıklı anlayışı artırarak daha sağlıklı bir toplum oluşturmada önemli bir faktördür (Çetintaş, 2018).

1.1.3. İletişim Becerileri

İletişim becerileri, bireylerin etkili ve anlamlı iletişim kurabilme yeteneklerini ifade eder. İyi iletişim becerilerine sahip olmak, kişisel ve mesleki ilişkilerde başarı, empati, anlayış ve iş birliği yeteneğini artırabilmektedir. Temel iletişim becerileri aşağıdaki gibi sıralanabilmektedir (Balcı ve Ersanlı, 2006; Çiçek, 2018; Gökçe ve Baskan, 2012):

- Dinleme becerisi: İyi bir iletişimcinin temel özelliklerinden biri etkili dinleme yapabilme yeteneğidir. Karşınızdakini anlamak için dikkatlice dinlemek, empati kurmak ve söylenenleri anlamak önemlidir.
- Empati: Empati, karşınızdaki kişinin duygularını anlama ve onları paylaşma yeteneğidir. Empatik olmak, karşınızdakiyle daha derin ve anlamlı bir bağ kurmanıza yardımcı olabilir.
- Sözlü iletişim: Açık, net ve anlaşılır bir şekilde konuşma, iyi bir iletişim becerisidir. Düşüncelerinizi ifade etme yeteneğiniz, etkili iletişimde kilit bir rol oynar.
- Bedensel iletişim (beden dili): Vücut dilini doğru kullanmak, sözlü iletişimi destekleyebilir veya zayıflatabilir. Pozitif bir duruş, göz teması, jest ve mimiklerle ifade, karşıdaki kişiye doğru bir mesaj iletebilir.
- Yazılı iletişim: E-posta, rapor, mektup gibi yazılı iletişim araçlarını etkili bir şekilde kullanabilmek, profesyonel iletişimde önemlidir. Yazılı ifadelerinizin açık, düzenli ve anlaşılır olması gereklidir.
- Soru sorma yeteneği: İyi bir iletişimci, etkili sorular sorarak daha derinlemesine anlamaya ve bilgi almaya çalışır. Doğru sorular, karşıdaki kişinin düşünce ve duygularını ifade etmesine yardımcı olabilir.
- Eleştirel düşünme: Bilgiyi değerlendirme, analiz etme ve eleştirme yeteneği, etkili iletişimde önemlidir. Eleştirel düşünme, bilgiler arasında bağlantı kurma ve çeşitli perspektifleri anlama kapasitesini artırabilir.
- Problem çözme becerisi: İyi bir iletişimci, ortaya çıkan problemleri etkili bir şekilde çözebilir. Sorunları anlama, çözüm yollarını değerlendirme ve iş birliği içinde çözüm üretme yeteneği önemlidir.
- Etkili sunum yeteneği: Grup önünde konuşma ve sunum yapabilme yeteneği, iş ve sosyal ortamlarda etkili iletişimi destekler.

İletişim becerilerini geliştirmek, kişisel ve profesyonel yaşamda daha başarılı ve tatmin edici ilişkiler kurmanıza yardımcı olmaktadır. Bu beceriler, sürekli olarak pratik yapmayı ve geri bildirimleri değerlendirmeyi gerektirir (Kılıcı vd., 2009).

1.1.4. Spor Bağlamında İletişim

Sporcular için etkili iletişim, başarılı bir ekip çalışması, antrenman verimliliği ve sporcular arasındaki ilişkilerin gelişmesi açısından kritik öneme sahiptir. İletişim, antrenörler, sporcular, yöneticiler ve diğer paydaşlar arasındaki etkileşimleri içerir. Spor bağlamında iletişimin önemli yönlerine aşağıdaki gibi değinilebilmektedir (Akyazı, 2018; Dumangöz, 2021; Koçyiğit vd., 2018):

- Antrenör-sporcu iletişimi:
 - Hedef Belirleme: Antrenörlerin sporculara hedefleri açıklamaları, sporcuların odaklanmasına ve motivasyonlarını arttırmalarına yardımcı olur.
 - Geribildirim: Antrenörlerin etkili ve yapıcı geribildirim vermesi, sporcuların gelişimine katkıda bulur.
 - Antrenman Planlaması: Antrenörlerin antrenman planlarını anlatması ve sporcularla paylaşması, ekip içinde anlayışı artırır.
- Takım içi iletişim:
 - Strateji ve Taktik: Takım içinde açık iletişim, strateji ve taktiklerin anlaşılmasını ve uygulanmasını kolaylaştırır.
 - Sorun Çözme: Takım içinde oluşan sorunların açıkça konuşularak çözülmesi, takımın birlikte hareket etmesini güçlendirir.
 - Moral ve Motivasyon: Takım içi olumlu iletişim, moralin yüksek olmasına ve sporcuların birbirlerini motive etmelerine yardımcı olur.
- Sporcu-sporcu iletişimi:
 - Takım Duygusu: Sporcular arasındaki güçlü iletişim, takım duygusunu artırabilir ve dayanışmayı güçlendirir.
 - Destek ve Güven: Sporcular arasında destekleyici bir iletişim ortamı, birbirlerine güven duymalarına katkıda bulunur.
 - Zorlu Durumlarla Başa Çıkma: Zorlu durumlar karşısında sporcular arasındaki etkileşim, takımın birbirine destek olmasını sağlar.
- Medya iletişimi:
 - Röportajlar ve Basın Toplantıları: Sporcuların ve antrenörlerin medya ile etkili bir iletişim kurmaları, takımın ve sporcuların genel imajını etkiler.
 - Basınla İlişkiler: Olumlu basın ilişkileri, sponsorluk anlaşmaları ve taraftar bağlılığını artırır.

- Yönetim iletişimi:
 - Hedeflerin İletilmesi: Yönetimin sporculara ve antrenörlere hedefleri, beklentileri ve değerleri açıkça iletişimle aktarması önemlidir.
 - Organizasyonel Değişiklikler: Yönetimin sporculara ve antrenörlere yapılacak organizasyonel değişiklikleri açıklaması, belirsizlikleri azaltır.
- Bireysel iletişim becerileri:
 - Empati: Antrenörlerin ve sporcuların birbirlerinin duygusal durumlarını anlamaları ve empati göstermeleri, takım içinde güçlü bağlar oluşturur.
 - Dinleme: İyi bir iletişimde dinleme becerisi önemlidir. Antrenörlerin sporcuları anlaması ve onların görüşlerini değerlendirmesi, ilişkileri güçlendirir.

Etkili iletişim, sporcuların motivasyonunu artırabilir, takım içinde uyumu güçlendirebilir ve sporun başarıyla sonuçlanması için önemli bir faktördür (Sümer, 2021).

1.1.5. Sporda İletişimin Önemi

Sporda iletişim, başarıyı etkileyen kritik bir faktördür ve bir dizi önemli rolü vardır. İletişim, antrenörlerin sporcularıyla, sporcular arasındaki takım içi etkileşimde, yöneticilerle, taraftarlarla ve medya ile ilişkilerde kilit bir rol oynamaktadır. Spor alanında iletişimin önemini anlamak için bazı ana noktalara şu şekilde değinilebilmektedir (Dumangöz, 2021; Koçyiğit vd., 2018):

- Ekip içi iletişim ve iş birliği:
 - İyi bir takım içi iletişim, sporcular arasında birbirine güven ve anlayışın oluşmasına katkıda bulunur.
 - Ortak hedeflere ulaşmak için sporcular arasında etkili iş birliğini teşvik eder.
 - Oyun stratejileri, taktikler ve roller konusunda açık iletişim, takım performansını artırır.
- Antrenör-sporcu iletişimi:
 - Antrenörlerin sporculara açık ve net talimatlar vermesi, sporcuların hedeflere odaklanmasına yardımcı olur.
 - Antrenörlerin yapıcı geribildirim sağlaması, sporcuların gelişimine katkıda bulunur.
 - Motivasyonu artırmak ve sporcuların zorlu durumlarla başa çıkmasına yardımcı olmak için etkili bir iletişim önemlidir.

- Performans yönetimi:
 - Performansla ilgili beklentilerin açıkça iletilmesi, sporcuların odaklanmasını ve hedeflerine ulaşmalarını kolaylaştırır.
 - Performans değerlendirmeleri ve istatistiklerle ilgili doğru bilgi akışı, sporcuların güçlü ve zayıf yönlerini anlamalarına yardımcı olur.
- Stres ve baskıyla başa çıkma:
 - Zorlu durumlarla başa çıkmak için etkili bir iletişim, sporcuların stresle başa çıkmasına ve olumsuz duygusal etkileri azaltmalarına yardımcı olur.
 - Antrenörlerin ve takım arkadaşlarının destekleyici bir iletişimle birbirlerine destek olması, bireysel ve takım düzeyinde dayanıklılığı artırır.
- Taraftar ilişkileri ve topluluk bağlılığı:
 - Takım ve sporcularla taraftarlar arasında etkili iletişim, bir topluluk duygusu oluşturabilir ve taraftar bağlılığını artırır.
 - Takımın başarıları ve başarısızlıkları hakkında doğru bilgi akışı, taraftarların duygusal bağlılığını güçlendirir.
- Medya ve kamuoyu iletişimi:
 - Medya ile etkili bir iletişim, sporcuların ve takımların genel imajını şekillendirir.
 - Medya ile olumlu ilişkiler kurmak, sponsorluk anlaşmalarını güçlendirebilir ve sporcuların kişisel marka değerini artırır.

Bu nedenlerle, sporcular, antrenörler, yöneticiler ve diğer paydaşlar arasında doğru etkileşim başarısının sağlanabilmesi için mühim bir araçtır. Sağlıklı iletişim, güven oluşturabilir, motivasyonu artırabilir ve takım içindeki uyumu güçlendirebilir (Sümer, 2021). Günümüzde sportif performans teriminin inanılmaz bir halde yükselmesi sporcuların başarıları arasındaki farkı oldukça minik vakit birimleriyle, milimetrelere kadar düşmesini elde etmiş ve gün geçtikçe ardı ardına rekorlar arasındaki mesafeler kapanmaya başlamıştır. Özellikle bilim çevreleri sporculardaki performansın inanılmaz halde yükselmesinde birçok değişik metot üstünde durmakta ve performansın yükselmesindeki değişkenleri ayrı ayrı kontrol ederek her birinin hangi ortamlarda hangi sıklıkta kullanılacağına ilişik araştırmalar yapmaktadırlar. Sporcu açısından gerek fizyolojik gerekse de ruhsal antrenman şekilleri mevzusunda birçok emek harcama yapılma ve birçok ilmi veriye ulaşılmıştır (Erkan, 2017). Buna karşın sporcuların çok sıkı antrenmanlarda bulunması ya da antrenörün taleplerini yapması ve bütün yarışma süresince arkadaşları ile ahenkli bir halde müsabakayı muayyen bir performans seviyesinde tamamlayabilmesi gerek antrenör gerekse de sporcu arasındaki

değişik bir özelliğin olması gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Bu hususiyet hem sporcu açısından aynı zamanda antrenör açısından “yazışma becerisi” olarak belirlenmiştir. Yani sporcu her ne kadar üst düzey bir vaziyette olursa olsun ya da antrenör ne kadar iyi teknik ve strateji açısından malumat donanımına haiz olursa olsun, karşılıklı bereketli bir yazışma bağları kurulmadığında sporcu istenileni yapamayacak, antrenör ise bilgilerini ve deneyimlerini sporcuya aktaramayacaktır. Böylece hem sporcu aynı zamanda antrenör başarısız olmaktan kendilerini koruyamayacaklardır (Çavuşoğlu, 2019).

1.1.6. Spor Eğitimi Alan Bireylerde İletişim Becerileri

Spor eğitimi alan bireylerde iletişim becerileri hem bireyin kendi performansını artırmak hem de antrenman sürecini yüksek etkili olarak yönetmek için hayati ehemmiyete sahiptir. İletişim becerileri, sporcuların antrenörleriyle, takım arkadaşlarıyla, diğer sporcu gruplarıyla, taraftarlarla ve medya ile etkileşimde bulunmalarını içermektedir. Spor eğitimi alan bireylerde önemli olan iletişim becerilerine ilişkin aşağıdaki yargılara varılabilmektedir (Boz vd., 2021; Kılıç vd., 2009):

- Antrenörle iletişim:
 - Antrenman Talimatları: Sporcuların antrenman talimatlarını anlamaları ve uygulamaları için etkili bir iletişim gerekir.
 - Geribildirim: Antrenörlerin sporculara sağladığı geribildirim, gelişimlerini destekleyebilir ve motivasyonlarını artırır.
- Takım içi iletişim:
 - Takım Stratejileri: Takım içindeki sporcular arasındaki etkileşim, stratejilerin ve taktiklerin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olur.
 - Motivasyon: Takım arkadaşları arasında destekleyici bir iletişim ortamı, takımın motivasyonunu artırır.
- Duygusal kontrol ve empati:
 - Duygusal Durumlar: Sporcuların antrenörleriyle ve takım arkadaşlarıyla duygusal durumlarını paylaşabilmesi, ekip içinde bir destek sistemi oluşturur.
 - Empati: Takım içindeki sporcuların birbirlerinin hislerine anlayış göstermeleri, takım içindeki bağları güçlendirir.
- Performans sunumu:
 - Medya İletişimi: Sporcuların medya ile etkileşimi, sporcuların ve takımın genel imajını şekillendirir. Medya ile etkili bir iletişim, sporcuların kişisel marka değerini artırır.

- Sponsorluk İlişkileri: Sporcuların sponsorlarla iletişimi, sponsorluk anlaşmalarının sürdürülebilirliğini etkiler.
- Taraftar ile iletişim:
 - Taraftar Bağlılığı: Sporcuların taraftarlarla etkileşimi, takım ve sporcuların taraftarlarla bağlarını güçlendirir.
 - Topluluk İletişimi: Sporcuların topluluklarla iletişimi, sporun yerel ve genel düzeyde olumlu bir etki yaratmasına yardımcı olur.
- Liderlik iletişimi:
 - Takım İçinde Liderlik: Takım kaptanları veya lider oyuncuların, takım içinde liderlik rolünü etkili bir şekilde yerine getirebilmeleri için güçlü iletişim becerilerine sahip olmaları önemlidir.
 - Motivasyon ve İlham: İyi bir lider, sporculara ilham verici ve motive edici bir dil kullanılır.

Spor eğitimi alan bireyler, bu iletişim becerilerini geliştirerek takım içinde daha etkili bir şekilde çalışabilir, motivasyonlarını artırır ve hem bireysel hem de takım başarılarını en üst düzeye çıkarırlar. Aynı zamanda, sosyal ve duygusal zekalarını geliştirerek çeşitli iletişim ortamlarında başarılı olurlar. Bu becerilere ek olarak, spor eğitimi alan bireyler genellikle iş birliği yapma, liderlik etme, motive etme ve takım içinde pozitif bir atmosfer oluşturma yetenekleriyle de tanınırlar. Bu beceriler, sadece spor alanında değil, aynı zamanda iş ve sosyal yaşamda da değerlidir (Gönen, 2015).

1.1.7. İletişim Modelleri ve Sporda Kullanımı

İletişim modeli olarak adlandırılan iletişim yapısının çeşitlenmesinin temelinde “iletişimin yönü” kaygısının yatmaktadır. Gruplar içindeki mesajlar (mesaj, görüş, öneri, istek, emir, talimat vb.) farklı yönlerde gerçekleşebilmektedir. Bu yönlerden kasıt olan tek yönlülük, çift yönlülük ve çok yönlülük bir anlamda iletişim modellerini belirleyen ölçüdür. Yani herhangi bir yanıt ya da tepki beklemeden mesaj göndermek ve bu mesaja karşı gelişen karşı mesajı almak farklı bir yapıyı gerektirmektedir. İletişimin çok yönlü olması bu konuda daha da farklı bir iletişim modeline işaret etmektedir. Çünkü grup üye sayısının artması aynı sayıda mesaj verir (Yücel ve Devicioğlu, 2012). Bu nedenle hedeflerine ulaşabilmek ve başarılı olabilmek için her grubun kendi yapısına ve grup üye sayısına göre bir iletişim yapısı tanımlaması gerekmektedir. Özellikle spor takımlarında her spor dalında sporcu sayısının bulunması, sporcuların yapısal özelliklerinin farklı olması ve antrenörlerin farklı yönetim

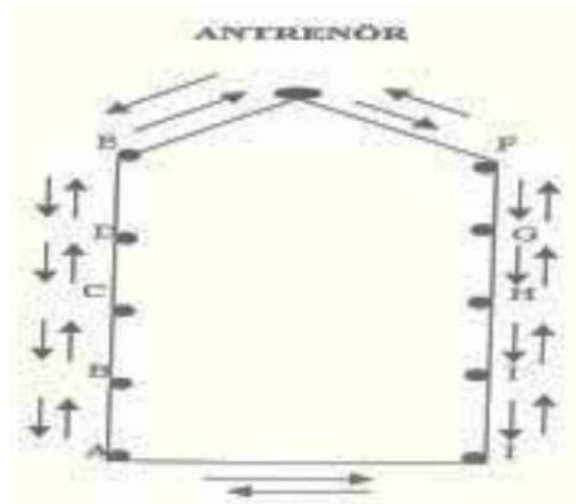
modelleri benimsemesi nedeniyle iletişim modelleri birbirine benzememektedir. Grup içi iletişimin aşağıda sıralanan dört temel kalıba göre geliştiği kabul edilmektedir ve bunlar;

1. Çember
2. Şebeke
3. Ara Modeller (Zincir, “Y”)
4. Tekerlek Modeli.

Yukarıda sıralanan bu modeller on sporcu ve bir antrenörden oluşan bir basketbol takımına uygulanırsa, antrenör ve sporcular şu şekilde söylenebilir (Katırcı ve Uztuğ, 2009).

1.1.7.1. Çember modeli

Çember iletişim modeli, Harold Dwight Lasswell tarafından geliştirilen ve genellikle "Lasswell'in İletişim Modeli" olarak da bilinen bir iletişim modelidir. Bu model, temel olarak "kim, ne, kime, hangi kanal üzerinden, ne şekilde ve hangi etkiyle" sorularına odaklanarak iletişim sürecini açıklamaya çalışır. Sporcu ve antrenörlerden oluşan bir basketbol takımına uygulanan çember modelinde takımdaki her sporcunun eşit iletişim imkanına sahip olduğu ve her sporcunun her iki taraftan birer sporcuyla iletişim kurabildiği görülmektedir (Şekil 1.1). Grup üyelerinin memnuniyeti, çabası ve başarısı için en büyük çaba bu modeldedir. Bu nedenle her sporcunun takımda eşit söz sahibi olması ve onların düşünceleri, görüşleri, önerileri, eleştirileri ve deneyimleri dikkate alınmalıdır (Ulukan, 2012; Yılmaz, 2022).

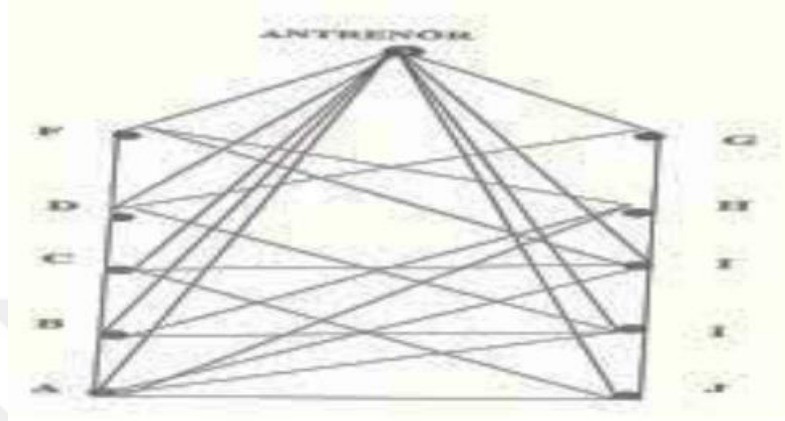

Şekil 1: Çember Modeli (Ulukan, 2012)

1.1.7.2. Şebeke modeli

Şebeke iletişim modeli, iletişim sürecini daha karmaşık bir şekilde açıklamaya çalışan bir modeldir. Bu model, Harold D. Lasswell'un basit iletişim modelini genişleterek, iletişimin

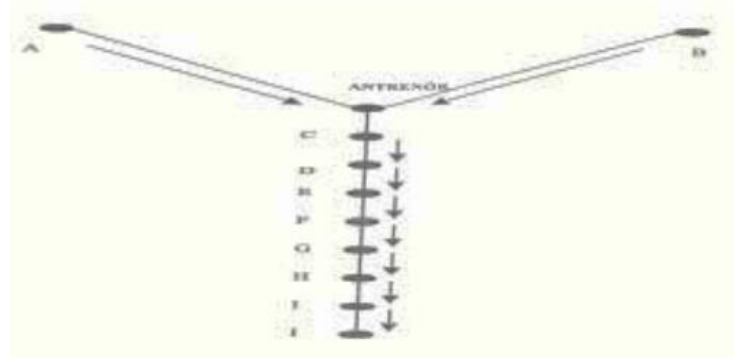
bir dizi etkileşim ve bağlantıdan oluştuğunu vurgular. Şebeke iletişim modeli, iletişimi tek yönlü bir süreç olarak değil, çok yönlü ve etkileşimli bir ağ olarak ele alır. Takımın tüm sporcular arasındaki ilişkileri temel alan şebeke modeline dayalı bir iletişim sistemi varsa; ancak eşitliğin ihlal edilmediği ve her sporcunun diğer takım arkadaşı ve antrenörle iletişim kurabildiği görülmektedir. Bu model ile her sporcu arkadaşlarıyla tanışma fırsatına sahip olur ve antrenör de tüm sporcularıyla diyalog halinde olmaktadır (Şekil 1.2) (Ermiş, 2022).

Şekil 2: Şebeke Modeli (Ulukan, 2012)

1.1.7.3. “Y” modeli

"Y" iletişim modeli, genellikle organizasyonel iletişimde kullanılan bir modeldir ve iletişim sürecini bir Y şeklinde gösterir. Bu model, iletişimdeki çift yönlü etkileşimi vurgular ve iletişimin yatay ve dikey boyutlarını gösterir. Aynı zamanda, üst yönetimden temel çalışanlara doğru ve alttan yukarıya doğru iletişimi ifade eder. Zincir modelinde olduğu gibi "Y" modelinde de sporcular ile sporcunun antrenörü arasındaki iletişim fırsatları arttıkça eşitsizlik artmaktadır. A ve B sporcuları antrenörle yakın iletişim kurabilir, I sporcusu yalnızca I ile iletişim kurabilir ve C sporcusu yalnızca hem antrenör hem de D sporcusu ile iletişim kurabilir (Şekil 1.3) (Ulukan, 2012). Antrenörün aşağıdaki sporcularla iletişim kurma becerisinde tam bir dengesizlik vardır. Antrenör A sporcusu, B sporcusu ve C sporcusu ile iletişim halinde olduğundan diğer sporcuların sorunlarıyla ilgilenmez ve onlara mesaj göndermekte zorlanmaktadır (Yılmaz, 2022).

Şekil 3: “Y” Modeli (Ulukan, 2012)

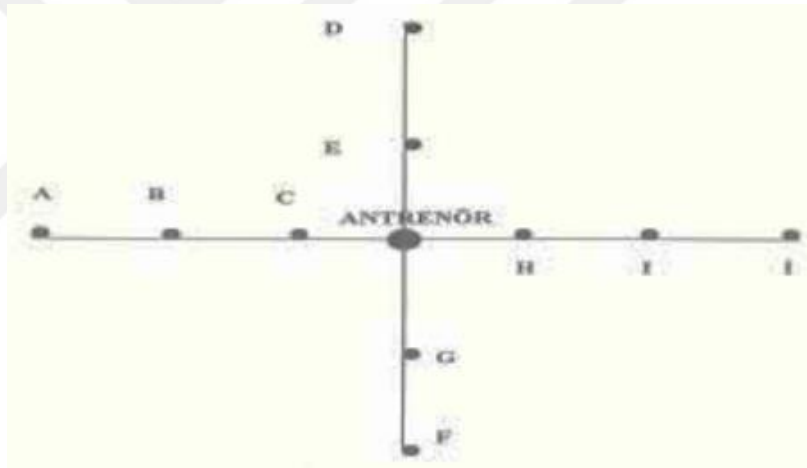
1.1.7.4. Tekerlek modeli

Tekerlek modeli, liderin takım üyeleriyle doğrudan iletişim kurduğu ve her bir üye arasında etkileşimi teşvik ettiği bir yapı sunar. Lider, takımın merkezinde bulunur ve her üye ile birebir iletişim kurar, aynı zamanda takım üyeleri arasındaki etkileşimi de destekler. Bu model, bilgi akışını hızlandırmayı, iletişimi güçlendirmeyi ve takım içi koordinasyonu artırmayı amaçlar. Tekerlek iletişim modeli, her bir takım üyesinin liderle doğrudan bağlantıya sahip olduğu bir düzen sağlar, bu da bilgi akışının hızlı ve etkili olmasına yardımcı olabilir. Ancak, bu modelde lider, takımın merkezi konumunda olduğu için bazı durumlarda tek bir noktaya aşırı yüklenme veya bağımlılık riski bulunabilir. Ekip içinde eşit bir iş bölümü ve sorumluluk paylaşımı sağlamak, bu tür bir modeldeki potansiyel zorlukları azaltabilir. Spor takımlarına kesinlikle uygun olmayan ve takım performansını olumsuz etkileyen T modelinde tam bir uygunsuzluk ve adaletsizlik bulunmaktadır (Şekil 1.4). Çünkü her sporcu yalnızca antrenörüyle iletişim kurabilmektedir. Bu iletişim modeli sadece antrenör ve sporcu arasındaki iletişime uygun olsa da sporcuları birbirlerine karşı güven, saygı, sevgi ve hoşgörü ortamından uzaklaştırmaktadır (Ulukan, 2012). Bu nedenle T modeli spor takımlarında kullanılabilecek bir iletişim modeli değildir. Bu bağlamda grup kavramı ve grup dinamiği üzerine yapılan araştırmalar, grup yapısını iletişim yapısından ayırmanın grup üyeleri açısından farklı sonuçlar ürettiğini göstermiştir. Bunlar (Ermiş, 2022);

- Etkinlik: grup üyelerinin çabaları,
- Başarı: hem nitel hem de nicel çıktılar ve hedefe ulaşma (hedefe ulaşma hızı),
- Grup üyelerinin memnuniyetidir.

Yukarıdaki özelliklerin hepsi sporda olması gereken bir kavramdır. Çünkü bir antrenörün sporcularına uyguladığı iletişim modeli takım yapısında bazı durumlarda pozitif bazı durumlarda da negatif neticelere neden olabilmektedir. Bir antrenörün takım içi dinamikleri zayıf olan bir takıma tekerlek modelini uygulaması halinde, zaten zayıf olan

takım içi iletişim yapısı tamamen ortadan kalkar. Ancak takım içindeki sporcular arasındaki iletişim iyi olursa ve antrenör şebeke modelini uygularsa takım üyeleri arasındaki iletişim daha eksiksiz hale gelecek ve başarılar tüm takımın ve her sporcunun isteğine ait olacaktır. Başarılı olacak ve memnuniyet daha eksiksiz olacaktır (Yılmaz, 2022). Bu bağlamda sporda tekerlek modelinin kullanılması takımlar arası iletişim için en uygun pozisyon olarak görülse de antrenörün takımın tek hâkimi olması, sporcuların arka planda kalması sağlanmaktadır. Bu durum sporcunun performansının düşmesine ve tabii ki başarısızlığa yol açmaktadır. Sporcuların ve takımın başarısızlığından dolayı sadece antrenörlerini suçlayan sporcuların içsel tatmininden söz edilemez. "Y" modeli, çember ve tekerlek modelleri arasında bir nevi geçiş modeli olsa da çember modelinden tekerlek modeline geçildiğinde sporcu sayısı azalmaktadır. Aynı doğrultuda kalite bozulduğu gibi grup üyelerinin memnuniyeti de aynı doğrultuda azalabilmektedir. Bu nedenle spor kulüplerinde antrenörün, hem sporcularının iç ve dış iletişimini, hem de sporcuların antrenörleriyle olan iletişim yapısını ve sınırlarını belirlemek için ciddi bir çaba sarf etmesi gerekmektedir (Ermiş, 2022; Ulukan, 2012).

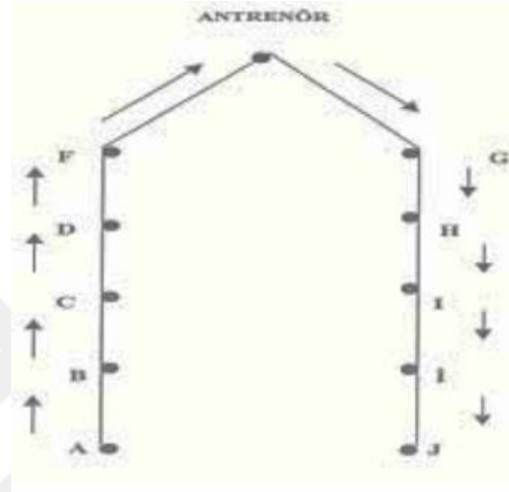

Şekil 4: Tekerlek Modeli (Ulukan, 2012)

1.1.7.5. Zincir modeli

Zincir iletişim modeli, iletişimin bir zincir veya halka şeklinde düzenlendiği bir yapıyı ifade eder. Bu model, özellikle hiyerarşik organizasyonlarda, bilginin belirli bir sıra veya yol izleyerek aktarıldığı bir iletişim düzenini temsil eder. Zincir iletişim modeli, belirli bir düzenin ve sıralamanın organizasyon içindeki iletişim süreçlerine uygun olduğu durumlarda etkili olabilir. Ancak günümüzde, daha esnek ve katılımcı iletişim modelleri daha yaygın hale gelmiştir, çünkü bu modeller daha çok işbirliği, hızlı tepki ve açık iletişim üzerine odaklanır. Bu modelde, A Sporcusu yalnızca B ile, Sporcu J yalnızca I ile etkileşim kurma yeteneğine sahipken, Sporcu F-Antrenör-G her iki yanındaki bir sporcuyla (iki kişi) etkileşim kurma

yeteneğine sahiptir (Şekil 1.5). Bu model özellikle takım sporlarında takım uyumu ve takım dinamiğinin sağlanması açısından oldukça zararlıdır (Ermiş, 2022). Çünkü takım sporlarında başarı bireye değil, takımı oluşturan sporcuların performanslarının birleşimine bağlıdır. Bu iletişim modeliyle ekiplerin başarılı olma şansı yoktur. Bu iletişim modelini uygulayan takımlarda dostluk, antrenöre duyulan güven ve güven zamanla ortadan kalkacaktır. Sporcuların, özellikle de iletişim aşamasının en altında olanların, kulüp içindeki ortak kararların farkına varmaları uzun zaman alıyor. Bu durum kulüp içerisinde etkili iletişimi engellemektedir (Yılmaz, 2022).

Şekil 5: Zincir Modeli (Ulukan, 2012)

1.1.8. Sporda İletişim Grupları

Sporda iletişim grupları, spor alanında faaliyet gösteren bireylerin veya ekiplerin, birbirleriyle etkileşimde bulunarak hedeflerine ulaşmaya çalıştığı dinamik sosyal yapıları ifade eder. Spor, sadece fiziksel yetenekleri değil, aynı zamanda takım içi ve takım arası iletişimi de gerektiren bir etkinliktir. Sporda başarı, sadece bireylerin performansına değil, aynı zamanda grup içi etkileşim, koordinasyon ve iletişim becerilerine de bağlıdır. Spor iletişim grupları, başarıya ulaşmak için birbirleriyle etkileşimde bulunan çeşitli paydaşları içerir ve bu gruplar arasındaki etkileşim, başarıyı etkileyen önemli bir faktördür. İyi bir spor iletişimi, takım içinde uyumu artırabilir, motivasyonu yükseltebilir ve sporcuların bireysel ve takım hedeflerine ulaşmasına katkıda bulunabilir. Sıkı bir bilgi ve hissiyat değişimi hedefinde birleşmiş olan gruplara sosyal gruplar denir. Elbette tüm gruplarda belirli bir bilgi ve duygu alışverişi veya iletişim vardır ve bunlara da grup süreçleri adı verilmektedir. Gruplarda iletişim ya kendiliğinden ya da liderin rehberliğinde gerçekleşir. Bu süreçte grubun normları ve hedefleri göz önünde bulundurulmaktadır. Aslında grup süreçleri, bilgi ve duyguların aktarımı, dolayısıyla iletişim ve etkileşimdir (Şahin, 2012). Bu iletişim ve etkileşim bir grup

dinamiği yaratır. Özellikle spor kulüplerinde çeşitli iç ve dış faktörler grup süreçlerini bozmakta, grup dinamiklerinin ve takım performansının bozulmasına neden olmaktadır. Diğer gruplarda süreçler grup hedefine yöneliktir, iletişimsel gruplarda ise grup süreçleri ön plandadır. Gruplararası süreçler her zaman uyarlanabilir davranışa yol açmaz. Bazı durumlarda grup üyeleri sosyal etkiyi reddederek tepki gösterebilmektedir ve burada iletişim grupları önemlidir. Sosyal grup uygulamalarında öncelikle yeni ve doğru bilgi verilir ve grup üyelerinin uyumlu davranışlar sergilemesi, bilgiyi doğru anlamaları ve uygulamaları sağlanır. Spor kulüplerindeki sosyal grup dersleri üç şeyi etkilemektedir (Çiçek, 2018). Birincisi, grup üyelerini bireysel olarak etkiler ve onların kişisel özelliklerini, kişisel etkinliklerini artıracak şekilde geliştirmektedir. Aynı zamanda takım üyelerinin yaptıkları spora ilişkin bilgilerini artırır ve bu yeni bilgiyi uygulayarak performansı ikinci kez artırır. Aynı zamanda grup süreçlerini olumlu yönde iyileştirir, grup dinamiklerini ve dolayısıyla grup performansını iyileştirmektedir. İletişim grubu birbirini takip eden üç süreç oluşturularak gerçekleştirilmektedir (Yılmaz vd., 2010);

- Anlama
- Analiz
- Yeni davranış kalıplarının test edilmesi ve benimsenmesi.

İletişim grup oturumu, grup dinamiklerini hayata geçirmek, bireysel kişiliği geliştirmek, bilgi ve deneyimi artırmak için en etkili yöntemlerden biridir. Yoğun bilgi ve duygu iletişimi için bir araya gelen 10-15 kişilik gruplara "iletişim grupları" denir. İletişim grubunun avantajları şunlardır (Tepeköylü vd., 2009):

- Bir kişinin grup içerisinde düşüncelerini ifade etmesi daha kolaydır.
- Diğer grup üyelerinden ve onların tepkilerinden korkmayı öğrenir.
- Kişi grubun diğer üyelerine saygı duymayı ve güvenmeyi öğrenir.
- Grup üyeleri, diğer grup üyelerinin duygu ve düşüncelerini daha kolay kabul etmeyi öğrendiklerinde, duygu ve düşüncelerini daha kolay ifade etmeyi öğrenirler.
- Grup üyeleri çevrenin kendilerini nasıl etkilediğini ve kendilerinin çevreyi nasıl etkilediğini öğrenirler.
- Yeni ya da karşıt fikir ve kavramlara karşı davranışları olgunlaşır.
- Farklı taktiklerin ve teknik bilgilerin öğrenilmesi, grup tartışmaları ve tartışmalardan ortaya çıkan geri bildirim yöntemleriyle kolaylaştırılır.
- Davranışları grup dışından etkilenen sporcunun sosyalleşme sürecini hızlandırır.

- Sporcunun bu antrenmanlar sırasında alacağı genel ve spora özel bilgiler performansına katkı sağlar.

1.2. ÇATIŞMA KAVRAMI

Bireyler veya gruplar olarak insanlar; insanların amaç, araç veya değerlerle ilgili çatışan ihtiyaçlar, ilgiler veya arzular nedeniyle çatışma, savaş, duygusal gerilim veya çatışma yaşadıkları bir iletişim biçimidir (Barutçugil, 2011). Barutçugil (2011) genel olarak çatışmayı bu şekilde tanımlasa da çatışma literatürü gözden geçirildiğinde çatışma kavramının tanımı konusunda henüz bir fikir birliğine varılamadığı görülmektedir. Buna dayanarak; çatışmalar sadece yönetim alanında değil, ekonomi, sosyoloji, antropoloji, psikoloji ve siyaset biliminde de ortaya çıkmaktadır ve bu disiplinlerin her biri çatışmayı kendi perspektifinden tanımlamaktadır. Genel olarak çatışma, birbirleriyle olan her türlü karşıtlığı ve olumsuz ilişkiyi ifade eder ve güç, kaynak veya sosyal statü eksikliği nedeniyle değerlerin değişmesine dayanır. Çatışma, bir örgütte iki veya daha fazla kişi veya grup arasında kıt kaynakların bölünmesinden veya görev bölümünden ve bu kişi veya gruplar arasındaki farklılıklardan kaynaklanan anlaşmazlık veya uyumsuzluktur (Koçak ve Aktaş, 2019). Benzer şekilde çatışma uyumsuz davranış ve eylem olarak görülmektedir ve bir kişinin diğerinin davranışını etkilemesi, engellemesi veya başka bir şekilde engellemesi ya da onu daha az etkili hale getirmesi süreci olarak da tanımlamaktadır. Bir başka bakış açısına göre çatışma bireyler arasındaki genel bir uyumsuzluk olarak tanımlamaktadır. Faaliyetlerin, ihtiyaçların ve ilgilerin uyumsuzluğunda çatışma ortaya çıktığında, karşıt birimler arasında bilişsel ve duygusal hedeflerin uyumsuzluğu ortaya çıkmaktadır. Diğer bazı uzman görüşlerine göre çatışma karşıt mücadeleler ve normal karar mekanizmalarının bozulmasıdır (Basım vd., 2009; Schmidt ve Koçhan, 1972). Belirli etkileşim mekanizmalarına direnmeye veya onlara karşı savaşmaya yönelik zorlayıcı, engelleyici veya zararlı girişimler olan çatışmada normalde beklenen davranışın ihlali söz konusudur. Örgüt içi rekabet, statü rekabeti, müzakere, sabotaj, sözlü taciz gibi çeşitli biçimleri alan muhalefet sürecidir. Bir tarafın diğerleriyle ilişkilerinde kendi çıkarlarına göre hareket etmesiyle ortaya çıkan bir davranış biçimidir (Ayan ve Yavuz, 2018; Oktay, 2016; Sütü, 2007).

Çatışmalar yalnızca zaman ve enerji tüketmekle kalmaz, aynı zamanda ilişkilere de zarar vermektedir. Dolayısıyla mevcut durumda insanlar sorunu kendi ellerine alıp çatışmaya girmek yerine, hoş olmayan bir sorundan kaçınmaya çalışırlar. Bazı kuruluşlar "gruplararası çatışmayı varlığını inkâr ederek veya azınlıkları zayıflatarak veya baskı altına alarak ortadan kaldırmaya çalışmaktadır (Yalçın ve Erçen, 2004).

Aslında çatışmalar çıkarları ortaya çıkarır ve enerjinin artmasına neden olur. Çatışma yönetimi olumlu bir şekilde öğrenilebilir; değişim sürecindeki gruplar ve bireyler için tanımlayıcı bir beceridir. Yapıcı çatışma yönetimi açısından olumlu yönlerini bilmek önemlidir. Çatışmalar bazen sorunları ve normları ortaya çıkaran sinyaller ve tarafların çözüm bulma konusundaki ilgisini uyandıran bir uyarıcı görevi görür. Ayrıca çatışmalarda liderlerin büyük önemi vardır ve liderlerin görevleri (Yaşlıoğlu vd., 2013):

- Grup üyelerinin dayanışmasını güçlendirmek için uzlaştırıcı,
- Kendini gözlemlemek ve hissetmek için parçaları birleştirme esnekliği,
- Durgunluğu önleyen değişimin itici güçleri haline geldikçe gelişme
- Karşıt taraflar arasında gelişen yeni krizleri iyi yönetme becerisidir.

Sorunlar bir kartopu gibi büyümediği oluşturmadağı sürece, tespit edilip iyi yönetilmesi halinde, kalkınma ve iş birliği bağlamında faydalı bir potansiyel olarak değerlendirilebilir. Ayrıca Asunakutlu ve Safran (2006) yaptıkları çalışmada çatışmanın olası olumlu sonuçlarını şu şekilde tanımlamışlardır. Bunlar;

- Yeniliklere yol açabilir.
- Farklı veya karşıt fikirlerin çarpışmasından daha ileri fikirler ortaya çıkabilir.
- İletişim kanallarının açılmasına yardımcı olabilir.
- Kuvvet dağılımını dengeleyebilir.
- Yöneticilerin dikkatini o yöne çekebilir, sorunları ortaya çıkarabilir.
- Motivasyonu artırabilir ve tembelliği azaltabilir.
- Yeni hedeflere ulaşmak mümkündür.
- Organizasyonun atmosferi gelişebilir.
- Çatışmaların nedenlerini ortadan kaldırarak organizasyona entegre olabilir.
- Organizasyonun etkinliğini ve verimliliğini artırabilir.

Çatışmanın örgütsel performansı olumlu ya da olumsuz etkileyebilmesi ve çatışmanın hemen hemen tüm işletmelerde meydana gelmesi nedeniyle, çatışmanın işlevsel ve örgütsel performansı olumlu yönde etkileyebilecek düzeyde olmasını sağlayacak adımların atılması gerekmektedir (Karcıoğlu vd., 2009).

1.2.1. Çatışma Nedenleri

Çatışmalar birçok farklı faktörden kaynaklanır. Literatürde çatışmanın kaynakları ve nedenlerinin belirli başlıklar altında sınırlandırılmasının/sınıflandırılmasının yanlış olacağı savunulmaktadır. Ancak çatışmaların temel nedenleri kişilerarası ilişkiler, bireysel kişilik,

davranışsal ve tutumsal bileşenler, şirketlerin organizasyon ve yönetim yapısı, iletişim sistemi gibi birçok faktördür. Bireysel ve yönetsel çatışmaların nedenleri çoğunlukla insan unsuruyla ilgili olmakla birlikte, örgütsel çatışmalar iş ve organizasyon yapısı gibi faktörlere bağlı olarak ortaya çıkmaktadır (Karcıoğlu ve Alioğulları, 2012).

Çatışmaların nedenleri; fonksiyonel bağımlılık, iş bölümü, sınırlı kaynaklar, ortak karar alma, yeni uzmanlıklar, hedef farklılıkları, algı farklılıkları, yönetim alanındaki belirsizlik faktörleri, iletişim bozuklukları, pozisyon farklılıkları, yönetim tarzlarındaki farklılıklar, çıkar farklılıkları, personel farklılıkları, değişen koşulların gerektirdiği yeni nitelikler olabilmektedir. Bunların herhangi bir sınıflandırma yapmadan, işçi-işveren ilişkilerindeki kutuplaşmalar ve örgüt içi güç mücadeleleri olarak sıralanması da mümkündür. Çatışma konusunda çatışma davranışını anlamak için Thomas ve Kilmann'ın (1978) modeline bakılması faydalı olacaktır. Konuyla ilgili mevcut literatürün kapsamlı bir şekilde incelenmesi sonucunda geliştirilen bu model, örgütlerde çatışmayı anlamak için en yaygın kullanılan araçlardan biri olmaya devam etmektedir. Thomas ve Kilmann, çatışma davranışının altında yatan ve çatışma anlayışını da içeren dört temel bakış açısına dayanan bir modellerinde bu bakış açıları; dış süreç, dış yapı, iç süreç ve iç yapıdır. Modelin yazarlarına göre çatışmaları analiz etmeye veya çözmeye çalışan kişiler, anlaşmazlıkları çözmeyi teklif etmeden önce bu dört bakış açısını dikkate almalıdır. Durumun daha iyi anlaşılabilmesi için her perspektifte odaklanılması gereken dikkat noktaları önerilmiştir (Çuhadar, 2019; Gedikli ve Balcı, 2005).

Çatışmalar, birçok farklı sebep ve etmenlerden kaynaklanabilmektedir. Bu nedenler genellikle bireylerin değerleri, ihtiyaçları, beklentileri veya hedefleri arasındaki farklılıklardan ortaya çıkar. Çatışmaların yaygın nedenlerinden bazıları aşağıdaki gibi sıralanabilmektedir (Dinçel, 2019; İmamoğlu, 2017):

- Değer farklılıkları: İnsanlar farklı kültürlerden, arka planlardan ve deneyimlerden gelir. Bu farklılıklar, değerlerde ve inançlarda çatışmalara neden olabilir.
- İhtiyaçların çatışması: Bireylerin temel ihtiyaçları farklılık gösterir. Örneğin, bir kişi güvenlik ve istikrar arayabilirken, diğeri yenilik ve risk arayabilir. İhtiyaçların çatışması, çatışmalara zemin hazırlayabilir.
- İletişim sorunları: Yanlış anlamalar, eksik iletişim veya yanlış iletişim, insanlar arasında çatışmalara yol açabilir. İletişim bozukluğu, duygusal gerginlikleri artırabilir.
- Rol belirsizliği: İş ortamlarında veya grup içindeki belirsizlik, kimin ne sorumlulukları olduğu konusunda belirsizlik yaratabilir. Bu durum, çatışmaların ortaya çıkmasına neden olabilir.

- Rekabet: İnsanlar arasındaki rekabet, çatışmaların kaynağı olabilir. Özellikle sınırlı kaynaklar söz konusu olduğunda veya rekabetin şiddetlendiği durumlarda, çatışmalar artabilir.
- Güç mücadelesi: İnsanlar arasındaki güç dengesizlikleri veya güç mücadeleleri de çatışmalara neden olabilir. Bu durum, kişisel veya profesyonel ilişkilerde gerginlik yaratabilir.
- Farklı hedefler ve vizyonlar: Kişiler veya gruplar arasında farklı hedefler veya uzun vadeli vizyonlar olması, çatışmalara sebep olabilir. Ortak bir amaca odaklanmama durumu, grup içinde çatışmalara yol açabilir.
- Kaynak kıtlığı: Sınırlı kaynaklara olan talep, özellikle iş ortamlarında, rekabet ve çatışmaya yol açabilir. Örneğin, bütçe, zaman veya diğer kaynakların sınırlı olması durumunda çatışmalar ortaya çıkabilir.

Çatışmalar genellikle karmaşık ve çok boyutlu olabilmektedir. Çatışmaların yönetilmesi ve çözülmesi, taraflar arasında açık iletişim kurmayı, empati göstermeyi ve ortak çözüm stratejileri geliştirmeyi içerir (Çuhadar, 2019).

1.2.2. Çatışma Türleri

Hangi çatışmanın içinde olduğumuzu bilmemek ya da en azından soruna neden olan faktörleri bilmemek, sorunların varlığını inkâr etme ya da çözümü ayırma, çözümü ortadan kaldırma eğilimine girer. Çatışma türlerine göre farklı sınıflandırmalar mevcuttur. Farklı çatışma durumları, farklı kategorilere ait birçok farklı çatışmayı içerebilir. Çatışmalar çıkar türleri arasında farklılık gösterdiğinden, bunların çözümü de ayrı müzakereler ve yönetim gerektirmektedir (Şendur, 2006; Topaloğlu ve Boylu, 2006).

1.2.2.1. Kişilerarası çatışma

Karar verme sürecine iki veya daha fazla kişi dahil olduğunda kişilerarası çatışmalar ortaya çıkar. Böyle bir çatışmanın olası nedenleri, insanların hedeflerinin, izledikleri yöntemlerin, bilgi, veri ve değerlerinin farklı olmasıdır. Bu çatışmanın özel bir biçimi bireyler ve grup arasındaki çatışma olarak görülebilmektedir. Bu tür çatışmaların tamamı kurum içerisinde kolaylıkla çözümlenebilecek çatışmalardır. Çözüm mevcut mekanizmalar aracılığıyla bulunur (Şahin vd., 2009). İnsanlar ortak sonuçlara ulaşmak isterler. Kuşkusuz bu kişilerin mevcut kişiliklerine göre benzer olaylara karşı değerlerinde, eğilimlerinde, bilgilerinde ve tutumlarında farklılıklar vardır. Bu farklılıklar zamanla çatışıp uyumsuz hale geldiğinde kişilerarası çatışmalar ortaya çıkar. Örgütlerde kişilerarası çatışmalar oldukça

yaygındır. Kişilerarası çatışmaların şiddetlenmesi örgüte büyük olumsuzluklar getirmektedir. İnsanların karşıt davranışları sabotaj ve fiziksel saldırıya dönüştüğünde çatışma örgüt için büyük sorunlara neden olmaktadır (İmamoğlu, 2017).

Kişilerarası çatışma, bireyler arasında farklı düşünce, değer, ihtiyaç veya beklentilere dayalı bir anlaşmazlık veya gerginlik durumunu ifade eder. Bu çatışmalar, iş ortamlarında, ailelerde, arkadaş gruplarında veya diğer sosyal bağlamlarda ortaya çıkmaktadır. Çatışmalar genellikle doğal bir durumdur ve insanların farklı bakış açılarına sahip olmalarından kaynaklanabilir. Ancak, çatışmaların yönetilmemesi veya yanlış şekilde yönetilmesi, ilişkileri olumsuz etkilemektedir (Oktay, 2016). Kişilerarası çatışmanın nedenleri aşağıdakiler olabilmektedir:

- Farklı değerler ve inançlar: Bireylerin farklı değerlere, inançlara ve önceliklere sahip olmaları çatışmalara yol açar.
- İletişim sorunları: Yanlış anlama, eksik iletişim veya yanlış iletişim, insanlar arasında çatışmalara neden olur.
- İhtiyaçların farklılık göstermesi: İnsanların temel ihtiyaçları farklıdır. İhtiyaçların çatışması durumunda, çatışma ortaya çıkar.
- Rol belirsizliği: Grup içinde veya organizasyon içinde rol belirsizliği, kimin ne sorumlulukları olduğu konusunda belirsizlik yaratır.
- Rekabet: Kişilerarası rekabet, bireyler arasında gerginliklere ve çatışmalara yol açar.

Kişilerarası çatışmaların etkili bir şekilde yönetilmesi önemlidir. Bu yönetim sürecine yardımcı olabilecek bazı stratejiler ise şunlardır (Karcıoğlu ve Alioğulları, 2012):

- İletişimi güçlendirme: Açık ve etkili iletişim, çatışmaların önlenmesinde ve çözülmesinde önemli bir rol oynar.
- Empati: Diğer kişinin bakış açısını anlamak ve empati kurmak, çatışma çözümü için önemlidir.
- Ortak çözüm arayışı: Taraflar arasında ortak bir çözüm bulmaya odaklanmak, çatışmanın yapıcı bir şekilde çözülmesine yardımcı olabilir.
- İyi niyetli iletişim: Taraflar arasında olumlu ve iyi niyetli bir iletişim kurmak, çatışmanın tırmanmasını önleyebilir.
- Üçüncü tarafın dahil edilmesi: Gerekirse, bağımsız bir üçüncü tarafın (örneğin, arabulucu) dahil edilmesi çatışmanın tarafsız bir şekilde çözülmesine yardımcı olabilir.

Kişilerarası çatışmaların üstesinden gelmek, insan ilişkilerini güçlendirir ve sağlıklı bir çalışma veya sosyal ortamını destekler (Topaloğlu ve Boylu, 2006).

1.2.2.2. Fonksiyonel çatışma

Fonksiyonel çatışmalar örgütün hedeflerine ulaşmasına ve güçlenmesine katkıda bulunan çatışmalardır. Organizasyona dinamizm ve yaratıcılık getirir, organizasyonun belirli bir kısmında meydana gelen aksaklıklar konusunda yöneticileri uyarır ve böylece organizasyonun tamamına fayda sağlar. Bu bakımdan organizasyona enerji veren yenilik ve değişikliklerin hayata geçirilmesi daha kolaydır. Ayrıca bu tür çatışmalar örgütün dinamiklerini destekleyen değişim ve yeniliklerin uygulanmasını kolaylaştırır. Örgütlerde ortaya çıkan düşük düzeydeki çatışmalar örgütün canlılığını korur. Çatışmanın nedeninin incelenip ortadan kaldırılması için gerekli adımların atılmasıyla örgüt daha huzurlu ve verimli bir çalışma ortamına sahip olabilir. Bu tür çatışmalar örgütün işleyişini olumlu yönde etkiler ve örgüte yenilik, canlılık ve yaratıcılık getirir (Altan, 2015; Çam, 2018).

İnsan ilişkilerinde ve iş dünyasında, çatışmalar sıklıkla olumsuz bir anlam taşır. Ancak, fonksiyonel çatışma kavramı, çatışmanın pozitif bir etki yaratabileceği bir perspektifi sunar. Fonksiyonel çatışma, genellikle farklı görüşler, fikirler veya değerlerden kaynaklanan bir çatışmayı ifade eder. Ancak, bu tür çatışmalar, çözüm odaklıdır ve iş birliğini teşvik eder. Fonksiyonel çatışma, yenilik ve gelişim için bir itici güç olabilmektedir. Fonksiyonel çatışmanın, özellikle iş dünyasında, inovasyonu teşvik edebileceği bir gerçektir. Fonksiyonel çatışma, insan ilişkilerinde ve iş dünyasında önemli bir olgu olarak görülmelidir. Fonksiyonel çatışmanın olumlu yönlerini anlamak, daha sağlıklı ekiplerin ve daha yenilikçi iş ortamlarının oluşturulmasına katkıda bulunabilir (Skarmeas, 2006).

1.2.2.3. Fonksiyonel olmayan çatışma

Fonksiyonel olmayan çatışma, bir organizasyon veya grup içindeki bireyler arasında ortaya çıkan, iş birliğini engelleyen ve genellikle olumsuz sonuçlara yol açan bir durumu ifade eder. Bu tür çatışmalar, genellikle kişisel anlaşmazlıklar, iletişim sorunları, değer çatışmaları veya kaynakların dağıtımıyla ilgili anlaşmazlıklar gibi faktörlerden kaynaklanabilir. Fonksiyonel olmayan çatışmalar, örgütün hedeflerine ulaşmasını engelleyen veya bu hedeflere ulaşılmasına katkıda bulunmayan çatışmaları içerir. Bu özellikleri nedeniyle örgütün işleyişine engel olurlar. Bu tür çatışmaların ana nedeni belirsizlik ve yanlış anlamadır. Çalışanların hak ve sorumluluklarına ilişkin belirsizlik, örgüt içinde iş birliğinin azalması, bireyler ve gruplar arasındaki ilişkilerin bozulması, gerilim ve sorunların artması, çalışanlar arasında güç çatışmaları ve sorumlulukların aksamaması gibi olumsuz etkilere yol açmaktadır (Massey ve Dawes, 2007). Bir örgütte yaşanan her çatışmanın örgüte faydası olmayabilmektedir. İşlevsel olmayan çatışma, üretkenliğin azalmasına, moralin bozulmasına,

tatminsizliğin artmasına ve organizasyon içinde gerilimin ve stresin artmasına neden olur. Dolayısıyla bireyler veya gruplar sadece kendi ilgi ve ihtiyaçlarını gidermeye çalışarak takım çalışmasının gelişmesine engel olabilirler (Bobot, 2011).

Fonksiyonel olmayan çatışmaların ortaya çıkmasının birkaç nedeni olabilir. İletişim eksikliği, yanlış anlamalar, farklı beklentiler ve kişisel çatışmalar bu nedenler arasında yer alabilir. Bu tür çatışmalar genellikle iş birliği ve verimliliği azaltır, çalışan memnuniyetini düşürür ve genel iş ortamını olumsuz etkiler. Fonksiyonel olmayan çatışmaların etkilerini azaltmak için organizasyonlar genellikle iletişim becerilerini geliştirmeye, takım oluşturma aktivitelerine ve çatışma çözme yöntemlerine odaklanabilir. Ayrıca, açık iletişim kanalları kurmak, beklentileri netleştirmek ve liderlik tarafından etkili bir çatışma yönetimi sağlamak da çözüm süreçlerine katkıda bulunabilir.

Fonksiyonel olmayan çatışmaların önlenmesi ve yönetilmesi, bir organizasyonun sürdürülebilirlik ve başarı için önemli bir unsurdur. Bu nedenle, çalışanlar arasında olası çatışmaların erken tespiti ve etkili bir şekilde çözümü için çaba sarf etmek, sağlıklı bir iş ortamı oluşturmak açısından kritiktir. İnsan ilişkilerinde ve iş dünyasında, fonksiyonel olmayan çatışmalar, genellikle çözüm odaklı olmayan, yıkıcı ve sorunları derinleştiren çatışma türlerini ifade etmektedir. Fonksiyonel olmayan çatışmalar, genellikle duygusal patlamalara, kişisel saldırılara ve çözüm arayışından uzaklaşan çatışma şekillerini ifade eder. Bu tür çatışmalar, genellikle iletişim eksikliği, farklı beklentiler veya değer çatışmaları nedeniyle ortaya çıkar (Çam, 2018). İletişim sorunları, duygusal patlamalar, kontrol eksikliği veya aşırı rekabet gibi faktörler, fonksiyonel olmayan çatışmaların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu kaynaklar, çatışmaların kökenlerini anlamak ve önlemek adına önemli ipuçları sunar. Fonksiyonel olmayan çatışmalar, insan ilişkilerinde ve iş dünyasında zararlı etkiler yaratabilen önemli bir olgudur. Ancak, bu tür çatışmaların anlaşılması ve etkili bir şekilde yönetilmesi, sağlıklı iş ortamları ve sürdürülebilir ilişkilerin oluşturulmasına katkıda bulunabilmektedir (Ceylan vd., 2000).

1.2.2.4. Hissedilen çatışma

Hissedilen çatışma, genellikle bireyler arasındaki duygusal gerginlik ve anlaşmazlıkları ifade eden bir terimdir. Bu tür çatışmalar, kişisel ilişkilerde, iş ortamlarında veya günlük yaşamda ortaya çıkabilir. Hissedilen çatışmalar genellikle algılar, duygular ve iletişim sorunlarına dayanır. Algılanan çatışma, tarafların tamamının veya bazılarının çatışmanın açıklanmayan koşullarını tanıdığı bir durumdur. Algılanan çatışma koşulları arasında tarafların birbirlerinin pozisyonları hakkında yanlış değerlendirmeleri, bireylerin

birbirlerine karşı dolaylı tehditleri ve baskı veya suçun tersine çevrilmesi yoluyla birbirlerini korkutma çabaları yer almaktadır (Örnek, 2013). Bu tür bir çatışmanın temelinde, bireyler arasındaki farklı bakış açıları, beklentiler ve değerler yer alabilir. Bu farklılıklar, duygusal bir gerilime ve anlaşmazlıklara yol açabilir. Hissedilen çatışmalar genellikle doğrudan ifade edilmeyen, içsel bir deneyim olarak kalabilir, ancak bu duygusal gerginlikler zamanla ilişkileri olumsuz etkileyebilir. Bu çatışma türünde birey olumsuzluğu algılar ancak çatışmayı algılamaz. Algılanan çatışma örnekleri arasında insanların belirli durumlar karşısında kızgın, sinirli, sinirli ve endişeli hissetmeleri yer alır (Seval, 2006).

Hissedilen çatışmaların üstesinden gelmek ve olumlu bir çözüm bulmak için iletişim becerileri, empati, açıklık ve anlayış önemlidir. İki taraf arasındaki iletişimin iyileştirilmesi, duygusal ifadeyi teşvik etmek ve karşılıklı anlayışı artırmak çatışmanın çözümüne yardımcı olabilir. Ayrıca, duygusal zekâ ve çatışma yönetimi becerileri de bu tür durumlarla başa çıkmada yardımcı olabilir. Hissedilen çatışmaların farkında olmak, bireylerin duygusal refahını ve ilişkilerini korumak için önemlidir. Çatışma yönetimi, taraflar arasında anlayışı artırmak, duygusal tepkileri anlamak ve sorunların çözümüne odaklanmak üzerine odaklanabilir. Bu sayede, hissedilen çatışmaların olumsuz etkileri azaltılabilir ve daha sağlıklı, işbirlikçi ilişkiler kurulabilir. İnsan ilişkilerinde, hissedilen çatışma sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Bu çatışma, bireylerin içsel dünyalarında meydana gelen duygusal gerilimleri ifade eder. Hissedilen çatışma, bireylerin içsel dünyasında yaşadığı çatışmalardır. Bu, genellikle duygusal çatışmalar, değer çatışmaları veya içsel tutarsızlıklar şeklinde ortaya çıkar. Bireylerin kendi düşünceleri, duyguları ve değerleri arasındaki çatışmalar hissedilen çatışmaya neden olur. Hissedilen çatışma, insan ilişkilerinde kaçınılmaz bir gerçeklik olsa da bu duygusal yolculuğun anlaşılması ve etkili bir şekilde yönetilmesi, daha sağlıklı ve tatmin edici ilişkilerin inşa edilmesine olanak tanır. Hissedilen çatışmanın etkili bir şekilde yönetilmesi, bireylerin içsel uyumu ve dışsal ilişkileri üzerinde olumlu bir etki yaratabilmektedir (Altan, 2015).

1.2.2.5. Algılanan çatışma

Algılanan çatışma, genellikle bir bireyin veya bir grup insanın, çeşitli nedenlere dayanarak, bir anlaşmazlık veya gerginlik durumu olduğunu hissetmesini ifade eder. Bu çatışmalar, duygu, düşünce veya davranış farklılıkları gibi çeşitli etkenlere bağlı olarak ortaya çıkabilir ve genellikle kişisel algılara dayanır. Taraflardan biri bir yanlış anlama ya da yanlış anlama nedeniyle gerginlik ya da kaygı hissettiğinde, çatışma algılanan çatışmanın bir sonraki aşaması olan hissedilen çatışmaya dönüşmektedir. Çatışmanın taraflarının olaylara ilişkin

duygularını ifade eder. Bu tür çatışmalarda örgüte engeller, kısıtlama ve stres hâkim olur. Algılanan çatışma örnekleri arasında birbirlerine karşı derin, olumsuz duygulara sahip olan kişiler, grup üyeliği ve “Siz ve Biz” gibi ayrımcılığı ifade eden durumlar yer almaktadır (Delhey ve Dragolov, 2014).

Algılanan çatışmalar, genellikle bireylerin bir durumu farklı şekillerde değerlendirmesi, anlaması veya yorumlaması sonucunda ortaya çıkar. İki kişi arasında aynı durumu algılama biçimleri farklı olabilir, bu da çatışma potansiyeli yaratabilir. Algılanan çatışmalar genellikle iletişim sorunları, yanlış anlamalar, beklenti farklılıkları veya güç dinamikleri gibi faktörlere dayanabilir. Bu tür çatışmaların üstesinden gelmek için iletişim becerileri, empati, açıklık ve anlayış önemlidir. Taraflar arasındaki iletişimi güçlendirmek, birbirini anlamaya çalışmak ve farklı bakış açılarını değerlendirmek çatışmaların çözümüne yardımcı olabilir. Ayrıca, açık iletişim kanalları kurmak, duygusal zekayı kullanmak ve çatışma çözme becerilerini geliştirmek de algılanan çatışmalarla başa çıkmada etkili olabilir. Algılanan çatışma, bireylerin veya grupların birbirleri arasında yaşadığı anlaşmazlıkları veya gerilimleri ifade etmektedir. Bu çatışmalar, genellikle bireylerin farklı amaçları, değerleri, ihtiyaçları veya beklentileri olduğunda ortaya çıkar. Algılanan çatışma, gerçek bir çatışma olmasa bile kişinin bir durumu veya ilişkiyi çatışmalı olarak algılaması durumunu içermektedir (Besley vd., 2017). Algılanan çatışma, iş ve insan ilişkilerindeki karmaşıklık artırır, ancak etkili bir şekilde yönetildiğinde, bireylerin ve grupların daha sağlıklı, üretken ve memnun bir ortamda çalışmasına katkıda bulunmaktadır. Algılanan çatışmaların farkında olmak, bireylere çatışma kaynaklarını anlama ve yönetme fırsatı sunar. Bu da daha sağlıklı ve işbirlikçi ilişkilerin kurulmasına yardımcı olabilir. Algılanan çatışmaların olumlu bir şekilde yönetilmesi, iş ortamlarında, kişisel ilişkilerde ve topluluklarda daha pozitif bir atmosfer oluşturmaktadır (Ceylan vd., 2000).

1.2.3. Çatışma Yönetimi

Çatışma çözümü ve yönetimi iki farklı kavramdır. Ayrıca çatışma yönetimi terimi çatışma çözümü teriminden daha geniştir. Çatışma çözümü kavramı; çatışma yönetimi terimi, ortaya çıkan çatışmaların çözümünü ifade etse de hem ortaya çıkan çatışmalara aracılık etmeyi hem de yıkıcı çatışmaları yapıcı sonuçlara yönlendirmeyi kapsar. Çatışma yönetimi, çatışmanın taraflarının veya üçüncü bir tarafın, çatışmayı belirli bir çözüme yönlendirmek için bir dizi ortak eylemde bulunduğu bir süreçtir. Başka bir tanıma göre çatışma yönetimi, örgütteki bireyler veya gruplar arasındaki çatışma düzeyini kontrol ederek, taraflar arasındaki anlaşmazlıkları ve ajitasyonları örgütün yararına yönlendirmek olarak tanımlanabilir (Sökmen

ve Yazıcıoğlu, 2005). Çatışma yönetimi belirli bir düzeyde çatışma yaratmayı içerir, ancak aynı zamanda karşı tarafa üstünlük sağlama stratejisi de olabilmektedir. Hangi tanıma bakarsak bakalım, çatışma yönetiminin önceliği örgütsel hedeflere ulaşmaktır. Bu bakımdan örgütlerde ortaya çıkan çatışmaları araç olarak kullanarak yönetmeyi başarırsanız, örgütte yeniliğin ve örgütsel gelişimin öncüsü olabilirsiniz. Bu nedenle günümüzde çatışma bir sorundan ziyade örgütsel gelişimin itici gücü olarak görülmektedir (Karcıoğlu vd., 2011).

Kısaca çatışma yönetimi, bireyler ya da gruplar arasındaki anlaşmazlıkların etkin bir şekilde çözülmesini ifade etmektedir. Çatışmalar, farklı görüşler, değerler, ihtiyaçlar veya beklentilerden kaynaklanabilmektedir. İyi bir çatışma yönetimi, olumsuz sonuçların önüne geçilmesine ve pozitif bir çözüme ulaşılmasına yardımcı olmaktadır. Çatışma yönetimi için temel prensipler aşağıdaki gibi sıralanabilmektedir (Erkuş ve Tabak, 2010; Himes, 2008):

- Dinleme ve empati: Çatışmanın taraflarını dinlemek ve empati göstermek, duygusal anlayış sağlar. Her bir tarafın perspektifini anlamak, çözüm sürecinde önemlidir.
- Duygusal kontrol: Çatışma sırasında duygusal kontrolü sağlamak, olaylara objektif bir bakış açısıyla yaklaşmaya yardımcı olur. Duygusal tepkilerin kontrol altında tutulması, çatışma yönetiminde etkili bir adımdır.
- Açık iletişim: Taraflar arasında açık iletişim kurmak, duyguları ifade etmek ve düşünceleri paylaşmak, anlaşmazlıkların anlaşılmasına ve çözülmesine katkıda bulunur.
- Çatışmanın temelini anlamak: Çatışmanın altında yatan gerçek sorunları anlamak, yüzeydeki anlaşmazlıkları aşarak kalıcı çözümler bulmada yardımcı olabilir.
- Objektif ve adil olma: Çatışmayı değerlendirirken objektif ve adil olmak önemlidir. Taraflara eşit muamele yapmak ve çözüm sürecinde tarafsızlığı korumak, güvenin sürdürülmesine yardımcı olur.
- İş birliği ve Win-Win çözümler: Çatışma yönetiminde hedef, taraflar arasında iş birliği ve kazan-kazan çözümler bulmaktır. Her iki tarafın da ihtiyaçlarını karşılayacak çözümler aramak, uzun vadeli ilişkileri güçlendirebilir.
- Çatışmayı erken tanıma: Çatışmayı erken aşamada tanımak, daha küçük bir sorunu büyümeden çözme şansı tanır. Erken müdahale, çatışmanın daha karmaşık hale gelmesini engeller.
- Profesyonel yardım alma: Çatışmaların çözümü konusunda deneyimli bir profesyonelden yardım almak, özellikle çatışmanın karmaşıklığı arttığında faydalı olabilir. Arabuluculuk veya danışmanlık hizmetleri bu noktada değerli olur.

Çatışma yönetimi, çatışmanın kaçınılmaz olduğu birçok durumda etkili bir beceri seti sunmaktadır. İyi bir çatışma yönetimi, insan ilişkilerini güçlendirir, iş birliğini teşvik eder ve sorunların uzun vadeli bir şekilde çözülmesine olanak tanır (Himes, 2008).

1.2.4. Çatışmanın Sonuçları

Çatışmanın neticelerini evvelde kestirmek fazlaca zordur. Çatışmanın örgüte zarar mı yoksa fayda mı vereceğini kestirmek için çatışmanın çeşidini incelemek gerekmektedir. Çünkü çatışmanın türüne göre çatışmanın neticeleri değişir. Ortalama düzeyde yaşanan bilişsel çatışma, insan ilişkilerinden değil, pozisyonlar şeklinde farklı düşünce ve bakış açılarından kaynaklandığı için örgütün yenilikçilik ve yaratıcılık kapasitesini artırır, hatalı süreçleri düzeltir ve doğru kararlara yol açar (Şendur, 2006). Aynı zamanda insanların fikir ve düşüncelerini ifade etme ve paylaşma konusunda kendilerini rahat hissetmelerini sağlar, bu da kendilerine olan güveni artırır. Çatışma ne olumlu ne de olumsuzdur. Çatışma bir tehlike işareti veya yeni fırsatların işareti olabilir. Çatışmanın sonuçlarının olumlu ya da olumsuz olması, çatışmanın nasıl anlaşıldığına ve yönetildiğine bağlıdır. Çatışmanın negatif bir kavram olarak görülmesi, çatışmanın anlamı ile alakalı ehil bilgiye haiz olmamaktan ve geçmişteki negatif yaşantılardan hareketle çatışmaya yıkıcı bir anlam yüklemekten kaynaklanabilmektedir. Bir vaka veya olgu ile alakalı malumat yetersizliği onun ile alakalı yanılgılar oluşmasına neden olmaktadır (Ceylan vd., 2000). Yanılgılar ise o vakayla karşılaştığımızda yanlış varsayımlarla ve yanlış bir anlayışla hareket edilmesi sonucunu doğurur. Çatışmanın sonuçlarının ve çatışma sürecinde yaşananların faydaları ve zararları çatışmanın niteliğine, tarafların yaklaşımlarına ve sonuçlara ait sosyal yargılara bağlı olarak değişir. Çatışmanın faydaları ve zararlarına ait meydana getirilen değerlendirmeler çoğu zaman iki zıt görüşü temsil etmektedir. Uzun süredir çözülmemiş bireysel ve örgütsel sorunların ele alınarak çözülmesini sağlayacağından taraflardaki gerilimin sona ermesine sebep olur. Çatışma ortaya çıkmadığı vakit belli bir müddet daha sorunlar ve tansiyon devam edecektir. Çatışma ortaya çıktığında ise bütün dikkatler talep eder istemez o noktaya yoğunlaşacak, çözümü için lüzumlu tedbirler alınacak ve tansiyon sona erecektir (Örnek, 2013). Çatışma yardımıyla bireyler kendi malumat ve beceri kapasitelerini değerlendirme şansına haiz olacaklarından noksan taraflarını saptama ve bu tarz şeyleri gidermek için lüzumlu önlemleri alma şansını kazanacaktır. Çatışma esnasında kişiler çatışmayı sürdürmek, varlıklarını devam ettirmek, çıkarlarını korumak için tüm olanak malumat ve kabiliyetlerini seferber edeceklerdir. İşte bu aşamada her kişi kendini değerlendirme, noksan yanlarını saptama ve bu tarz şeyleri geliştirme olanağına kavuşacağından sonrası için daha kuvvetli ve

kabiliyetli hale gelmiş olacaktır. İyi yönetilen ve müspet bir şekilde sonuçlandırılan bir çatışmanın kişi ve örgüt için sonuçları şöyle sıralanabilir (Altan, 2015);

- Monotonluğu azaltmak,
- Daha iyi ilişkilerin meydana gelmesi,
- Psikolojik olgunluk,
- Bireysel özgüven ve kişinin kendisine saygısının artması,
- Etkililiğin ve verimliliğin geliştirilmesi,
- Problemlerin farkına varmak ve problemleri tanımak,
- Bireysel gelişim,
- Problemlere daha iyi çözümler oluşturmak,
- Organizasyonel değişikliklerin sağlanması,
- Ahenkli bir ekip çalışmasının oluşturulması.

Çatışmanın hem birey hem de örgüt bakımından sonsuz sayıda fayda meydana getiriyor olması aksine çatışma etkin olarak yönetilmediği için kaynaklar verimli olmayan bir şekilde kullanılır ve birey-örgüt taraflarının kaygı seviyelerinin yükselmesi ve enerjilerinin hatalı bir şekilde kullanılması olarak negatifliklere neden olmaktadır. Hatalı olarak yönetilmiş olan ek olarak göz ardı edilen çatışma demek; kalitesizlik, verimsizlik, insan kaynaklarının ve parasal olanakların israfı, iş kaybı ve organizasyonun sona ermesi demektir. Olumsuz çatışmanın, başka halde zararları şöyle açıklanabilmektedir (Dinçel, 2019; Gedikli ve Balcı, 2005);

- Çatışan taraflardan birinin zihinsel yahut bedensel sağlığını negatif etkileyen bir konum yaratabilir.
- Çatışmalar düşmanlığa ve saldırgan davranışlara yol açabilir.
- Taraflar arasındaki yıpratıcı çatışma, işyerinde zaman ve para israfına yol açar.
- Çatışmanın varlığının yanı sıra, çatışmayla ilgili yazılan yazılar bile para ve zaman kaybına yol açmaktadır.
- Çatışmalar örgütsel hedeflerin çarpıtılmasına yol açabilir.
- Çatışma, karşıt tarafların kendi hedeflerini bir bütün olarak sistemin hedeflerinin önünde tutmasına neden olabilir.
- Çatışmalar morali ve tatmini olumsuz yönde etkileyebilir, verimliliği düşürebilir.
- Çatışmalar inanç kaybına ve kaderciliğe yol açabilir.

- Departmanlar veya gruplar süper kafa karışıklığı yaşayabilir; kendilerinin her zaman doğru yaptıklarını, karşı tarafın her zaman neyi yanlış yaptığını görebilirler; güçlerini ve başarılarını abartıp insanların düşünmelerini sınırlandırabilirler.
- Çatışma yaşayan kişiler birbirlerinin davranışlarını olumsuz yargılayabilirler.
- Çatışma arttığında, iş görenler birbirlerine sabotaj düzenleyebilirler.

1.2.5. Spor Bağlamında Çatışma

Spor ve sportif etkinlikler, toplumların geçmişteki kültürel birikimlerini günümüze taşımasının bir aracı olduğu gibi, aynı zamanda toplumun değişmesine ve gelişmesine neden olan, spor olgusu etrafında bireyler ve topluluklar arasında yakın bir bağ oluşturan durumlardır (Şahin vd., 2014). Aslında sporda başarı ya da başarısızlık ulusal ya da uluslararası düzeyde gündemi belirleyebilmektedir ve günümüzde spor, toplumun ya da toplulukların ifade aracı olarak gördüğü oldukça işlevsel bir platform olarak yerini almıştır. Günümüzde uluslararası müsabakalarda gelişme gibi pek çok amaca hizmet eden, Soğuk Savaş'ın bir aracı ve siyasi başarının ölçüsü olan spor, doğal olarak sporun içinde yer aldığı toplumun sosyal yapısından da etkilenecek şekilde gelişim sürecini sürdürmektedir (Ünür ve Duman, 2021).

Ülkemizde uygulanan spor ve sportif faaliyetler, yıllara dayalı gelişim ve yönetim süreci sonucunda insanlara en iyi hizmeti ve en yüksek başarıları ulaştırmak hedefiyle çalışmaya devam etmektedir. Sporun mevcut yapısı, ülkemizin en ücra köşelerinde düzenlenen spor organizasyonu, günümüz gençliğinin sosyal ve kişisel yaşamında güçlü ve önemli bir yönlendirici faktör haline gelmiştir. Bu bağlamda Spor Teşkilatı, spor faaliyetlerini ve hizmetlerini sunarken şüphesiz birçok farklı sorunla karşı karşıya kalmaktadır. Bilinen kuruluşlar; insanlar, makineler, araçlar ve finansın birleşiminden oluşur. Türk spor organizasyonu da dünyanın diğer ülkelerinde olduğu gibi kişi, malzeme, tesis ve doğa koşulları gibi faktörler dikkate alınarak düzenlenmektedir. Bir araya getirilen bu unsurlar arasında spor yönetimi bilimi aynı zamanda gerekli planlama, organizasyon, yönlendirme, koordinasyon ve yönlendirme gibi süreçleri de içermektedir. Yönetim biliminin insan kaynaklarının yönetim sürecine katkısıyla ilgilenecek insanların, fonların, malzemelerin, araç ve ekipmanların en iyi şekilde işleyişini sağladığı bilinmektedir (Paradis vd., 2014). Yönetim bilimi piramidinin en tepesinde insanın yer aldığı spor organizasyonları gibi hizmet yoğun şirketler de insan kaynakları üzerine kuruludur. Bir spor organizasyonunda hizmetler, koçlar, personel, antrenörler ve sporcular gibi temel insan kaynakları etrafında döner. Bu bakımdan spor organizasyonlarında insan unsuru, spor yönetiminde kişilerarası çatışmalara neden

olabilmektedir. Özellikle spor teşkilatımızda ülke geneline yayılmış kişi veya grupların farklı kültürel değerlerinin çatışmaya yol açması mümkündür. Özellikle sporun evrenselliği nedeniyle spor ve insan unsurlarının bir araya getirilmesi çevreyi genişletir ve birçok bilim, olgu ve olay bireylere temas eder (Males vd., 2021). Sporun yakından bağlantılı olduğu toplumsal kurumlara, olgulara ve olaylara bakıldığında konunun önemi ve kapsamı daha iyi anlaşılacaktır. Sporda hareketlilik, toplum, aile, gençlik, kadın, çocuk, eğitim, kültür, ekonomi, siyaset, din, yönetim, hukuk, sosyal güvenlik, medya, boş zaman, uluslararası ilişkiler, turizm, çevre, ahlak, sportmenlik, sosyalleşme, sosyal statü kişilik, modernlik, barış, üretim, reklam, propaganda, mekânlar, malzeme, beslenme, kalkınma, profesyonellik, amatörlük, şiddet vb. doğrulanabilir sosyal kurumlar, kavramlar, olgular ve olaylardır. Sporun sosyal sistem ve sosyal yaşamla nasıl iç içe olduğunu gösteriyorlar. Gördüğünüz gibi spor, toplumsal yaşamın her alanına entegre olan toplumsal bir olgudur. Spor kavramı insan ve toplum yaşamının hemen her yönünü kapsayabilmektedir. Dolayısıyla spor alanına ait olan kültür ve yönetim başlıkları çatışmaların ortaya çıkabileceği diğer alanlardan sadece birkaçıdır (Ünür ve Duman, 2021). Sporcu bağlamında çatışmalar, genellikle takım içi veya takım dışı etkileşimlerden kaynaklanan sorunlar olarak ortaya çıkabilmektedir. Bu çatışmalar, takım içindeki ilişkileri, performansı ve genel atmosferi olumsuz yönde etkileyebilir. Aşağıda sporcu bağlamında sıkça karşılaşılan çatışma türleri sıralanmıştır (Duquin vd., 1996; Wendling vd., 2018):

- Oyun içi çatışmalar: Takım içindeki oyuncular arasında oyun içindeki stratejik kararlar, oyun planı ve pozisyonlarla ilgili farklı görüşlerden kaynaklanan çatışmalar ortaya çıkabilir. Bu tür çatışmaların yönetimi, takımın başarıya ulaşmasını etkileyebilir.
- Antrenman yönetimi çatışmaları: Antrenör ile sporcular arasında antrenman programı, eğitim metotları veya performans beklentileri ile ilgili farklılıklardan kaynaklanan çatışmalar görülebilir. İyi bir iletişim ve açık diyalog, bu tür çatışmaların çözülmesine yardımcı olabilir.
- Sporcu-Sporcu çatışmaları: Sporcular arasında kişisel farklılıklar, rekabet, zaman yönetimi veya performansla ilgili konulardan kaynaklanan çatışmalar oluşabilir. Takım içindeki sosyal dinamikleri anlamak ve olumlu bir takım kültürü oluşturmak bu tür çatışmalara karşı önlemler alabilir.
- Yönetim ve kulüp çatışmaları: Sporcular ile yönetim arasında finansal anlaşmalar, kontratlar, reklam ve pazarlama konuları gibi iş ilişkilerinden kaynaklanan çatışmalar

ortaya çıkabilir. Bu tür çatışmaların çözümü genellikte hukuki ve sözleşme temelli olabilir.

- Performans beklentileri atışmaları: Koun ve yönetimin performans beklentileri ile sporcuların kendi beklentileri arasında farklılıkların olması, motivasyon eksikliğine, stres ve çatışmalara neden olabilir.
- İdman ve yarışma sonrası değerlendirme atışmaları: Performansın değerlendirilmesi, oyun sonrası eleştiriler ve analizlerde farklı görüşlerden kaynaklanan çatışmalar görülebilir. Bu tür durumlarda, açık iletişim ve objektif analiz önemlidir.

Sporcu bağlamında etkili çatışma yönetimi, takım uyumu, motivasyon ve performans açısından çok emlidir. İyİ takım yönetimi, açık iletişim, empati ve çatışma çözme becerileri, sporcular arasındaki olası çatışmaların nlenmesine ve etkili bir şekilde çözülmesine yardımcı olabilir (şahin vd., 2014).

Sporcular, çeşitli seviyelerde ve farklı spor dallarında çeşitli çatışma türleri ile karşılaşabilirler. Bu çatışmalar, bireysel sporcular arasında, takım içinde veya sporcular ile antrenörler, yöneticiler veya diğer paydaşlar arasında ortaya çıkmaktadır. Sporcuların yaşayabileceği bazı yaygın çatışma türleri ise aşağıda sıralanmıştır (Males vd., 2021; nr ve Duman, 2021):

- Oyun içi çatışmalar:
 - Oyun Stratejileri: Takım içinde veya bireyler arasında, oyun stratejileri konusunda farklı görüşler çatışmalara neden olur.
 - Oyun Kuralları: Hakem kararlarına veya oyun kurallarına karşı çatışmalar yaşanabilir.
- Takım içi çatışmalar:
 - Roller ve Sorumluluklar: Takım içindeki sporcular arasında, roller ve sorumluluklar konusundaki farklı beklentiler çatışmalara yol açabilir.
 - Performans Endişeleri: Sporcular arasında performans düşüşleri veya beklentilerle ilgili çatışmalar olur.
- Antrenör-sporcu ilişkileri:
 - Antrenman Yöntemleri: Antrenrlerle sporcular arasında antrenman yöntemleri veya stratejileri konusunda anlaşmazlıklar çıkar.
 - İletişim Sorunları: Antrenör-sporcu iletişiminde eksiklikler, çatışmalara neden olur.
- Yönetim ve organizasyonel çatışmalar:

- Sponsorluk ve Kaynak Dağılımı: Takımlar veya sporcular ile yöneticiler veya organizasyonlar arasında sponsorluk anlaşmaları veya kaynak dağılımı konusunda çatışmalar yaşanır.
- Federasyon Politikaları: Sporcular, antrenörler veya yöneticiler ile spor federasyonları arasında, kurallar, disiplin politikaları veya diğer organizasyon politikalarına karşı çatışmalar ortaya çıkar.
- Medya ve kamuoyu baskısı:
 - Medya İlişkileri: Sporcular, medya ile ilişkilerinde veya basında çıkan haberlere karşı çatışmalar yaşar.
 - Kamuoyu Algısı: Sporcular, kendi performansları veya davranışlarıyla ilgili olarak kamuoyu algısı nedeniyle çatışmalar yaşanır.
- Sponsorluk çatışmaları:
 - Sponsor ilişkileri: Sporcuların sponsorları ile ilişkilerinde veya sponsorların beklentileriyle çatışmalar ortaya çıkar.
 - Reklam ve marka imajı: Sporcuların, marka imajı veya reklam kampanyaları nedeniyle yaşadıkları çatışmalar olur.

Sporcular, bu çatışmalarla başa çıkabilmek için etkili iletişim, problem çözme becerileri ve takım içi uyum gibi yeteneklere sahip olmalıdır. Ayrıca, sporcular ve diğer paydaşlar arasında açık iletişim kanalları kurmak, çatışmaların erken tespitini ve çözümünü kolaylaştırabilir.

İKİNCİ BÖLÜM

2. YÖNTEM

2.1. ARAŞTIRMANIN MODELİ

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modellerinde amaç, seçilen örneklem üzerinde var olan durumu olduğu şekliyle tespit etmektir. Bu modelde, geçmiş veya mevcut durumu olduğu gibi tanımlayan, öğrenmenin meydana gelmesine ve bireyin istenen davranış kalıplarının oluşumuna uygulanan bir süreçler bütünü incelenmektedir. İlişkisel tarama modeli, iki veya daha fazla değişken arasında kovaryansın varlığını belirlemeyi amaçlayan bir tarama yöntemidir. İlişkisel tarama modelinde değişkenler birlikte mi değişiyor; değişiklikler varsa nasıl olduğu irdelenmektedir (Bahtiyar ve Can, 2016). Araştırmanın hipotezleri aşağıdaki gibi belirlenmiştir:

H1: Katılımcıların iletişim becerileri çatışma eylem stilleri üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H2: İletişim becerileri kaçınmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H2a: İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu kaçınmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H2b: Kendini ifade etme boyutu kaçınmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H2c: Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu kaçınmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H2d: İletişim kurmaya isteklilik boyutu kaçınmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H3: İletişim becerileri zorlayıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H3a: İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu zorlayıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H3b: Kendini ifade etme boyutu zorlayıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H3c: Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu zorlayıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H3d: İletişim kurmaya isteklilik boyutu zorlayıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H4: İletişim becerileri kolaylaştırıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H4a: İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu kolaylaştırıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H4b: Kendini ifade etme boyutu kolaylaştırıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H4c: Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu kolaylaştırıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H4d: İletişim kurmaya isteklilik boyutu kolaylaştırıcı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H5: İletişim becerileri uzlaştırmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H5a: İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu uzlaştırmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H5b: Kendini ifade etme boyutu uzlaştırmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H5c: Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu uzlaştırmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H5d: İletişim kurmaya isteklilik boyutu uzlaştırmacı eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H6: İletişim becerileri karşı koyucu eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H6a: İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu karşı koyucu eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H6b: Kendini ifade etme boyutu karşı koyucu eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H6c: Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu karşı koyucu eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H6d: İletişim kurmaya isteklilik boyutu karşı koyucu eylem üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.

H7: Katılımcıların iletişim becerileri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H7a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H7b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H7c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H7d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H8: Katılımcıların iletişim becerileri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H8a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H8b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H8c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H8d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H9: Katılımcıların iletişim becerileri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H9a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H9b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H9c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H9d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H10: Katılımcıların iletişim becerileri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H10a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H10b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H10c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H10d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H11: Katılımcıların iletişim becerileri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H11a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H11b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H11c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H11d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H12: Katılımcıların iletişim becerileri spor yaptıkları süreye göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H12a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri spor yaptıkları süreye göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H12b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri spor yaptıkları süreye göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H12c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri spor yaptıkları süreye göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H12d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri spor yaptıkları süreye göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H13: Katılımcıların iletişim becerileri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H13a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H13b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H13c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H13d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H14: Katılımcıların iletişim becerileri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H14a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H14b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H14c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H14d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H15: Katılımcıların iletişim becerileri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H15a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H15b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H15c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H15d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H16: Katılımcıların iletişim becerileri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H16a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H16b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H16c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H16d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H17: Katılımcıların iletişim becerileri ailelerinin aylık gelirine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H17a: Katılımcıların iletişim ilkeleri ve temel becerileri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H17b: Katılımcıların kendini ifade etmeleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H17c: Katılımcıların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H17d: Katılımcıların iletişim kurmaya isteklilikleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18: Katılımcıların çatışma eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H18e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri cinsiyetlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19: Katılımcıların çatışma eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H19e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri yaş gruplarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20: Katılımcıların çatışma eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H20e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri eğitim gördükleri bölüme göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21: Katılımcıların çatışma eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H21e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri sınıflarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22: Katılımcıların çatışma eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H22e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri aktif olarak spor yapma durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23: Katılımcıların çatışma eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H23e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri spor yapma sürelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24: Katılımcıların çatışma eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H24e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri spor branşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25: Katılımcıların çatışma eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H25e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri anne eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26: Katılımcıların çatışma eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H26e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri baba eğitim durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27: Katılımcıların çatışma eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H27e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28: Katılımcıların çatışma eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28a: Katılımcıların kaçınmacı eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28b: Katılımcıların zorlayıcı eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28c: Katılımcıların kolaylaştırıcı eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28d: Katılımcıların uzlaştırmacı eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

H28e: Katılımcıların karşı koyucu eylem stilleri aile aylık gelirlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır.

2.2. EVREN VE ÖRNEKLEM

Araştırmanın evrenini 2023-2024 Eğitim Öğretim Yılı Güz Döneminde Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesindeki öğrenciler oluştururken örneklem grubu ise evrenden kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenmiş olup, gönüllülük esasına dayalı olarak belirlenen 627 (372 erkek, 255 kadın) öğrenciden oluşmaktadır.

2.3. VERİ TOPLAMA ARACI

Araştırma kapsamında “Kişisel Bilgi Formu”, “İletişim Becerileri Ölçeği”, “Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği” olmak üzere üç ayrı veri toplama aracı kullanılmıştır. Aşağıda veri toplama araçlarının içerikleri sıralanmıştır.

2.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Kişisel bilgi formu, araştırmacı tarafından hazırlanmış olup katılımcıların bazı kişisel bilgilerini elde etmek amacıyla sorulan toplam 11 maddeden oluşmaktadır. Bu maddeler; cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf, düzenli bir şekilde aktif olarak spor yapıyor mu, düzenli bir şekilde aktif olarak spor yapıyorsa kaç yıldır spor yapıyor, düzenli bir şekilde aktif olarak spor yapıyorsanız spor branşı türü, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi, aylık ortalama kişisel gelir düzeyi ve aylık ortalama aile gelir düzeyinden (kişisel gelir dahil) oluşmaktadır (Ek-1).

2.3.2. İletişim Becerileri Ölçeği

Korkut-Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen “İletişim Beceriler Ölçeği” 5’li likert tipindeki bu ölçek toplamda 25 madde ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır (Ek-2) (İİTB: 1,3,5,7,8,13,17,19,20,25; KİE: 2,6,21,24; EDSÖİ: 12,14,15,16,22,23; İKİ: 4,9,10,11,18). Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayıları .64 ile .79 arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam puanının iç tutarlılık katsayısı .88 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin düzeltilmiş madde toplam puanı korelasyon katsayısı .81 olarak bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarının madde toplam puanı korelasyon katsayıları .70 ile .76 arasında değişmektedir (Korkut-Owen ve Bugay, 2014). Ölçek maddelerinin tamamını yayınlama izni olmadığından örnek maddeler Ek-2’de aktarılmıştır.

2.3.3. Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği

Yaşanan çatışmalar sırasındaki eylem tarzları üzerinde ilk ölçme araçlarından biri olan Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği [Identify Conflict Style Scale] ilk olarak Johnson (1981) tarafından geliştirilmiştir. İlerleyen yıllarda birçok kez revize edilen ölçek son olarak Johnson

ve Johnson (2008) tarafından da revize edilmiştir. Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği; bireyin çatışma halinden başa çıkma için yaptıkları eylemsel hareket tarzının saptanması amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek, çatışma sırasındaki başa çıkma eylemlerini ölçme konusunda literatürde genel kabul görmekte ve farklı kültürlerde sıklıkla kullanılmaktadır. Ayrıca ölçeğin birçok dile uyarlaması yapılmıştır. Türkçeye uyarlanması ise Karadağ ve Tosun (2014) tarafından yapılmıştır. Tamamı olumlu cümle formatında yazılmış 35 maddeden oluşan ölçek, Kaçınmacı [Çatışma sırasında umutsuz olduğuna inanarak, amaçları ve ilişkiyi kesme eylemi], Zorlayıcı [Çatışma sırasında aşırı yüke karşı çıkarak, amaçları ilişkilerden daha fazla önemseme eylemi] Kolaylaştırıcı [Çatışma sırasında ilişkileri korumak amacıyla çatışma ortamından ayrılma eylemi] Uzlaştırmacı [Çatışma sırasında amaçlarla ve ilişkilerle uyum içerisinde ortak bir yol bulmak için çaba harcama eylemi] ve Karşı Koyucu [Çatışma sırasında amaçlara ve ilişkilere değer vererek, çatışmanın yararını görme, kendisine ve karşı taraftaki bireylere yararlı olacak çözümler araştırma eylem tarzı] olmak üzere beş (5) alt maddeden oluşmaktadır. Ölçek, sonucunda bireyin çatışma sırasında baskın olan eylem stilleri ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Ölçeğin tümünden alınan bir puan bulunmamaktadır. Alt ölçeklerde bulunan ve bireyde baskın olan çatışma eylem stilini diğer alt ölçeklerden bağımsız olarak ölçülmektedir. Buradan hareketle ölçekten alınan puanların değerlendirilmesinde bireyin her bir alt ölçek puanı, alt ölçeğe ait madde puanlarının toplanması ile elde edilmektedir. Alt ölçeklerden alınan puanlar 5 ile 35 arasında değişmektedir. Ölçek 5'li Likert formatında; (1) Asla böyle davranmam, (2) Nadiren böyle davranırım, (3) Bazen böyle davranırım, (4) Sıklıkla böyle davranırım, (5) Çoğunlukla böyle davranırım ifadelerine şeklinde düzenlenmiş ve puanlandırılmıştır (Karadağ ve Tosun, 2014) (Ek-3).

2.4. VERİ ANALİZİ

Araştırmada belirlenen veri toplama araçlarından elde edilen veriler IBM SPSS 22 paket programı ile analiz edilmiştir. Verilerin ilk olarak normal dağılıma uyum sağlayıp sağlamadığı test edilmiş ve frekans dağılımlarının ardından hipotezlerin test edilmesine geçilmiştir. Katılımcıların iletişim becerileri ve alt boyutları ile çatışma eylem stilleri ve alt boyutları arasındaki ilişkiyi incelemek için korelasyon analizi, iletişim becerileri ve alt boyutlarının çatışma eylem stilleri ve alt boyutları üzerindeki etki düzeyini tespit etmek amacıyla regresyon testi, iletişim becerileri ve alt boyutları ile çatışma eylem stilleri ve alt boyutlarının cinsiyet, spor yapma durumu ve spor branş türüne göre karşılaştırılmasında bağımsız değişkenlerde T-Testi, yaş, bölüm, sınıf, spor yapma yılı, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi, aylık ortalama kişisel gelir düzeyi ve aylık ortalama aile gelir düzeyine göre karşılaştırılmasında Tek Yönlü ANOVA Testi, farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu

tespit etmek için ise Tukey Testi uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. BULGULAR

Çalışmanın bu bölümünde saha araştırmasında toplanan verilerin analizleri gerçekleştirilmiş ve hipotezlerin sırası ile alt başlıklar halinde sunulmuştur.

3.1. KATILIMCILARIN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ

Araştırmaya katılım sağlayan 627 öğrencinin kişisel bilgi formuna vermiş oldukları yanıtlara ilişkin bulgular aşağıda Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1: Kişisel Bilgilere İlişkin Bulgular

Özellikler	Frekans (n)	Yüzde (%)
Cinsiyet		
<i>Kadın</i>	255	40,7
<i>Erkek</i>	372	59,3
Yaş		
<i>17-19</i>	109	17,4
<i>20-22</i>	318	50,7
<i>23 ve üzeri</i>	200	31,9
Bölüm		
<i>Antrenörlük Eğitimi Bölümü</i>	176	28,1
<i>Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği</i>	151	24,1
<i>Rekreasyon Bölümü</i>	138	22,0
<i>Spor Yöneticiliği Bölümü</i>	162	25,8
Sınıf Düzeyi		
<i>1. Sınıf</i>	131	20,9
<i>2. Sınıf</i>	152	24,2
<i>3. Sınıf</i>	149	23,8
<i>4. Sınıf</i>	195	31,1
Düzenli Aktif Olarak Spor Yapma Durumu		
<i>Evet</i>	443	70,7
<i>Hayır</i>	184	29,3
Düzenli Spor Yapma Süresi		
<i>3 Yıl ve Altı</i>	107	24,2
<i>4-6 Yıl</i>	145	32,7
<i>7-9 Yıl</i>	96	21,7
<i>10 Yıl ve Üzeri</i>	95	21,4
Düzenli Aktif Yapılan Spor Branşı		
<i>Bireysel Spor</i>	244	55,1
<i>Takım Sportu</i>	199	44,9
Anne Eğitim Düzeyi		
<i>Okur-yazar değil</i>	67	10,7
<i>Okur-yazar</i>	149	23,8
<i>Ortaokul</i>	200	31,9
<i>Lise</i>	131	20,9

	<i>Önlisans</i>	31	4,9
	<i>Lisans</i>	42	6,7
	<i>Lisansüstü</i>	7	1,1
Baba Eğitim Düzeyi			
	<i>Okur-yazar değil</i>	16	2,6
	<i>Okur-yazar</i>	99	15,8
	<i>Ortaokul</i>	171	27,3
	<i>Lise</i>	173	27,6
	<i>Önlisans</i>	49	7,8
	<i>Lisans</i>	94	15,0
	<i>Lisansüstü</i>	25	4,0
Aylık Kişisel Gelir (TL)			
	<i>1250 TL ve Altı</i>	188	30,0
	<i>1251 TL-2500 TL</i>	157	25,0
	<i>2501 TL-3750 TL</i>	72	11,5
	<i>3751 TL-5000 TL</i>	87	13,9
	<i>5001 TL ve üzeri</i>	123	19,6
Aylık Aile Geliri (TL)			
	<i>17500 TL ve Altı</i>	284	45,3
	<i>17501 TL-35000 TL</i>	261	41,6
	<i>35001 TL ve üzeri</i>	82	13,1

Tablo 1’de görüldüğü üzere çalışmanın katılımcıları çoğunluk olarak erkek, 20-22 yaş aralığında, Antrenörlük Eğitim Bölümü’nde eğitim gören, 4. sınıf düzeyinde, 4-6 yıldır düzenli ve aktif olarak bireysel spor yapan, anne eğitim düzeyi ortaokul olan, baba eğitim düzeyi lise olan, bireysel geliri aylık ortalama 2500 TL ve altında olan ve son olarak aile ile birlikte aylık gelir düzeyi genel olarak 35000 TL ve altında olan bireylerden oluşmaktadır.

3.2. GÜVENİRLİK VE NORMALLİK ANALİZLERİ

Çalışmada veri toplama aracı olarak kullanılan İletişim Becerileri Ölçeği ve Çatışma Eylem Stilleri Ölçeklerinin normallik dağılımlarının belirlenebilmesi için Çarpıklık-Basıklık değerleri belirlenmiştir. Elde edilen verilere göre tüm sorulara verilen yanıtların çarpıklık-basıklık değerlerinin -1,5 ile +1,5 değerleri arasında olduğu, yani normal dağılıma uyum sağladıkları belirlenmiştir. Bu bağlamda araştırmada belirlenen hipotezlerin test edilmesi için parametrik test tekniklerinin kullanımına devam edilmiştir.

Ölçek formlarının güvenirlik düzeylerine ilişkin Cronbach’s Alpha değerleri Tablo 2’de paylaşılmıştır.

Tablo 2: Ölçeklerin Güvenirlik Düzeyleri

Ölçek	Cronbach's Alpha	N
İletişim Becerileri Ölçeği	0,911	25
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	0,748	10
Kendini İfade Etme	0,746	4
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	0,776	6
İletişim Kurmaya İsteklilik	0,733	5
Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği	0,885	35
Kaçınmacı	0,781	7
Zorlayıcı	0,755	7
Kolaylaştırıcı	0,750	7
Uzlaştırıcı	0,760	7
Karşı Koyucu	0,708	7

Tablo 2’de görüldüğü üzere her iki ölçeğin ve alt boyutlarının güvenirlilik düzeyleri 0,70’in üzerindedir ve bu düzey ölçeklerin yüksek güvenirlilik düzeyinde olduklarını göstermektedir.

3.3. DEĞİŞKENLER ARASI İLİŞKİLERE İLİŞKİN BULGULAR

Araştırmada yer alan değişkenlerin birbirleri ile ilişkilerini incelemek amacıyla korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucunda elde edilen değerin $0,00 < r \leq 0,29$ arasında olması düşük düzeyde ilişki, $0,30 \leq r \leq 0,69$ arasında olması orta düzeyde ilişki, $0,70 \leq r < 1,00$ arasında olması ise yüksek düzeyde ilişkiyi göstermektedir (Büyüköztürk, 2020: 32). Analiz sonuçları Tablo 3’te gösterilmektedir.

Tablo 3: Korelasyon Analizi Sonuçları

	İB	İİTB	KİE	EDSÖİ	İKİ	ÇES	KA	Z	KO	U	KK
İB	1										
İİTB	.931*	1									
KİE	.831*	.718*	1								
EDSÖİ	.877*	.712*	.661*	1							
İKİ	.890*	.768*	.678*	.737*	1						
ÇES	.544*	.525*	.483*	.469*	.439*	1					
KA	.272*	.276*	.269*	.203*	.212*	.764*	1				
Z	.460*	.453*	.407*	.398*	.356*	.844*	.590**	1			
KO	.535*	.508*	.433*	.485*	.447*	.830*	.464*	.635*	1		
U	.511*	.486*	.463*	.439*	.418*	.885*	.569*	.680*	.701*	1	
KK	.518*	.490*	.463*	.458*	.418*	.862*	.524**	.645*	.794*	.764*	1

* $p < 0,01$, (İB: İletişim Becerileri, İİTB: İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler, KİE: Kendini İfade Etme, EDSÖİ: Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim, İKİ: İletişim Kurmaya İsteklilik, ÇES: Çatışma Eylem Stilleri, KA: Kaçınmacı Eylem, Z: Zorlayıcı Eylem, KO: Kolaylaştırıcı Eylem, U: Uzlaştırıcı Eylem, KK: Karşı Koyucu Eylem).

Tablo 3 incelendiğinde iletişim becerilerinin, iletişim becerileri alt boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma

eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahip olduğu görülmektedir.

İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, diğer iletişim becerileri boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Kendini ifade etme boyutu, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim kurmaya isteklilik boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu, iletişim kurmaya isteklilik boyutuyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

İletişim kurmaya isteklilik boyutu, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Çatışma eylem stilleri tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Kaçınmacı eylem stili boyutu diğer tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Zorlayıcı eylem stili boyutu diğer tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Kolaylaştırıcı eylem stili boyutu uzlaştırıcı ve karşı koyucu eylem stili boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

Uzlaştırıcı eylem stili boyutu karşı koyucu eylem stili boyutuyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

3.4. BİRİNCİL HİPOTEZLERE İLİŞKİN BULGULAR

3.4.1. İletişim Becerilerinin Çatışma Eylem Stilleri Üzerindeki Etkisi

Çalışmanın başlangıcında H1 “*Katılımcıların iletişim becerileri çatışma eylem stilleri üzerinde pozitif bir etkiye sahiptir.*” olarak belirlenmiştir. Hipotezin test edilmesi amacıyla

basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 4'te gösterilmektedir.

Tablo 4: İletişim Becerilerinin Çatışma Eylem Stilleri Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken		B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Çatışma Stilleri	Eylem	0,50	16,215	0,03	0,54	0,00
F=262,931; p=0,00; R ² =0,30							

Tablo 4'te görüldüğü gibi iletişim becerilerinin çatışma eylem stilleri üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça çatışma eylem stillerine vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H1 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri çatışma eylem stillerindeki değişimin %30'unu açıklamaktadır (R²= 0,30).

3.4.2. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

İletişim becerilerinin kaçınmacı eylem stili üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 5'te gösterilmektedir.

Tablo 5: İletişim Becerilerinin Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Kaçınmacı Eylem Stili	0,33	7,070	0,05	0,27	0,00
F=49,990; p=0,00; R ² =0,07						

Tablo 5'te görüldüğü gibi iletişim becerilerinin kaçınmacı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça kaçınmacı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H2 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri kaçınmacı eylem stillerindeki değişimin %7'sini açıklamaktadır (R²= 0,07).

İletişim becerilerinin kaçınmacı eylem stili üzerindeki etkisi belirlendikten sonra iletişim becerileri alt boyutlarının kaçınmacı eylem stilleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 6'da gösterilmektedir.

Tablo 6: İletişim Becerileri Boyutlarının Kaçınmacı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken		B	t	S.H.	(β)	p
İİTB	Kaçınmacı Eylem Stili		0,24	3,021	0,08	0,20	0,00
KİE			0,17	2,790	0,06	0,16	0,00
EDSÖİ			-0,02	-0,343	0,06	-0,02	0,73
İKİ			-0,04	-0,605	0,07	-0,04	0,54
F=14,965; p=0,00; R ² =0,08							

Tablo 6 incelendiğinde iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile kendini ifade etme boyutunun kaçınmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p<0,05$; $F=14,965$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile iletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise kaçınmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim kaçınmacı eylem stilleri üzerinde 0,24; kendini ifade etmelerindeki bir birimlik değişim ise 0,17 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla kaçınmacı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyut ise kendini ifade etme boyutudur. İletişim becerileri boyutları kaçınmacı eylem stilinde gerçekleşen değişimin %8'ini açıklamaktadır. Bu doğrultuda H2a ve H2b hipotezleri kabul edilirken H2c ve H2d hipotezleri reddedilmiştir.

3.4.3. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

İletişim becerilerinin zorlayıcı eylem stili üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 7'de gösterilmektedir.

Tablo 7: İletişim Becerilerinin Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Zorlayıcı Eylem Stili	0,48	12,962	0,04	0,46	0,00
F=168,008; p=0,00; R ² =0,21						

Tablo 7'de görüldüğü gibi iletişim becerilerinin zorlayıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça zorlayıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H3 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri zorlayıcı eylem stillerindeki değişimin %21'ini açıklamaktadır ($R^2=0,21$).

İletişim becerilerinin zorlayıcı eylem stili üzerindeki etkisi belirlendikten sonra iletişim becerileri alt boyutlarının zorlayıcı eylem stilleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 8’de gösterilmektedir.

Tablo 8: İletişim Becerileri Boyutlarının Zorlayıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İİTB	Zorlayıcı Eylem Stili	0,32	5,068	0,06	0,32	0,00
KİE		0,13	2,729	0,05	0,15	0,00
EDSÖİ		0,12	2,509	0,05	0,14	0,01
İKİ		-0,08	-1,482	0,05	-0,09	0,14
F=45,729; p=0,00; R ² =0,22						

Tablo 8 incelendiğinde iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun zorlayıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p<0,05$; F=45,729). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise zorlayıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim zorlayıcı eylem stilleri üzerinde 0,32; kendini ifade etmelerindeki bir birimlik değişim 0,13; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,12 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla zorlayıcı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyutlar sırasıyla kendini ifade etme ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır. İletişim becerileri boyutları zorlayıcı eylem stilinde gerçekleşen değişimin %22’sini açıklamaktadır. Bu doğrultuda H3a, H3b ve H3c hipotezleri kabul edilirken H3d hipotezi reddedilmiştir.

3.4.4. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

İletişim becerilerinin kolaylaştırıcı eylem stili üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 9’da gösterilmektedir.

Tablo 9: İletişim Becerilerinin Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Kolaylaştırıcı Eylem Stili	0,58	15,813	0,04	0,53	0,00
F=250,050; p=0,00; R ² =0,29						

Tablo 9’da görüldüğü gibi iletişim becerilerinin kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça kolaylaştırıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H4 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri kolaylaştırıcı eylem stillerindeki değişimin %29’unu açıklamaktadır (R²= 0,29).

İletişim becerilerinin kolaylaştırıcı eylem stili üzerindeki etkisi belirlendikten sonra iletişim becerileri alt boyutlarının kolaylaştırıcı eylem stilleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 10’da gösterilmektedir.

Tablo 10: İletişim Becerileri Boyutlarının Kolaylaştırıcı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İİTB	Kolaylaştırıcı Eylem Stili	0,31	4,830	0,06	0,29	0,00
KİE		0,06	1,332	0,05	0,07	0,18
EDSÖİ		0,20	4,107	0,05	0,22	0,00
İKİ		0,01	0,245	0,05	0,01	0,81
F=63,883; p=0,00; R ² =0,29						

Tablo 10 incelendiğinde iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir (p<0,05: F=68,883). Kendini ifade etme boyutu ve iletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır (p>0,05). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim kolaylaştırıcı eylem stilleri üzerinde 0,31; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,20 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla kolaylaştırıcı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyut ise etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutudur. İletişim becerileri boyutları kolaylaştırıcı eylem

stilinde gerçekleşen değişimin %29'unu açıklamaktadır. Bu doğrultuda H4a, ve H4c hipotezleri kabul edilirken H4b ve H4d hipotezleri reddedilmiştir.

3.4.5. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Uzlaştıracı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

İletişim becerilerinin uzlaştıracı eylem stili üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 11'de gösterilmektedir.

Tablo 11: İletişim Becerilerinin Uzlaştıracı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Uzlaştıracı Eylem Stili	0,56	14,846	0,04	0,51	0,00
F=220,414; p=0,00; R ² =0,26						

Tablo 11'de görüldüğü gibi iletişim becerilerinin uzlaştıracı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça uzlaştıracı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H5 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri uzlaştıracı eylem stillerindeki değişimin %26'sını açıklamaktadır (R²= 0,26).

İletişim becerilerinin uzlaştıracı eylem stili üzerindeki etkisi belirlendikten sonra iletişim becerileri alt boyutlarının uzlaştıracı eylem stilleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 12'de gösterilmektedir.

Tablo 12: İletişim Becerileri Boyutlarının Uzlaştıracı Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken		B	t	S.H.	(β)	p
İİTB	Uzlaştırıcı Eylem Stili		0,28	4,275	0,06	0,26	0,00
KİE			0,19	3,775	0,05	0,20	0,00
EDSÖİ			0,12	2,419	0,05	0,13	0,02
İKİ			-0,01	-0,231	0,05	-0,01	0,82
F=57,633; p=0,00; R ² =0,27							

Tablo 12 incelendiğinde iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun uzlaştıracı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir (p<0,05: F=57,633). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise uzlaştıracı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır (p>0,05). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve

temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim uzlaştırmacı eylem stilleri üzerinde 0,28; kendini ifade etmelerinde gerçekleşen bir birimlik değişim 0,19; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,12 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla uzlaştırmacı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyutlar ise sırasıyla kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır. İletişim becerileri boyutları uzlaştırmacı eylem stilinde gerçekleşen değişimin %27'sini açıklamaktadır. Bu doğrultuda H5a, H5b ve H5c hipotezleri kabul edilirken H5d hipotezi reddedilmiştir.

3.4.6. İletişim Becerileri ve Alt Boyutlarının Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

İletişim becerilerinin karşı koyucu eylem stili üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucu Tablo 13'te gösterilmektedir.

Tablo 13: İletişim Becerilerinin Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İletişim Becerileri	Karşı Koyucu Eylem Stili	0,55	15,138	0,04	0,52	0,00
F=229,163; p=0,00; R ² =0,27						

Tablo 13'te görüldüğü gibi iletişim becerilerinin karşı koyucu eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça karşı koyucu eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle H6 kabul edilmektedir. Öğrencilerin iletişim becerileri karşı koyucu eylem stillerindeki değişimin %27'sini açıklamaktadır (R²= 0,27).

İletişim becerilerinin karşı koyucu eylem stili üzerindeki etkisi belirlendikten sonra iletişim becerileri alt boyutlarının karşı koyucu eylem stilleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 14'te gösterilmektedir.

Tablo 14: İletişim Becerileri Boyutlarının Karşı Koyucu Eylem Stili Üzerindeki Etkisi

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	B	t	S.H.	(β)	p
İİTB	Karşı Koyucu Eylem Stili	0,27	4,300	0,06	0,26	0,00
KİE		0,17	3,524	0,05	0,18	0,00
EDSÖİ		0,16	3,268	0,05	0,18	0,00
İKİ		-0,03	-0,631	0,05	-0,04	0,53
F=60,039; p=0,00; R ² =0,28						

Tablo 14 incelendiğın iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun karşı koyucu eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görölmektedir ($p<0,05$: $F=60,039$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise karşı koyucu eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değışim karşı koyucu eylem stilleri üzerinde 0,27; kendini ifade etmelerinde gerçekleşen bir birimlik değışim 0,17; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değışim ise 0,16 oranında bir değışime yol açmaktadır. Dolayısıyla karşı koyucu eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğerk etkili boyutlar ise sırasıyla kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır. İletişim becerileri boyutları uzlaştırmacı eylem stilinde gerçekleşen değışimin %28'ini açıklamaktadır. Bu doğrultuda H6a, H6b ve H6c hipotezleri kabul edilirken H6d hipotezi reddedilmiştir.

3.5. KATEGORİK DEĞİŞKENLERLE İLGİLİ FARKLILIKLARA İLİŞKİN BULGULAR

Katılımcıları araştırmada yer alan değışkenlere verdikleri cevapların demografik özelliklerine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla fark testleri yapılmıştır. İki kategoriden oluşan değışkenlere yönelik farklılıkları belirlemek için Bağımsız örneklem T-Testi, ikiden fazla kategoriden oluşan değışkenlere yönelik farklılıkları belirlemek için ise ANOVA gerçekleştirilmiştir.

3.5.1. Cinsiyete İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değışkenlerine katılım düzeylerinin cinsiyetlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için Bağımsız örneklem T-Testi yapılmıştır. Testin sonuçları Tablo 15'te gösterilmektedir.

Tablo 15: Cinsiyete Göre Farklılıklar

Puan	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	ss	sh	p
İletişim Becerileri	Kadın	255	4,0011	,53762	,03367	0,07
	Erkek	372	3,9204	,54374	,02819	
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Kadın	255	3,9012	,55808	,03495	0,26
	Erkek	372	3,8505	,55586	,02882	

Kendini İfade Etme	Kadın	255	4,0314	,62233	,03897	0,21
	Erkek	372	3,9671	,63407	,03288	
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Kadın	255	4,0915	,64796	,04058	0,06
	Erkek	372	3,9906	,64531	,03346	
İletişim Kurmaya İsteklilik	Kadın	255	4,0682	,64225	,04022	0,01*
	Erkek	372	3,9390	,64190	,03328	
Çatışmacı Eylem Stilleri	Kadın	255	3,5982	,51895	,03250	0,87
	Erkek	372	3,5914	,48641	,02522	
Kaçınmacı Eylem	Kadın	255	3,2857	,70031	,04386	0,10
	Erkek	372	3,3744	,62686	,03250	
Zorlayıcı Eylem	Kadın	255	3,5193	,60297	,03776	0,73
	Erkek	372	3,5031	,54687	,02835	
Kolaylaştırıcı Eylem	Kadın	255	3,7558	,61865	,03874	0,10
	Erkek	372	3,6751	,57027	,02957	
Uzlaştırıcı Eylem	Kadın	255	3,7227	,59418	,03721	0,44
	Erkek	372	3,6856	,59879	,03105	
Karşı Koyucu Eylem	Kadın	255	3,7076	,59549	,03729	0,81
	Erkek	372	3,7189	,55757	,02891	

*: $p < 0,05$

Tablo 15 incelendiğinde iletişim kurmaya isteklilik boyutu dışındaki tüm boyutlarda cinsiyete göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir ($p > 0,05$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunda ise kadınlar ve erkekler arasında anlamlı farklılıklar bulunmaktadır ($p < 0,05$). Kadınlar erkeklerden daha fazla iletişim kurmaya isteklidir.

3.5.2. Yaş Grubuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin yaş gruplarına göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 16'da gösterilmektedir.

Tablo 16: Yaş Grubuna Göre Farklılıklar

Boyutlar	Yaş Grubu	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-17-19	109	3,8771	,52597	3,421	0,03*	b>a b>c
	b-20-22	318	4,0079	,53062			
	c-23 ve Üzeri	200	3,9078	,56248			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-17-19	109	3,7706	,55849	3,322	0,04*	b>a
	b-20-22	318	3,9217	,53849			
	c-23 ve Üzeri	200	3,8455	,57797			
Kendini İfade Etme	a-17-19	109	3,9151	,66250	4,087	0,02*	b>a b>c
	b-20-22	318	4,0637	,60531			
	c-23 ve Üzeri	200	3,9238	,63957			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-17-19	109	3,9862	,63226	1,480	0,23	
	b-20-22	318	4,0755	,66065			
	c-23 ve Üzeri	200	3,9867	,63368			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-17-19	109	3,9284	,60156	3,151	0,04*	b>c
	b-20-22	318	4,0550	,64149			
	c-23 ve Üzeri	200	3,9250	,66512			
Çatışma Eylem Stilleri	a-17-19	109	3,5014	,47002	2,476	0,08	
	b-20-22	318	3,6244	,50596			
	c-23 ve Üzeri	200	3,5966	,50101			
Kaçınmacı Eylem	a-17-19	109	3,2110	,64932	2,484	0,08	
	b-20-22	318	3,3625	,66480			
	c-23 ve Üzeri	200	3,3693	,64880			
Zorlayıcı Eylem	a-17-19	109	3,4443	,49576	1,669	0,19	
	b-20-22	318	3,5485	,58385			
	c-23 ve Üzeri	200	3,4836	,58310			
Kolaylaştırıcı Eylem	a-17-19	109	3,6147	,54728	1,814	0,16	
	b-20-22	318	3,7395	,61438			
	c-23 ve Üzeri	200	3,7086	,57409			
Uzlaştırıcı Eylem	a-17-19	109	3,6042	,60222	1,877	0,15	
	b-20-22	318	3,7323	,59662			
	c-23 ve Üzeri	200	3,7031	,59126			
Karşı Koyucu Eylem	a-17-19	109	3,6330	,57353	1,411	0,24	
	b-20-22	318	3,7394	,56997			
	c-23 ve Üzeri	200	3,7186	,57588			

*: $p<0,05$

Tablo 16 incelendiğinde iletişim becerileri ile iletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme ve iletişim kurmaya isteklilik boyutlarında yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). İletişim becerileri ölçeği incelendiğinde 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin iletişim becerilerinin 17-19 yaş arasındakiler ve 23 yaş ve üzerindekiyle kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin iletişim ilke ve temel becerileri 17-19 yaş arasındaki öğrencilere kıyasla daha yüksektir. 20-22 yaş arasındaki

öğrencilerin kendini ifade etme becerileri 17-19 yaş arasındakiler ve 23 yaş ve üzerindekiilere kıyasla daha yüksektir. 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin iletişim kurma isteklilikleri 23 yaş ve üstündeki öğrencilere kıyasla daha yüksektir.

3.5.3. Bölüme İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin öğrenim gördükleri bölüme göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 17’de gösterilmektedir.

Tablo 17: Bölüme Göre Farklılıklar

Boyutlar	Bölüm	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,9489	,54199	0,227	0,88	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,9812	,50666			
	c-Rekreasyon	138	3,9542	,54057			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,9311	,57882			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,8574	,57067	0,283	0,84	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,8987	,52688			
	c-Rekreasyon	138	3,8449	,53683			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,8827	,58846			
Kendini İfade Etme	a-Antrenörlük Eğitimi	176	4,0256	,62569	0,385	0,76	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	4,0099	,62775			
	c-Rekreasyon	138	3,9601	,59976			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,9707	,66313			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-Antrenörlük Eğitimi	176	4,0038	,62917	1,646	0,18	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	4,0982	,59201			
	c-Rekreasyon	138	4,0821	,68740			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,9568	,67810			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-Antrenörlük Eğitimi	176	4,0045	,62626	0,178	0,91	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,9834	,63586			
	c-Rekreasyon	138	4,0145	,63136			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,9654	,68727			
Çatışma Eylem Stilleri	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,6300	,50021	0,485	0,69	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,5716	,44205			

		c-Rekreasyon	138	3,5732	,52401		
		d-Spor Yöneticiliği	162	3,5942	,52932		
Kaçınmacı Eylem	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,3799	,67729	0,331	0,80	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,3188	,65329			
	c-Rekreasyon	138	3,3292	,66012			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,3192	,64569			
Zorlayıcı Eylem	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,5244	,58223	0,90	0,97	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,4929	,52468			
	c-Rekreasyon	138	3,5041	,59247			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,5141	,58208			
Kolaylaştırıcı Eylem	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,7802	,58898	1,243	0,29	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,6887	,50226			
	c-Rekreasyon	138	3,6698	,60185			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,6799	,65645			
Uzlaştırıcı Eylem	a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,7411	,59451	1,117	0,34	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,6736	,54844			
	c-Rekreasyon	138	3,6360	,59300			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,7372	,64301			
Karşı Eylem	Koyucu a-Antrenörlük Eğitimi	176	3,7248	,54468	0,188	0,90	
	b-Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	151	3,6840	,57561			
	c-Rekreasyon	138	3,7267	,57983			
	d-Spor Yöneticiliği	162	3,7205	,59795			

*: $p < 0,05$

Tablo 17 incelendiğinde tüm ölçek ve boyutlarda öğrenim görülen bölüme göre anlamlı farklılıklar olmadığı görülmektedir ($p > 0,05$).

3.5.4. Sınıfa İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin öğrenim gördükleri sınıfa göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 18’de gösterilmektedir.

Tablo 18: Sınıfa Göre Farklılıklar

Boyutlar	Sınıf	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-1. Sınıf	131	4,1011	,51074	4,167	0,01*	a>b
	b-2. Sınıf	152	3,9145	,50881			a>c
	c-3. Sınıf	149	3,9111	,59736			a>d
	d-4. Sınıf	195	3,9163	,53076			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-1. Sınıf	131	3,9672	,54341	1,724	0,16	
	b-2. Sınıf	152	3,8296	,53213			
	c-3. Sınıf	149	3,8456	,60465			
	d-4. Sınıf	195	3,8585	,54335			
Kendini İfade Etme	a-1. Sınıf	131	4,1546	,60721	3,756	0,01*	a>b
	b-2. Sınıf	152	3,9688	,60305			a>c
	c-3. Sınıf	149	3,9329	,66693			a>d
	d-4. Sınıf	195	3,9500	,62208			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-1. Sınıf	131	4,2710	,59389	7,816	0,00*	
	b-2. Sınıf	152	3,9550	,63152			
	c-3. Sınıf	149	3,9720	,68401			
	d-4. Sınıf	195	3,9761	,63340			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-1. Sınıf	131	4,1221	,57463	2,521	0,06	
	b-2. Sınıf	152	3,9921	,61154			
	c-3. Sınıf	149	3,9517	,71722			
	d-4. Sınıf	195	3,9338	,64822			
Çatışma Eylem Stilleri	a-1. Sınıf	131	3,5911	,42578	0,074	0,97	
	b-2. Sınıf	152	3,5972	,49324			
	c-3. Sınıf	149	3,5799	,59608			
	d-4. Sınıf	195	3,6048	,47214			
Kaçınmacı Eylem	a-1. Sınıf	131	3,2486	,69999	2,121	0,10	
	b-2. Sınıf	152	3,3017	,63347			
	c-3. Sınıf	149	3,3404	,70174			
	d-4. Sınıf	195	3,4256	,60764			
Zorlayıcı Eylem	a-1. Sınıf	131	3,4624	,48066	0,719	0,54	
	b-2. Sınıf	152	3,5273	,56816			
	c-3. Sınıf	149	3,5551	,65244			
	d-4. Sınıf	195	3,4930	,56011			
Kolaylaştırıcı Eylem	a-1. Sınıf	131	3,7405	,50205	0,708	0,55	
	b-2. Sınıf	152	3,7342	,58834			
	c-3. Sınıf	149	3,6500	,68117			

		d-4. Sınıf	195	3,7099	,57618		
Uzlaştırıcı Eylem		a-1. Sınıf	131	3,7121	,53657	0,192	0,90
		b-2. Sınıf	152	3,7108	,58174		
		c-3. Sınıf	149	3,6683	,70618		
		d-4. Sınıf	195	3,7099	,55781		
Karşı Koyucu Eylem		a-1. Sınıf	131	3,7917	,45565	1,086	0,35
		b-2. Sınıf	152	3,7124	,57590		
		c-3. Sınıf	149	3,6855	,66240		
		d-4. Sınıf	195	3,6857	,56692		

*: $p < 0,05$

Tablo 18 incelendiğinde iletişim becerileri ile kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarında öğrenim görülen sınıfa göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). İletişim ilkeleri ve temel beceriler ve iletişim kurmaya isteklilik boyutları ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise öğrenim görülen sınıfa göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim becerileri boyutu incelendiğinde 1. sınıf öğrencilerinin iletişim becerilerinin diğer sınıflardaki öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. 1. sınıf öğrencilerinin kendini ifade etme ve etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri de diğer sınıflardaki öğrencilere kıyasla daha yüksektir.

3.5.5. Spor Yapma Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin düzenli bir şekilde spor yapıp yapmamalarına göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için Bağımsız örneklem T-Testi yapılmıştır. Testin sonuçları Tablo 19’da gösterilmektedir.

Tablo 19: Düzenli Olarak Spor Yapma Durumuna Göre Farklılıklar

Puan	Spor Yapma	N	$\bar{X}$	ss	sh	p
İletişim Becerileri	Evet	443	3,9898	,54108	,02571	0,01*
	Hayır	184	3,8652	,53647	,03955	
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Evet	443	3,9208	,55529	,02638	0,00*
	Hayır	184	3,7516	,54382	,04009	
Kendini İfade Etme	Evet	443	4,0265	,62381	,02964	0,04*
	Hayır	184	3,9130	,63798	,04703	
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Evet	443	4,0530	,64958	,03086	0,20
	Hayır	184	3,9801	,64224	,04735	
İletişim Kurmaya İsteklilik	Evet	443	4,0228	,64748	,03076	0,06
	Hayır	184	3,9163	,63328	,04669	
Çatışmacı Eylem Stilleri	Evet	443	3,5945	,49945	,02373	0,98
	Hayır	184	3,5933	,50100	,03693	
Kaçınmacı Eylem	Evet	443	3,3180	,66158	,03143	0,23
	Hayır	184	3,3874	,65062	,04796	
Zorlayıcı Eylem	Evet	443	3,5121	,55659	,02644	0,87
	Hayır	184	3,5039	,60239	,04441	
Kolaylaştırıcı Eylem	Evet	443	3,7166	,58334	,02772	0,58
	Hayır	184	3,6871	,61107	,04505	
Uzlaştırıcı Eylem	Evet	443	3,7112	,59904	,02846	0,49
	Hayır	184	3,6755	,59198	,04364	
Karşı Koyucu Eylem	Evet	443	3,7149	,58634	,02786	0,96
	Hayır	184	3,7127	,54054	,03985	

*: p<0,05

Tablo 19 incelendiğinde iletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm boyutlarda ise düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. İletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapanların beceri düzeyleri düzenli olarak spor yapmayanlara kıyasla daha yüksektir.

3.5.6. Düzenli Olarak Spor Yapılan Süreye İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin düzenli olarak spor yaptıkları süreye göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 20’de gösterilmektedir.

Tablo 20: Düzenli Olarak Spor Yapılan Süreye Göre Farklılıklar

Boyutlar	Süre	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-3 Yıl ve Altı	107	3,8908	,51029	2,075	0,10	
	b-4-6 Yıl	145	4,0411	,52241			
	c-7-9 Yıl	96	4,0475	,45416			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,9646	,66121			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-3 Yıl ve Altı	107	3,8280	,53673	1,643	0,18	
	b-4-6 Yıl	145	3,9786	,51991			
	c-7-9 Yıl	96	3,9510	,49268			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,9063	,67047			
Kendini İfade Etme	a-3 Yıl ve Altı	107	3,9065	,63276	2,583	0,06	
	b-4-6 Yıl	145	4,0259	,62550			
	c-7-9 Yıl	96	4,1484	,47097			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	4,0395	,72321			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-3 Yıl ve Altı	107	3,9907	,60779	1,121	0,34	
	b-4-6 Yıl	145	4,0966	,61916			
	c-7-9 Yıl	96	4,1163	,63758			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,9930	,74453			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-3 Yıl ve Altı	107	3,8841	,63427	2,914	0,03*	b>a
	b-4-6 Yıl	145	4,1117	,60179			
	c-7-9 Yıl	96	4,0781	,57623			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,9874	,76732			
Çatışma Eylem Stilleri	a-3 Yıl ve Altı	107	3,5706	,44133	0,208	0,89	
	b-4-6 Yıl	145	3,5852	,49605			
	c-7-9 Yıl	96	3,6110	,45664			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,6191	,60327			
Kaçınmacı Eylem	a-3 Yıl ve Altı	107	3,2670	,60929	1,083	0,36	
	b-4-6 Yıl	145	3,2739	,65303			
	c-7-9 Yıl	96	3,3542	,63381			
	d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,4060	,75170			
Zorlayıcı Eylem	a-3 Yıl ve Altı	107	3,4887	,48506	0,137	0,94	
	b-4-6 Yıl	145	3,5330	,56501			

		c-7-9 Yıl	96	3,5045	,49658		
		d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,5143	,67213		
Kolaylaştırıcı Eylem		a-3 Yıl ve Altı	107	3,6862	,53070	0,479	0,70
		b-4-6 Yıl	145	3,6887	,61253		
		c-7-9 Yıl	96	3,7532	,54169		
		d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,7564	,63713		
Uzlaştırıcı Eylem		a-3 Yıl ve Altı	107	3,7049	,54954	0,171	0,92
		b-4-6 Yıl	145	3,6867	,58643		
		c-7-9 Yıl	96	3,7307	,58806		
		d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,7358	,68448		
Karşı Koyucu Eylem		a-3 Yıl ve Altı	107	3,7063	,53626	0,220	0,88
		b-4-6 Yıl	145	3,7438	,61189		
		c-7-9 Yıl	96	3,7128	,52866		
		d-10 Yıl ve Üzeri	95	3,6827	,65868		

*: p<0,05

Tablo 20 incelendiğinde iletişim kurmaya isteklilik boyutunda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm ölçek ve boyutlarda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). 4-6 yıl arası süreden beri spor yapan öğrencilerin iletişim kurma istekliliği 3 yıl ve daha kısa süreden beri spor yapanlara kıyasla daha yüksektir.

3.5.7. Spor Yapılan Branşa İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin spor yaptıkları branşın niteliğine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için Bağımsız örneklem T-Testi yapılmıştır. Testin sonuçları Tablo 21’de gösterilmektedir.

Tablo 21: Spor Yapılan Branşa Göre Farklılıklar

Puan	Branş	N	$\bar{X}$	ss	sh	p
İletişim Becerileri	Bireysel Sporlar	244	3,9833	,56797	,03636	0,78
	Takım Sporları	199	3,9978	,50747	,03597	
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Bireysel Sporlar	244	3,9135	,59131	,03785	0,76
	Takım Sporları	199	3,9296	,50899	,03608	
Kendini İfade Etme	Bireysel Sporlar	244	4,0061	,65849	,04216	0,44
	Takım Sporları	199	4,0515	,57914	,04105	
Etkin Dinleme ve Sözel	Bireysel Sporlar	244	4,0458	,66586	,04263	0,79

Olmayan İletişim	Takım Sporları	199	4,0620	,63060	,04470	
İletişim Kurmaya İsteklilik	Bireysel Sporlar	244	4,0299	,65957	,04222	0,80
	Takım Sporları	199	4,0141	,63389	,04494	
Çatışmacı Eylem Stilleri	Bireysel Sporlar	244	3,5650	,53587	,03431	0,16
	Takım Sporları	199	3,6308	,44948	,03186	
Kaçınmacı Eylem	Bireysel Sporlar	244	3,3068	,69339	,04439	0,69
	Takım Sporları	199	3,3317	,62182	,04408	
Zorlayıcı Eylem	Bireysel Sporlar	244	3,5263	,59311	,03797	0,55
	Takım Sporları	199	3,4946	,50919	,03610	
Kolaylaştırıcı Eylem	Bireysel Sporlar	244	3,6558	,62480	,04000	0,01*
	Takım Sporları	199	3,7911	,52000	,03686	
Uzlaştırıcı Eylem	Bireysel Sporlar	244	3,6797	,64142	,04106	0,22
	Takım Sporları	199	3,7497	,54169	,03840	
Karşı Koyucu Eylem	Bireysel Sporlar	244	3,6563	,61876	,03961	0,02*
	Takım Sporları	199	3,7868	,53681	,03805	

*: p<0,05

Tablo 21 incelendiğinde kolaylaştırıcı eylem ve karşı koyucu eylem boyutlarında spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm boyutlarda ise spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Takım sporları yapanların kolaylaştırıcı ve karşı koyucu eylem davranışları bireysel spor yapanlara kıyasla daha yüksektir.

3.5.8. Anne Eğitim Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin annelerinin eğitim durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 22’de gösterilmektedir.

Tablo 22: Anne Eğitim Durumuna Göre Farklılıklar

Boyutlar	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-Okuryazar Değil	67	3,7881	,60811	5,924	0,00*	a<d
	b-Okuryazar	149	3,7895	,58610			a<f
	c-Ortaokul	200	3,9978	,54063			b<c
	d-Lise	131	4,0550	,46532			b<d
	e-Ön Lisans	31	4,0619	,31187			b<e
	f-Lisans	42	4,1686	,41112			b<f
	g-Lisansüstü	7	4,0686	,67081			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-Okuryazar Değil	67	3,7642	,63214	3,713	0,00*	b<d
	b-Okuryazar	149	3,7383	,61486			b<f
	c-Ortaokul	200	3,8780	,55738			
	d-Lise	131	3,9748	,47024			
	e-Ön Lisans	31	3,9742	,35493			
	f-Lisans	42	4,0476	,45491			
	g-Lisansüstü	7	4,0714	,61023			
Kendini İfade Etme	a-Okuryazar Değil	67	3,9291	,70685	3,504	0,00*	b<c
	b-Okuryazar	149	3,8121	,71536			b<d
	c-Ortaokul	200	4,0500	,59256			b<f
	d-Lise	131	4,0763	,55287			
	e-Ön Lisans	31	4,0242	,52976			
	f-Lisans	42	4,1726	,50452			
	g-Lisansüstü	7	4,0714	,68791			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-Okuryazar Değil	67	3,7114	,75911	7,836	0,00*	a<c
	b-Okuryazar	149	3,8669	,67059			a<d
	c-Ortaokul	200	4,1033	,63108			a<e
	d-Lise	131	4,1323	,56565			a<f
	e-Ön Lisans	31	4,1667	,45134			b<c
	f-Lisans	42	4,3651	,46011			b<d
	g-Lisansüstü	7	4,0714	,80999			b<e b<f c<f
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-Okuryazar Değil	67	3,8149	,66907	5,737	0,00*	a<d
	b-Okuryazar	149	3,7812	,69839			a<e
	c-Ortaokul	200	4,0695	,65695			a<f
	d-Lise	131	4,1053	,55155			b<c
	e-Ön Lisans	31	4,1419	,37307			b<d

		f-Lisans	42	4,1714	,51242			b<e
		g-Lisansüstü	7	4,0571	,85412			b<f
Çatışma Stilleri	Eylem	a-Okuryazar Değil	67	3,5390	,62513	1,136	0,34	
		b-Okuryazar	149	3,5412	,54013			
		c-Ortaokul	200	3,6277	,50903			
		d-Lise	131	3,5924	,42956			
		e-Ön Lisans	31	3,5797	,35695			
		f-Lisans	42	3,7347	,35710			
		g-Lisansüstü	7	3,5469	,39155			
Kaçınmacı Eylem		a-Okuryazar Değil	67	3,3412	,74478	0,914	0,48	
		b-Okuryazar	149	3,2982	,67843			
		c-Ortaokul	200	3,3700	,68102			
		d-Lise	131	3,3173	,59519			
		e-Ön Lisans	31	3,3041	,63433			
		f-Lisans	42	3,4796	,53342			
		g-Lisansüstü	7	2,9592	,62659			
Zorlayıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	67	3,3518	,63855	1,602	0,14	
		b-Okuryazar	149	3,5053	,64393			
		c-Ortaokul	200	3,5843	,57540			
		d-Lise	131	3,5104	,47876			
		e-Ön Lisans	31	3,4101	,44530			
		f-Lisans	42	3,4932	,47138			
		g-Lisansüstü	7	3,5102	,45068			
Kolaylaştırıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	67	3,7274	,74365	2,258	0,04*	f>b
		b-Okuryazar	149	3,6050	,63939			f>c
		c-Ortaokul	200	3,7129	,58927			f>d
		d-Lise	131	3,7241	,52956			f>e
		e-Ön Lisans	31	3,6912	,33826			
		f-Lisans	42	3,9762	,38632			
		g-Lisansüstü	7	3,7347	,58571			
Uzlaştırıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	67	3,6333	,72725	0,985	0,43	
		b-Okuryazar	149	3,6350	,61995			
		c-Ortaokul	200	3,7221	,60222			
		d-Lise	131	3,7154	,54743			
		e-Ön Lisans	31	3,8203	,47232			
		f-Lisans	42	3,8163	,50511			
		g-Lisansüstü	7	3,6327	,34854			

Karşı Eylem	Koyucu	a-Okuryazar Değil	67	3,6418	,71790	1,487	0,18
		b-Okuryazar	149	3,6625	,62562		
		c-Ortaokul	200	3,7493	,57188		
		d-Lise	131	3,6947	,47073		
		e-Ön Lisans	31	3,6728	,43361		
		f-Lisans	42	3,9082	,45921		
		g-Lisansüstü	7	3,8980	,63199		

*: p<0,05

Tablo 22 incelendiğinde iletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile kolaylaştırıcı eylem boyutlarında annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm ölçek ve boyutlarda annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). Annesi okuryazar olmayanların iletişim becerileri annesi lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde annesi okuryazar olanların iletişim becerileri de annesi ortaokul, lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi okuryazar olanların iletişim ilke ve temel becerileri de annesi lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde annesi okuryazar olanların kendini ifade etme becerilerinin annesi ortaokul, lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Annesi okuryazar olmayan ve okuryazar olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri annesi ortaokul, lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi ortaokul mezunu olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri de annesi lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi okuryazar olmayanların ve okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği annesi lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde annesi okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği de annesi ortaokul mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma stilleri ölçeğinin kolaylaştırıcı eylem boyutu incelendiğinde annesi lisans mezunu olanların kolaylaştırıcı eylem davranışlarının annesi okuryazar, ortaokul, lise ve ön lisans mezunu olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir.

3.5.9. Baba Eğitim Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin babalarının eğitim durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 23'te gösterilmektedir.

Tablo 23: Baba Eğitim Durumuna Göre Farklılıklar

Boyutlar	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-Okuryazar Değil	16	3,5925	,68090	4,869	0,00*	b<d
	b-Okuryazar	99	3,7887	,58361			b<e
	c-Ortaokul	171	3,9406	,60365			b<g
	d-Lise	173	4,0118	,46088			
	e-Ön Lisans	49	4,1184	,39021			
	f-Lisans	94	3,9506	,50564			
	g-Lisansüstü	25	4,2033	,49594			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-Okuryazar Değil	16	3,5500	,69282	3,894	0,00*	b<e
	b-Okuryazar	99	3,7071	,63330			b<g
	c-Ortaokul	171	3,8719	,62837			
	d-Lise	173	3,9179	,48593			
	e-Ön Lisans	49	3,9857	,36458			
	f-Lisans	94	3,8819	,46535			
	g-Lisansüstü	25	4,1320	,51293			
Kendini İfade Etme	a-Okuryazar Değil	16	3,7969	,85741	2,681	0,01*	g>a
	b-Okuryazar	99	3,9091	,65801			g>b
	c-Ortaokul	171	3,9284	,66503			g>c
	d-Lise	173	4,0896	,53909			g>f
	e-Ön Lisans	49	4,1429	,51286			e>b
	f-Lisans	94	3,9229	,66197			e>c
	g-Lisansüstü	25	4,2000	,64145			e>f
							d>b
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-Okuryazar Değil	16	3,4896	,94176	5,298	0,00*	d>c
	b-Okuryazar	99	3,8418	,67275			d>f
	c-Ortaokul	171	4,0205	,68984			b<d
	d-Lise	173	4,0963	,54663			b<e
	e-Ön Lisans	49	4,2687	,52243			b<g
	f-Lisans	94	4,0479	,65838			
	g-Lisansüstü	25	4,2333	,52042			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-Okuryazar Değil	16	3,6375	,65409	4,446	0,00*	g>a
	b-Okuryazar	99	3,7919	,71367			g>b
	c-Ortaokul	171	3,9918	,69700			e>b
	d-Lise	173	4,0358	,56721			

		e-Ön Lisans	49	4,1837	,54442			
		f-Lisans	94	3,9936	,58838			
		g-Lisansüstü	25	4,3160	,60393			
Çatışma Stilleri	Eylem	a-Okuryazar Değil	16	3,3196	,68700	2,433	0,02*	d>a
		b-Okuryazar	99	3,5250	,55906			d>b
		c-Ortaokul	171	3,6424	,56895			d>f
		d-Lise	173	3,6625	,44052			c>a
		e-Ön Lisans	49	3,5813	,34825			c>f
		f-Lisans	94	3,5079	,41260			
		g-Lisansüstü	25	3,5909	,44841			
Kaçınmacı Eylem		a-Okuryazar Değil	16	3,2054	,64727	2,045	0,06	
		b-Okuryazar	99	3,2756	,68883			
		c-Ortaokul	171	3,3751	,71446			
		d-Lise	173	3,4509	,61761			
		e-Ön Lisans	49	3,3003	,59207			
		f-Lisans	94	3,2204	,62697			
		g-Lisansüstü	25	3,1600	,56743			
Zorlayıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	16	3,1696	,72133	3,318	0,00*	f<c
		b-Okuryazar	99	3,4416	,63662			f<d
		c-Ortaokul	171	3,5848	,63478			
		d-Lise	173	3,5954	,49248			
		e-Ön Lisans	49	3,4402	,43530			
		f-Lisans	94	3,3815	,46345			
		g-Lisansüstü	25	3,5086	,65215			
Kolaylaştırıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	16	3,3482	,89742	2,229	0,04*	a<b
		b-Okuryazar	99	3,5830	,71884			a<c
		c-Ortaokul	171	3,7503	,60956			a<d
		d-Lise	173	3,7523	,54635			a<e
		e-Ön Lisans	49	3,7464	,43669			a<f
		f-Lisans	94	3,6945	,48889			a<g
		g-Lisansüstü	25	3,8114	,48396			b<c b<d
Uzlaştırıcı Eylem		a-Okuryazar Değil	16	3,3393	,80454	1,908	0,08	
		b-Okuryazar	99	3,6436	,63671			
		c-Ortaokul	171	3,7586	,66435			
		d-Lise	173	3,7286	,55236			
		e-Ön Lisans	49	3,7726	,44216			

		f-Lisans	94	3,6185	,51332		
		g-Lisansüstü	25	3,7371	,57835		
Karşı	Koyucu	a-Okuryazar Değil	16	3,5357	,71619	1,339	0,24
Eylem		b-Okuryazar	99	3,6811	,62963		
		c-Ortaokul	171	3,7435	,63111		
		d-Lise	173	3,7853	,51129		
		e-Ön Lisans	49	3,6472	,43262		
		f-Lisans	94	3,6246	,54307		
		g-Lisansüstü	25	3,7371	,54660		

*: $p < 0,05$

Tablo 23 incelendiğinde iletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile çatışma stilleri ölçeği, zorlayıcı eylem ve kolaylaştırıcı eylem boyutlarında babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). Diğer tüm boyutlarda babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Babası okuryazar olanların iletişim becerileri babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Babası okuryazar olanların iletişim ilke ve temel becerileri de babası ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanların kendini ifade etme becerilerinin babası okuryazar, ortaokul ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. Aynı zamanda babası lisansüstü mezunu olanların kendini ifade etme becerileri babası okuryazar olmayanlara kıyasla da daha yüksektir. Babası okuryazar olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Babası okuryazar olmayanların ve okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği babası lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde babası okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği de babası ön lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma eylem stilleri ölçeği incelendiğinde babası ortaokul ve lise mezunu olanların çatışma eylem stilleri babası okuryazar olmayanlar ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha yüksektir. Aynı şekilde babası lise mezunu olanların çatışma eylem stilleri babası okuryazar olanlara kıyasla da daha yüksektir. Zorlayıcı eylem boyutu incelendiğinde babası lisans mezunu olanların zorlayıcı eylem davranışlarının babası ortaokul ve lise mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Kolaylaştırıcı eylem boyutu incelendiğinde babası okuryazar olmayanların kolaylaştırıcı eylem davranışlarının babası okuryazar, ortaokul, lise, ön lisans, lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Aynı şekilde babası okuryazar olanların kolaylaştırıcı eylem davranışı da babası ortaokul ve lise mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür.

3.5.10. Aylık Kişisel Gelir Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin aylık kişisel gelirlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 24’te gösterilmektedir.

Tablo 24: Aylık Kişisel Gelir Durumuna Göre Farklılıklar

Boyutlar	Gelir	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-1250 TL ve Altı	188	3,8879	,56023	1,570	0,18	
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,9957	,48878			
	c-2501 TL-3750 TL	72	4,0189	,57607			
	d-3751 TL-5000 TL	87	4,0120	,55164			
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,9191	,54739			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-1250 TL ve Altı	188	3,7702	,55583	2,820	0,02*	a<b a<c a<d
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,8962	,51014			
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,9347	,60564			
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,9862	,56654			
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,8748	,56287			
Kendini İfade Etme	a-1250 TL ve Altı	188	3,9481	,63565	0,498	0,74	
	b-1251 TL-2500 TL	157	4,0255	,61249			
	c-2501 TL-3750 TL	72	4,0035	,65069			
	d-3751 TL-5000 TL	87	4,0431	,65170			
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,9797	,61869			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-1250 TL ve Altı	188	3,9947	,70625	2,100	0,08	
	b-1251 TL-2500 TL	157	4,1136	,55887			
	c-2501 TL-3750 TL	72	4,1227	,63787			
	d-3751 TL-5000 TL	87	4,0479	,61993			
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,9187	,67291			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-1250 TL ve Altı	188	3,9468	,66069	0,735	0,57	
	b-1251 TL-2500 TL	157	4,0293	,56151			
	c-2501 TL-3750 TL	72	4,0750	,68253			
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,9954	,66120			
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,9602	,68625			
Çatışma Stilleri	a-1250 TL ve Altı	188	3,5222	,47670	2,923	0,02*	d>a d>b e>a
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,5601	,41441			
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,5944	,60506			
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,6992	,55270			

		e-5001 TL ve Üzeri	123	3,6732	,51021			
Kaçınmacı Eylem	a-1250 TL ve Altı	188	3,2439	,62775	3,281	0,01*	e>a	e>b
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,2812	,61582				
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,3373	,75032				
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,4680	,65309				
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,4646	,68012				
Zorlayıcı Eylem	a-1250 TL ve Altı	188	3,4362	,54338	2,971	0,02*	e<a	
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,4504	,52692				
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,5317	,65672				
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,6141	,62503				
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,6109	,54913				
Kolaylaştırıcı Eylem	a-1250 TL ve Altı	188	3,6695	,62510	0,620	0,65		
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,6971	,51530				
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,6944	,66459				
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,7800	,59932				
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,7375	,58140				
Uzlaştırıcı Eylem	a-1250 TL ve Altı	188	3,6142	,56373	2,253	0,06		
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,6852	,54320				
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,6964	,66659				
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,8030	,67403				
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,7828	,59813				
Karşı Eylem	Koyucu	a-1250 TL ve Altı	188	3,6474	,56207	1,933	0,10	
	b-1251 TL-2500 TL	157	3,6870	,49781				
	c-2501 TL-3750 TL	72	3,7123	,66941				
	d-3751 TL-5000 TL	87	3,8309	,62934				
	e-5001 TL ve Üzeri	123	3,7700	,56750				

*: p<0,05

Tablo 24 incelendiğinde iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile çatışma stilleri ölçeği, kaçınmacı eylem ve zorlayıcı eylem boyutlarında aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm boyutlarda aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). 1250 TL ve altında aylık kişisel geliri olanların iletişim ilke ve temel becerileri aylık 1251 TL-2500 TL arası, 2501 TL-3750 TL arası 3751 TL-5000 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma eylem stilleri ölçeği incelendiğinde aylık 3751 TL-5000 TL arası kişisel geliri olanların çatışma eylem stilleri aylık 1250 TL ve altında ve 1251 TL-2500 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksektir. Aynı şekilde aylık 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların

çatışma eylem stilleri aylık 1250 TL ve altında kişisel geliri olanlara kıyasla da daha yüksektir. Kaçınmacı eylem boyutu incelendiğinde aylık 3751 TL-5000 TL arası ve 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların kaçınmacı eylem davranışlarının aylık 1250 TL ve altında ve 1251 TL-2500 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. Aylık 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların zorlayıcı eylem davranışı aylık 1250 TL ve altında kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksektir.

3.5.10. Aylık Aile Gelir Durumuna İlişkin Farklılıkların İncelenmesi

Katılımcıların araştırma değişkenlerine katılım düzeylerinin aylık aile gelirlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ANOVA yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 25'te gösterilmektedir.

Tablo 25: Aylık Aile Gelir Durumuna Göre Farklılıklar

Boyutlar	Gelir	N	$\bar{X}$	S.S.	F	p	Fark
İletişim Becerileri	a-17500 TL ve Altı	284	3,8808	,59259	6,410	0,00*	a<b
	b-17501 TL-35000 TL	261	4,0432	,46829			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,9176	,54417			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	a-17500 TL ve Altı	284	3,7736	,61418	9,143	0,00*	a<b
	b-17501 TL-35000 TL	261	3,9751	,47088			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,8780	,54660			
Kendini İfade Etme	a-17500 TL ve Altı	284	3,9366	,65519	4,074	0,02*	b>a b>c
	b-17501 TL-35000 TL	261	4,0776	,57006			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,9207	,69375			
Etkili Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	a-17500 TL ve Altı	284	3,9977	,69577	2,294	0,10	
	b-17501 TL-35000 TL	261	4,0945	,59879			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,9492	,61402			
İletişim Kurmaya İsteklilik	a-17500 TL ve Altı	284	3,9106	,68566	5,504	0,00*	a<b
	b-17501 TL-35000 TL	261	4,0904	,57199			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,9573	,68078			
Çatışma Eylem Stilleri	a-17500 TL ve Altı	284	3,5652	,53120	1,982	0,14	
	b-17501 TL-35000 TL	261	3,6406	,49667			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,5467	,37203			
Kaçınmacı Eylem	a-17500 TL ve Altı	284	3,2938	,65686	1,540	0,21	
	b-17501 TL-35000 TL	261	3,3919	,68831			
	c-35001 TL ve Üzeri	82	3,3223	,55479			
Zorlayıcı Eylem	a-17500 TL ve Altı	284	3,4950	,59520	1,513	0,22	

		b-17501 TL-35000 TL	261	3,5501	,57110		
		c-35001 TL ve Üzeri	82	3,4321	,46222		
Kolaylaştırıcı		a-17500 TL ve Altı	284	3,6666	,62220	1,590	0,20
Eylem		b-17501 TL-35000 TL	261	3,7564	,57514		
		c-35001 TL ve Üzeri	82	3,6969	,52328		
Uzlaştırıcı Eylem		a-17500 TL ve Altı	284	3,6692	,64213	2,569	0,08
		b-17501 TL-35000 TL	261	3,7614	,57305		
		c-35001 TL ve Üzeri	82	3,6167	,48452		
Karşı	Koyucu	a-17500 TL ve Altı	284	3,7017	,60292	0,700	0,50
Eylem		b-17501 TL-35000 TL	261	3,7433	,57732		
		c-35001 TL ve Üzeri	82	3,6655	,43656		

*: $p < 0,05$

Tablo 25 incelendiğinde iletişim becerileri ölçeği, iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve ilişki kurma isteği boyutunda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). Diğer tüm ölçek ve boyutlarda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p > 0,05$). 17500 TL ve altında aile gelirine sahip olanların genel iletişim becerileri, iletişim ilke ve temel becerileri ve ilişki kurma istekleri aylık 17501 TL-35000 TL arası aile geliri olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde aylık 17501 TL-35000 TL arası aile geliri olanların kendini ifade etme becerilerinin aylık 17500 TL ve altında ve 35000 TL ve üzerinde aile geliri olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir.

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Sonuç

Bu araştırma, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesini kapsamaktadır. Çalışmanın amacı spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkinin incelemesi olarak belirlenmiştir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada ilk olarak iletişim kavramına ardından çatışma kavramına yönelik olarak teorik çerçeve oluşturulmuş ve saha araştırmasına geçilmiştir. Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde farklı bölümlerde öğrenim görmekte olan 627 (372 erkek, 255 kadın) öğrenci ile gerçekleştirilen saha araştırmasının verileri, farklı istatistiksel analizlere tabi tutularak bulgular halinde düzenlenmiştir. Bu bağlamda, bulgulardan çıkarılan sonuçlarla ilgili alan yazın etrafında tartışılarak çalışma detaylandırılmıştır.

Çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyet dağılımı incelendiğinde katılımcıların %40,7'si kadın iken %59,3'ü erkektir. Öğrenim görülen bölüm değişkenine göre araştırma grubunun %24,1'i "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği", %28,1'i "Antrenörlük Eğitimi", %25,8'i "Spor Yöneticiliği" ve %22,0'nın "Rekreasyon" bölümlerinde öğrenim görmektedir. Sınıf düzeyleri dikkate alındığında %20,9'unun 1. sınıf, %24,2'nin 2. sınıf, %23,8'inin 3. sınıf ve %31,1'inin 4. sınıf düzeyinde öğrenim gördükleri görülmektedir. Katılımcıların aktif olarak spor yapma durumları incelendiğinde %70,7'sinin aktif olarak spor yaptığı, %29,3'ünün ise aktif olarak spor yapmadığı görülmektedir. Çalışmaya katılan öğrencilerin yüzdelik çoğunluk olarak 20-22 yaş aralığında, 4-6 yıldır düzenli ve aktif olarak bireysel spor yapan, anne eğitim düzeyi ortaokul olan, baba eğitim düzeyi lise olan, bireysel geliri aylık ortalama 2500 TL ve altında olan ve son olarak aile ile birlikte aylık gelir düzeyi genel olarak 35000 TL ve altında olan bireylerden oluşmaktadır.

Elde edilen bulgular aşağıdaki gibi sıralanabilmektedir;

- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, diğer iletişim becerileri boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Kendini ifade etme boyutu, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim kurmaya isteklilik boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde

pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.

- Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu, iletişim kurmaya isteklilik boyutuyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- İletişim kurmaya isteklilik boyutu, çatışma eylem stilleri ve kaçınmacı eylem stili dışındaki çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye ve kaçınmacı eylem stili ile düşük düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Çatışma eylem stilleri tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Kaçınmacı eylem stili boyutu diğer tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Zorlayıcı eylem stili boyutu diğer tüm çatışma eylem stilleri boyutlarıyla orta düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Kolaylaştırıcı eylem stili boyutu uzlaştırıcı ve karşı koyucu eylem stili boyutlarıyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- Uzlaştırıcı eylem stili boyutu karşı koyucu eylem stili boyutuyla yüksek düzeyde pozitif bir ilişkiye sahiptir.
- İletişim becerilerinin çatışma eylem stilleri üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça çatışma eylem stillerine vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.
- İletişim becerilerinin kaçınmacı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça kaçınmacı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.
- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile kendini ifade etme boyutunun kaçınmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p<0,05$; $F=14,965$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile iletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise kaçınmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim kaçınmacı eylem stilleri üzerinde 0,24; kendini ifade etmelerindeki bir birimlik değişim ise 0,17 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla kaçınmacı eylem stili üzerindeki en

etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyut ise kendini ifade etme boyutudur.

- İletişim becerilerinin zorlayıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça zorlayıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.
- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun zorlayıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p<0,05$: $F=45,729$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise zorlayıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim zorlayıcı eylem stilleri üzerinde 0,32; kendini ifade etmelerindeki bir birimlik değişim 0,13; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,12 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla zorlayıcı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyutlar sırasıyla kendini ifade etme ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır.
- İletişim becerilerinin kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça kolaylaştırıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.
- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p<0,05$: $F=68,883$). Kendini ifade etme boyutu ve iletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise kolaylaştırıcı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p>0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim kolaylaştırıcı eylem stilleri üzerinde 0,31; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,20 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla kolaylaştırıcı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyut ise etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutudur.
- İletişim becerilerinin uzlaştırıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça uzlaştırıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.

- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun uzlaştırmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p < 0,05$: $F=57,633$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise uzlaştırmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim uzlaştırmacı eylem stilleri üzerinde 0,28; kendini ifade etmelerinde gerçekleşen bir birimlik değişim 0,19; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,12 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla uzlaştırmacı eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyutlar ise sırasıyla kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır.
- İletişim becerilerinin karşı koyucu eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça karşı koyucu eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.
- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun karşı koyucu eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir ($p < 0,05$: $F=60,039$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise karşı koyucu eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin iletişim ilkeleri ve temel becerilerinde gerçekleşen bir birimlik değişim karşı koyucu eylem stilleri üzerinde 0,27; kendini ifade etmelerinde gerçekleşen bir birimlik değişim 0,17; etkin dinleme ve sözel olmayan iletişimlerdeki bir birimlik değişim ise 0,16 oranında bir değişime yol açmaktadır. Dolayısıyla karşı koyucu eylem stili üzerindeki en etkili boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu olurken, diğer etkili boyutlar ise sırasıyla kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarıdır.
- İletişim kurmaya isteklilik boyutu dışındaki tüm boyutlarda cinsiyete göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir ($p > 0,05$). İletişim kurmaya isteklilik boyutunda ise kadınlar ve erkekler arasında anlamlı farklılıklar bulunmaktadır ($p < 0,05$). Kadınlar erkeklerden daha fazla iletişim kurmaya isteklidir.
- İletişim becerileri ile iletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme ve iletişim kurmaya isteklilik boyutlarında yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim becerileri ölçeği incelendiğinde 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin

iletişim becerilerinin 17-19 yaş arasındakiiler ve 23 yaş ve üzerindekiilere kıyasla daha yüksek olduğu gör÷lmektedir. 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin iletişim ilke ve temel becerileri 17-19 yaş arasındaki öğrencilere kıyasla daha yüksektir. 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin kendini ifade etme becerileri 17-19 yaş arasındakiiler ve 23 yaş ve üzerindekiilere kıyasla daha yüksektir. 20-22 yaş arasındaki öğrencilerin iletişim kurma isteklilikleri 23 yaş ve üstündeki öğrencilere kıyasla daha yüksektir.

- İletişim becerileri ile kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarında öğrenim gör÷len sınıfa göre anlamlı farklılıklar olduğu gör÷lmektedir ($p<0,05$). İletişim ilkeleri ve temel beceriler ve iletişim kurmaya isteklilik boyutları ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise öğrenim gör÷len sınıfa göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). İletişim becerileri boyutu incelendiğinde 1. sınıf öğrencilerinin iletişim becerilerinin diğeri sınıflardaki öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu gör÷lmektedir. 1. sınıf öğrencilerinin kendini ifade etme ve etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri de diğeri sınıflardaki öğrencilere kıyasla daha yüksektir.
- İletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu gör÷lmektedir ($p<0,05$). Diğeri tüm boyutlarda ise düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. İletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapanların beceri düzeyleri düzenli olarak spor yapmayanlara kıyasla daha yüksektir.
- İletişim kurmaya isteklilik boyutunda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar olduğu gör÷lmektedir ($p<0,05$). Diğeri tüm ölçek ve boyutlarda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). 4-6 yıl arası süreden beri spor yapan öğrencilerin iletişim kurma istekliliği 3 yıl ve daha kısa süreden beri spor yapanlara kıyasla daha yüksektir.
- Kolaylaştırıcı eylem ve karşı koyucu eylem boyutlarında spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı farklılıklar olduğu gör÷lmektedir ($p<0,05$). Diğeri tüm boyutlarda ise spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Takım sporları yapanların kolaylaştırıcı ve karşı koyucu eylem davranışları bireysel spor yapanlara kıyasla daha yüksektir.
- İletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile kolaylaştırıcı eylem boyutlarında annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu gör÷lmektedir ($p<0,05$). Diğeri tüm ölçek ve boyutlarda annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). Annesi okuryazar olmayanların iletişim becerileri annesi

lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde annesi okuryazar olanların iletişim becerileri de annesi ortaokul, lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi okuryazar olanların iletişim ilke ve temel becerileri de annesi lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde annesi okuryazar olanların kendini ifade etme becerilerinin annesi ortaokul, lise ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Annesi okuryazar olmayan ve okuryazar olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri annesi ortaokul, lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi ortaokul mezunu olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri de annesi lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Annesi okuryazar olmayanların ve okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği annesi lise, ön lisans ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde annesi okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği de annesi ortaokul mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma stilleri ölçeğinin kolaylaştırıcı eylem boyutu incelendiğinde annesi lisans mezunu olanların kolaylaştırıcı eylem davranışlarının annesi okuryazar, ortaokul, lise ve ön lisans mezunu olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir.

- İletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile çatışma stilleri ölçeği, zorlayıcı eylem ve kolaylaştırıcı eylem boyutlarında babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm boyutlarda babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). Babası okuryazar olanların iletişim becerileri babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Babası okuryazar olanların iletişim ilke ve temel becerileri de babası ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanların kendini ifade etme becerilerinin babası okuryazar, ortaokul ve lisans mezunu olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. Aynı zamanda babası lisansüstü mezunu olanların kendini ifade etme becerileri babası okuryazar olmayanlara kıyasla da daha yüksektir. Babası okuryazar olanların etkili dinleme ve sözel olmayan iletişim becerileri babası lise, ön lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Babası okuryazar olmayanların ve okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği babası lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Aynı şekilde babası okuryazar olanların iletişim kurma istekliliği de babası ön lisans mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma eylem stilleri ölçeği incelendiğinde babası ortaokul ve lise mezunu olanların çatışma eylem stilleri babası okuryazar olmayanlar ve lisans mezunu olanlara kıyasla

daha yüksektir. Aynı şekilde babası lise mezunu olanların çatışma eylem stilleri babası okuryazar olanlara kıyasla da daha yüksektir. Zorlayıcı eylem boyutu incelendiğinde babası lisans mezunu olanların zorlayıcı eylem davranışlarının babası ortaokul ve lise mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Kolaylaştırıcı eylem boyutu incelendiğinde babası okuryazar olmayanların kolaylaştırıcı eylem davranışlarının babası okuryazar, ortaokul, lise, ön lisans, lisans ve lisansüstü mezunu olanlara kıyasla daha düşük olduğu görülmektedir. Aynı şekilde babası okuryazar olanların kolaylaştırıcı eylem davranışı da babası ortaokul ve lise mezunu olanlara kıyasla daha düşüktür.

- İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile çatışma stilleri ölçeği, kaçınmacı eylem ve zorlayıcı eylem boyutlarında aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm boyutlarda aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). 1250 TL ve altında aylık kişisel geliri olanların iletişim ilke ve temel becerileri aylık 1251 TL-2500 TL arası, 2501 TL-3750 TL arası 3751 TL-5000 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha düşüktür. Çatışma eylem stilleri ölçeği incelendiğinde aylık 3751 TL-5000 TL arası kişisel geliri olanların çatışma eylem stilleri aylık 1250 TL ve altında ve 1251 TL-2500 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksektir. Aynı şekilde aylık 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların çatışma eylem stilleri aylık 1250 TL ve altında kişisel geliri olanlara kıyasla da daha yüksektir. Kaçınmacı eylem boyutu incelendiğinde aylık 3751 TL-5000 TL arası ve 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların kaçınmacı eylem davranışlarının aylık 1250 TL ve altında ve 1251 TL-2500 TL arası kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. Aylık 5001 TL ve üzeri kişisel geliri olanların zorlayıcı eylem davranışı aylık 1250 TL ve altında kişisel geliri olanlara kıyasla daha yüksektir.
- İletişim becerileri ölçeği, iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve ilişki kurma isteği boyutunda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Diğer tüm ölçek ve boyutlarda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0,05$). 17500 TL ve altında aile gelirine sahip olanların genel iletişim becerileri, iletişim ilke ve temel becerileri ve ilişki kurma istekleri aylık 17501 TL-35000 TL arası aile geliri olanlara kıyasla daha düşüktür. Kendini ifade etme boyutu incelendiğinde aylık 17501 TL-35000 TL arası aile geliri olanların kendini ifade etme becerilerinin aylık 17500 TL ve altında ve 35000 TL ve üzerinde aile geliri olanlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tartışma

İletişim becerilerinin çatışma eylem stilleri üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça çatışma eylem stillerine vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Spor bilimlerinde okuyan bireylerde çatışma eylem stilleri ve iletişim becerileri arasındaki ilişki oldukça önemlidir çünkü spor alanında etkili iletişim, başarılı bir performans için gereklidir. Çatışma eylem stilleri, bireylerin çatışma durumlarıyla nasıl başa çıktıklarını ve iletişim becerileri ise bireylerin duygularını, düşüncelerini ve isteklerini nasıl ifade ettiklerini tanımlar. İletişim becerileri sporculardan antrenörlere, yöneticilere ve diğer paydaşlara kadar her seviyedeki spor ortamlarında önemlidir (Wachsmuth ve Jowett, 2020). İletişim becerileri geliştikçe, bireyler çatışma durumlarıyla daha etkili bir şekilde başa çıkabilirler. Aynı şekilde, uygun çatışma eylem stillerini kullanmak da iletişimdeki etkinliği artırabilir. Bu nedenle, spor bilimlerinde okuyan bireyler için çatışma eylem stilleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkiyi anlamak ve bu becerileri geliştirmek önemlidir. Bu becerilerin güçlendirilmesi, spor alanında başarılı bir kariyer için önemli bir adımdır (Cunningham vd., 2014; Ulukan, 2012). Literatürde bu iki değişken arasındaki ilişkinin incelendiği çok az sayıda çalışma bulunmaktadır. Wachsmuth ve Jowett (2020) çalışmalarında antrenör-sporcu ilişkilerinde çatışma ve iletişimi incelemişlerdir. Yapılan incelemede iki değişkenin birbiri ile yakından ilişkili olduğu ve pek çok noktada birbirlerini etkiledikleri bildirilmiştir.

İletişim becerilerinin kaçınmacı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça kaçınmacı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. Altınışık (2019) tarafından spor yöneticisi adaylarına yapılan çalışmada cinsiyet değişkenine göre çatışma yönetimi stilleri uzlaşma ve kaçınma alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu ifade edilmiştir.

İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile kendini ifade etme boyutunun kaçınmacı eylem stili üzerinde istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir. Mirsafian vd., (2023) çalışmalarında iletişim becerileri ve çatışma yönetimi arasındaki ilişkiyi güreş antrenörleri özelinde incelemişlerdir. Çalışmada iletişim becerilerinin çatışma eylem stillerini önemli derecede etkilediği belirlenmiştir. Görüldüğü üzere sporcu ve spor yöneticisi bağlamında da benzer sonuçlar elde edilmiştir. Bu durum çalışmamızı destekler niteliktedir. Literatür incelendiğinde Spor Bilimleri Fakültelerinde öğrenim görmekte olan bireylerin

iletişim becerisi ve çatışma eylem stilleri üzerine kısıtlı sayıda çalışma olduğu görülmektedir. Bu durum bu çalışmanın sonuçlarını daha da önemli kılmaktadır.

Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile iletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise kaçınmacı eylem stili üzerinde istatıksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır. Bu bulgu, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim arttıkça sosyal kaçınma, değerlendirilme kaygısı, değerersizlik duygusu ve sosyal kaygı düzeyinin azaldığı anlamına gelmektedir. Sonuç yazınla tutarlılık içindedir (Baltacı, 2010; akır, 2010; Butcher vd, 2013).

İletişim becerilerinin zorlayıcı eylem stili üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça zorlayıcı eylem stiline vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir. İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutunun zorlayıcı eylem stili üzerinde istatıksel olarak anlamlı pozitif bir etkisi olduğu görülmektedir. İletişim kurmaya isteklilik boyutunun ise karşı koyucu eylem stili üzerinde istatıksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır.

İletişim kurmaya isteklilik boyutu dışındaki tüm boyutlarda cinsiyete göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir. İletişim kurmaya isteklilik boyutunda ise kadınlar ve erkekler arasında anlamlı farklılıklar bulunmaktadır. Kadınlar erkeklerden daha fazla iletişim kurmaya isteklidir. Genel olarak, cinsiyet, bireylerin iletişim tarzlarını ve becerilerini etkiler, ancak bu genelleme yapmak doğru olmayabilir çünkü iletişim becerileri kişisel deneyimler, eğitim, kültürel faktörler ve bireysel özellikler gibi birçok faktöre bağlı olarak gelişir. Bazı araştırmalar, kadınların genellikle daha iyi bir empati yeteneğine sahip olduğunu ve dolayısıyla daha iyi bir iletişimci olduklarını göstermektedir (Filiz, 2020). Bu zellikler, spor bilimlerinde okuyan kadınların, antrenman veya tedavi sürecinde sporcularla daha iyi bir ilişki kurmalarına ve onlara daha etkili bir şekilde rehberlik etmelerine yardımcı olur (Akdağcık ve Mamak, 2016). Öte yandan, erkekler genellikle daha direkt ve kararlı bir iletişim tarzına sahip olabilirler. Bu, spor bilimlerinde okuyan erkeklerin, antrenörler veya yöneticiler olarak liderlik rollerinde daha güçlü olabileceklerini gösterir (Dalkılıç vd., 2013). Erdoğan ve Yıldırım (2023), alışmasında Spor Bilimleri Fakültesinde okumakta olan öğrencilerin iletişim beceri düzeylerini incelemiştir. Yapılan araştırmada cinsiyet değişkeninin iletişim becerileri üzerinde anlamlı bir farklılık yarattığı, bölüm ve sınıf düzeyi değişkenlerinin ise anlamlı bir farklılığa neden olmadığı belirlenmiştir. Kaya (2022) ise çalışmasında Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim görmekte olan öğrencilerin iletişim becerilerine olan etkisini incelemiş ve çalışma sonucunda cinsiyet ve yapılan spor türü açısından iletişim becerisinin anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucuna varmıştır. Vasilica vd., (2013) alışmalarında spor

dersleri alıyor olmanın çatışma eylem stillerine pozitif etki ettiğini, öğrencilerin ise kendi aralarında cinsiyet bakımından da farklı özellikler gösterdiğini belirlemiştir. Eraslan ve Kural (2022) da çalışmalarında spor yöneticisi adaylarının çatışma eylem stillerini inceledikleri çalışmalarında cinsiyet değişkeninin çatışma eylem stili üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu, kadınların çatışma eylem stili puanlarının erkeklerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Görüldüğü üzere literatürde yer alan çalışmalarda mevcut örnekleme bağlı olarak cinsiyet değişkeninin çatışma eylem stilleri ve iletişim becerileri üzerinde anlamlı farklılığa neden olduğu tespit edilmiştir.

İletişim becerileri ile iletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme ve iletişim kurmaya isteklilik boyutlarında yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Yaş ilerledikçe, genellikle kişilerin iletişim becerileri de gelişir (Thorpe, 2016). Daha fazla yaşam deneyimi olan bireyler, duygularını daha iyi ifade edebilir, empati kurabilir ve çatışmaları daha etkili bir şekilde çözebilirler. Bu nedenle, spor bilimlerinde okuyan yaşlı bireylerin genellikle daha iyi iletişim becerilerine sahip olabileceği düşünülebilir. Ancak, iletişim becerileri ve çatışma eylem stilleri kişisel deneyimler, eğitim ve kültürel faktörler gibi birçok faktöre bağlı olarak da değişebilir. Bu nedenle, yaş ile iletişim becerileri ve çatışma eylem stilleri arasındaki ilişkiyi anlamak için geniş bir perspektif gerekir (Turman, 2016). Alabbas (2022) çalışmasında spor yöneticiliği öğrencilerinin çatışma eylem stilleri ve iletişim beceri düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemiş ve bizim çalışmamıza paralel olarak yaş değişkeninin her iki nitelik üzerinde de anlamlı bir etkiye sahip olmadığını belirlemiştir. Altınışik (2019) ise çalışmasında spor yöneticisi adaylarında yaş değişkeninin çatışma eylem stilleri ve iletişim becerileri üzerinde anlamlı bir farklılığa neden olmadığını belirlemiştir. Ulukan vd., (2017), çalışmalarında spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim düzeylerini farklı değişkenler üzerinden incelemiş ve yaş değişkeninin iletişim becerisini anlamlı düzeyde etkilemediğini belirlemiştir. Bir başka araştırmada sporda kişilerarası çatışma incelenmiş ve yaş değişkeninin anlamlı bir farklılığa neden olduğu belirlenmiştir (Wachsmuth, 2017). Yaş değişkeninin çatışma eylem stili ve iletişim becerisi üzerine olan etkileri yapılan araştırmalarda çeşitlilik göstermektedir. Bu bağlamda genel bir kanının elde edilebilmesi için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutu ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır.

İletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile kolaylaştırıcı eylem boyutlarında annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm ölçek ve boyutlarda annenin eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır. İletişim

becerileri ile kendini ifade etme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim boyutlarında öğrenim görülen sınıfa göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. İletişim ilkeleri ve temel beceriler ve iletişim kurmaya isteklilik boyutları ile çatışma stilleri ve tüm boyutlarında ise öğrenim görülen sınıfa göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır. Kolaylaştırıcı eylem ve karşı koyucu eylem boyutlarında spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm boyutlarda ise spor yapılan branşın niteliğine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Takım sporları yapanların kolaylaştırıcı ve karşı koyucu eylem davranışları bireysel spor yapanlara kıyasla daha yüksektir. Bölüm değişkeni çatışma eylem stili ve iletişim becerileri üzerinde etkili olan bir diğer faktör olarak görülse de bu çalışmada anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu ilişki genellikle öğrencilerin aldıkları eğitimin niteliği, spor alanındaki deneyimleri ve kişisel özellikleri ile ilişkilendirilebilir. Örneğin, spor yönetimi bölümünde okuyan bir öğrenci, daha işbirlikçi veya uzlaşmacı çatışma eylem stillerine sahip olabilir. Çünkü spor yönetimi genellikle takım çalışmasını vurgular ve öğrenciler, takım içi ve takım dışı ilişkilerde iş birliği yapmayı öğrenirler (Fenanlampir, 2015). Bu durum, spor yönetimi öğrencilerinin çatışmaları daha işbirlikçi bir şekilde çözmeye yönlendirilebileceğini gösterir. Öte yandan, spor fizyolojisi veya antrenörlük gibi daha teknik alanlarda eğitim alan bir öğrenci, belirli bir hedefe ulaşmak için daha rekabetçi bir çatışma eylem stilini tercih edebilir. Bu öğrenciler, performansı artırmaya odaklanırken, çatışmaları daha rekabetçi bir şekilde çözme eğiliminde olabilirler. Ancak, bu ilişki kişisel farklılıklar ve deneyimlerle de şekillenebilir (Stura ve Johnston, 2018; Wachsmuth ve Jowett, 2020). Bu bağlamda spor bilimlerinde okuyan bireylerde bölüm değişkeni ve iletişim becerileri, çatışma eylem stilleri arasındaki ilişki karmaşıktır ve birçok farklı faktöre bağlıdır. Öğrencilerin aldıkları eğitim, spor deneyimleri, kişisel özellikleri ve deneyimleri gibi faktörler, iletişim becerilerini etkileyebilir. Bu nedenle, bu ilişkiyi anlamak için geniş bir perspektif gerekir ve bireysel farklılıkların dikkate alınması önemlidir. Arıcan (2021) üniversite öğrencilerinin günlük yaşam biçimlerine göre farklı özelliklerini incelemiştir. Çalışmada Spor Bilimleri Fakültelerinde okuyan ve aktif spor yapan öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinin diğer bölümlerdeki bireylerden daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Bu sonuç bu çalışmada elde edilen aktif spor yapma durumu ile iletişim becerisi arasındaki anlamlı olmayan sonuca bir zıtlık oluşturmaktadır. Bu zıtlığın nedeninin, Arıcan'ın çalışmasında diğer fakültelerde okuyan ve aktif spor yapmayan bireylerin iletişim düzeyi bakımından oldukça düşük olmaları olduğu tahmin edilmektedir. Kılıcı vd., (2009) çalışmalarında iki farklı üniversitede gerçekleştirdikleri incelemede bölüm değişkeninin anlamlı bir farklılığa neden olduğunu tespit etmişlerdir. Bölümlerde okutulan dersler ve eğitim programlarının içerikleri şüphesiz öğrencilerin çeşitli özelliklerinin geliştirilmesinde ya da daha fazla körelmesine neden

olabilmektedir. Bu nedenle eğitim programlarındaki değişikliklerin iletişim becerileri ve çatışma eylem stillerini de etkilemesi son derece normaldir.

İletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm boyutlarda ise düzenli olarak spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. İletişim becerileri, iletişim ilkeleri ve temel beceriler ve kendini ifade etme boyutlarında düzenli olarak spor yapanların beceri düzeyleri düzenli olarak spor yapmayanlara kıyasla daha yüksektir. İletişim kurmaya isteklilik boyutunda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm ölçek ve boyutlarda düzenli olarak spor yapılan süreye göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır. Spor yapma durumu genellikle bireylerin sosyal becerilerini ve duygusal zekalarını geliştirebilir, bu da iletişim becerileri ve çatışma eylem stillerini olumlu yönde etkileyebilir (Ntoumanis vd., 2017). Spor yapan bireyler genellikle takım çalışmasını ve iş birliğini vurgulayan bir ortamda bulunurlar. Bu ortam, sporcuların birlikte çalışma, iletişim kurma ve sorunları birlikte çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Dolayısıyla, spor yapma durumu ile iletişim becerileri arasında pozitif bir ilişki olabilir. Ayrıca, sporcular genellikle rekabetçi bir ortamda yetişirler ve bu da çatışma durumlarıyla başa çıkma becerilerini geliştirebilir. Rekabetçi sporcular genellikle hedef odaklıdır ve bu da onların çatışma durumlarını daha etkili bir şekilde çözmelerine yardımcı olur (Preston vd., 2020). Fakat spor bilimlerinde okuyan bireylerde spor yapma durumu ile iletişim becerileri ve çatışma eylem stilleri arasındaki ilişki karmaşıktır ve birçok farklı faktöre bağlıdır. Spor yapma durumunun bireylerin iletişim becerilerini ve çatışma eylem stillerini etkilediği düşünülse de bu ilişkiyi anlamak için geniş bir perspektif gerekir ve bireysel farklılıkların dikkate alınması önemlidir.

İletişim becerileri ölçeği ve tüm boyutları ile çatışma stilleri ölçeği, zorlayıcı eylem ve kolaylaştırıcı eylem boyutlarında babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm boyutlarda babanın eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır

İletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu ile çatışma stilleri ölçeği, kaçınmacı eylem ve zorlayıcı eylem boyutlarında aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm boyutlarda aylık kişisel gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır. İletişim becerileri ölçeği, iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve ilişki kurma isteği boyutunda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Diğer tüm ölçek ve boyutlarda aylık aile gelir durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmamaktadır. Koç vd., (2020) çalışmalarında tıpkı bu çalışmada

olduğu gibi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan öğrencilerin iletişim becerilerini incelemişlerdir. Çalışmada öğrencilerin iletişim becerilerinin öz yeterlilik algısını etkilediği ve genel olarak iletişim becerisi düzeylerinin de yüksek olduğu tespit edilmiştir. Huseinagić ve Hodžić'e göre (2010), özellikle takım çalışmasının son derece önemli olduğu spor bilimlerinde çatışma eylem stillerinin pozitif olması da son derece önemlidir. Araştırmacılara göre spor yapıyor olmanın çatışma eylem stillerini negatiften pozitive doğru değiştirdiği bir etkisi mevcuttur. Çatışma eylem stillerinin incelendiği bir başka çalışmada spor yapan kadınların mevcut durumları ve diğer etkileyen faktörler incelenmiştir. Yapılan araştırma sonucunda bu çalışmada olduğu gibi aktif yapılan spor türünün çatışma eylem stilini etkilediği belirlenmiştir (Cecchini vd., 2022). Yine bir başka çalışmada aktif spor yapan bireylerde iletişim becerileri incelenmiş ve spor yapma sürelerine göre bireylerin etkili iletişim düzeylerinde anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir (Kuşat, 2023). Bora (2013) ise çalışmasında beden eğitimi öğretmenleri ve sporcu öğrenciler arasındaki iletişimi incelemiştir. Çalışmada sporu içerisinde aktif bir şekilde yer almanın spordaki iletişimi etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda aktif spor yapıyor olma durumunun iletişim becerileri üzerinde son derece önemli olduğu çıkarımı yapılabilmektedir.

Sonuç olarak çalışmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin, iletişim becerilerinin çatışma eylem stilleri arasında önemli ölçüde anlamlı olarak açıklayıp açıklamadığına bakılmıştır. İletişim becerilerinin çatışma eylem stilleri üzerinde anlamlı pozitif bir etkisi bulunmaktadır. Bu bağlamda öğrencilerin iletişim becerilerinin arttıkça çatışma eylem stillerine vermiş oldukları yanıtların da daha pozitif olduğu belirlenmiştir.

Öneriler

- 1) Katılımcıların iletişim becerilerini ve çatışma eylem stillerini yükseltici etkinlikler (örneğin; seminer, konferans, sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler) düzenlenebilir.
- 2) Katılımcıların iletişim becerilerini geliştirmeye yönelik özel eğitim programları düzenlenebilir. Bu programlar, sözlü, yazılı ve non-verbâl (sözlü olmayan) iletişim becerilerini kapsayabilir.
- 3) Grup çalışmaları ve projelerle, katılımcılara iş birliği yapma ve etkili iletişim kurma fırsatı sunulabilir. Bu sayede öğrencilerin, farklı görüşleri anlama ve ifade etme becerileri geliştirilebilir.
- 4) Öğrencilere mentorluk ve rehberlik sağlayarak, onların kişisel ve profesyonel gelişimleri desteklenebilir. Bu süreçte iletişim becerilerini vurgulayarak, öğrencilerin bu alanda bilinçlenmeleri sağlanabilir.

- 5) İletişim ve çatışma durumlarını simüle eden rol oyunları düzenlenebilir. Bu tür etkinlikler, öğrencilere gerçek hayatta karşılaşılabilecekleri durumları deneyimleme ve çatışma çözme fırsatı sunulabilir.
- 6) Eleştiriye açık bir ortam oluşturularak öğrencilere açık ve eleştiriye dayanıklı bir ortam sağlanılabilir. Bununla birlik iletişim becerilerini geliştirmek için öğrencilere geri bildirim verilmesine önem verilebilir.
- 7) Empati geliştirme aktiviteleri ile empatiyi artırmaya yönelik aktiviteler düzenlenebilir. Bu ise öğrencilerin birbirlerinin bakış açılarını anlamalarını sağlamak, iletişimlerini daha olumlu ve etkili kılabilir.
- 8) İletişim odaklı ders içerikli Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) tarafından program içeriğini, öğrencilere etkili iletişim stratejilerini öğreten derslerle zenginleştirilebilir.
- 9) Çatışma yönetimi ve problem çözme eğitimleri düzenlenebilir. Bu eğitimler, öğrencilere olası çatışma durumlarını yönetme ve olumlu bir şekilde problem çözme becerileri kazandırabilir.
- 10) Sosyal sorumluluk projeleriyle topluma hizmet odaklı projelerde katılımcıların yer almasıyla iletişim becerilerini geliştirmelerine katkı sağlanılabilir. Böyle sosyal sorumluluk projeleri ile öğrencilere çeşitli insanlarla etkileşimde bulunma şansı tanınabilir.
- 11) Benzer bir araştırma başka fakültelerde öğrenim gören öğrenciler bağlamında gerçekleştirilebilir ve fakülteler arasında karşılaştırmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Akdağcık, İ. U., & Mamak, H. (2016). The effect of communication skills on team and individual sports. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, 18(3), 73-77.
- Akyazı, E. (2018). Spor Toto Süper Lig takımlarının spor iletişimi bağlamında Instagram'ı kullanımı. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 4(2), 317-329.
- Alabbas, M. A. K. (2022). *Spor yönetimi öğrencilerinin çatışma yönetimi stilleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Master's thesis, İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü).
- Altan, Y. (2015). Örgütsel Çatışma ve Etkileri. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (27).
- Altınışik, Ü. (2019). *Spor Yöneticisi Adaylarının Çatışma Yönetimi Stilleri ile İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. İstanbul: Efe Akademi Yayınevi.
- Arıcan, H. Ö. B. (2021). Üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri: Sporcular ve sedanterler. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(2), 70-78.
- Asunakutlu, T., & Safran, B. (2006). Örgütlerde yıldırma uygulamaları (mobbing) ve çatışma arasındaki ilişki. *SÜ İİBF Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*.
- Avcılar, M. Y. (2010). Kişisel Etki Kaynakları ve Ağızdan Ağıza İletişim Ağı. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 19(2), 333-347.
- Ayan, B., & Yavuz, E. (2018). Örgütsel çatışma ve yönetim: Kamu örgütlerinde bir araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 10(1), 745-762.
- Bahtiyar, A., & Can, B. (2016). Fen Öğretmen Adaylarının Bilimsel Süreç Becerileri ile Bilimsel Araştırmaya Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, (42), 47-58.
- Balcı, S., & Ersanlı, K. (2006). İletişim becerileri envanterinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikolog Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(10), 7-12.
- Baltacı, Ö. (2010). *Üniversite öğrencilerinin sosyal kaygı, sosyal destek ve problem çözme yaklaşımları arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek lisans tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Selçuk Üniversitesi, Konya). Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden edinilmiştir. (Tez No. 264395)
- Barutçugil İ. (2011). *Kültürler Arası Farklılıkların Yönetimi*. İstanbul: Kariyer Yayınları.
- Basım, H. N., Çetin, F., & Meydan, C. H. (2009). Kişilerarası çatışma çözme yaklaşımlarında kontrol odağının rolü. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (21), 57-69.
- Batu, M., & Yanık, A. (2021). Bir İletişim Türü Olarak Yazılı İletişim: Üniversite Öğrencilerinin Mektuplarına Yönelik Nitel Bir İnceleme. *Selçuk İletişim*, 14(2), 723-753.
- Besley, J. C., McCright, A. M., Zahry, N. R., Elliott, K. C., Kaminski, N. E., & Martin, J. D. (2017). Perceived conflict of interest in health science partnerships. *PLoS One*, 12(4), e0175643.

- Bobot, L. (2011). Functional and dysfunctional conflicts in retailer-supplier relationships. *International Journal of Retail & Distribution Management*, 39(1), 25-50.
- Bora, M. V. (2013). *Beden eğitimi öğretmeni ve sporcu öğrenciler arasındaki iletişimin, sportif başarı motivasyonu ile ilişkisi/Communication between teachers and students in physical education sports, sports achievement motivation relations* (Doctoral dissertation).
- Boz, C., Biçer, T., Serter, K., Kara, K. E., & Şentuna, M. (2021). Spor yöneticilerinin iletişim beceri düzeylerinin işgörenlerin motivasyonu üzerine etkisi. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(1), 492-502.
- Butcher, N.J., Mineka, S., & Hooley, M.J. (2013) *Anormal Psikoloji* (Çev: Okhan Gündüz) İstanbul: Kaknüs.
- Büyüköztürk, Ş. (2020). *Sosyal bilimler için veri analiz kitabı: İstatistik, araştırma deseni SPSS uygulamaları ve yorum* (28. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Cecchini, J. A., Méndez-Giménez, A., Fernández-Río, J., Carriedo, A., & Sánchez-Martínez, B. (2022). Tendencies in Action, Type of Sport and Training Style in Sportswomen. *Apunts. Educació Física i Esports*, (149), 63-72.
- Ceylan, A., Ergün, E., & Alpkan, L. (2000). Çatışmanın Sebepleri ve Yönetimi. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 1(2), 39-51.
- Cunningham, I., Simmons, P., Mascarenhas, D., & Redhead, S. (2014). Skilled interaction: concepts of communication and player management in the development of sport officials. *International Journal of Sport Communication*, 7(2), 166-187.
- Çakır, S. (2010). *Bilişsel-davranışçı yaklaşıma dayalı olarak hazırlanan sosyal kaygıyla başa çıkma programının lise öğrencilerinin sosyal kaygı düzeylerine etkisi* (Yüksek lisans tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uludağ Üniversitesi, Bursa). Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden edinilmiştir. (Tez No. 271220)
- Çam, T. (2018). *Örgütlerde çatışma yönetimi* (Master's thesis, Ufuk Üniversitesi).
- Çavuşoğlu, S. B. (2019). *Sporda İletişim Stratejileri*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi.
- Çetintaş, H. B. (2018). Toplumsal iletişim bağlamında kütüphaneler: kavramsal bir değerlendirme. *Mediterranean Journal of Humanities*, 8(2), 265-275.
- Çiçek, G. (2018). Spor Yapan ve Yapmayan Yetişkin Bireylerin İletişim Becerileri Düzeylerinin Karşılaştırılması. *Electronic Turkish Studies*, 13(19).
- Çuhadar, F. M. (2019). *Akademisyenlerin Çatışma Nedenleri ve Sonuçları*. Eğitim Yayınevi.
- Dalkılıç, M., Mamak, H., Gurkan, A. C., Ucan, I., & Ozmutlu, I. (2013). Elementary Students'participation In Sports Activities That Are Effective At The Level Of The Socio-Cultural Factors And Communication Skills. *International Journal of Academic Research*, 5(3).
- Delhey, J., & Dragolov, G. (2014). Why inequality makes Europeans less happy: The role of distrust, status anxiety, and perceived conflict. *European sociological review*, 30(2), 151-165.
- Diñel, Y. M. (2019). Çalışma ortamlarında hekim-hemşire arasındaki çatışma nedenleri ve çatışmaların yönetimi. *Sağlık ve hemşirelik yönetimi dergisi*, 6(3), 256-265.

- Dumangöz, P. D. (2021). Spor Bilimleri Alanında Yapılan İletişim Araştırmalarına İlişkin Bir Değerlendirme. *İletişim Çalışmaları Dergisi*, 7(3), 425-452.
- Duquin, M. B., & Schroeder-Braun, K. (1996). Power, empathy, and moral conflict in sport. *Peace and Conflict*, 2(4), 351-367.
- Durğun, S. (2006). Örgüt kültürü ve örgütsel iletişim. *Yüzyüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 112-132.
- Eraslan, A., & Kural, S. (2022). Spor Yöneticisi Adaylarının Çatışma Eylem Stilllerinin İncelenmesi. *10th International Istanbul Scientific Research Congress*. July 23-25.
- Erdoğan, A., & Yıldırım, B. (2023). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerinin Belirlenmesi: Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Örneği. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 21-29.
- Erdönmez, I. (2019). İletişimin Döngüsel Süreci Bağlamında Sözlü İletişim. *Uluslararası Sanat Kültür ve İletişim Dergisi*, 2(1), 81-98.
- Erkan, M. (2017). *Sporda İletişimin Önemi ve Takım Performansına Etkisi Üzerine Bir Araştırma: Türkiye Birinci Profesyonel Futbol Süper Ligi Örneği 2001-2002 Futbol Sezonu* (Doctoral dissertation, Anadolu University (Turkey)).
- Erkuş, A., & Günlü, E. (2009). İletişim tarzının ve sözsüz iletişim düzeyinin çalışanların iş performansına etkisi: Beş yıldızlı otel işletmelerinde bir araştırma. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 20(1), 7-24.
- Erkuş, A., & Tabak, A. (2010). Beş faktör kişilik özelliklerinin çalışanların çatışma yönetim tarzlarına etkisi: savunma sanayiinde bir araştırma. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 23(2), 213-242.
- Ermış, S. A. (2022). İletişim ve Antrenör. *Spor-Eğitim-Sağlık 2022*, 73.
- Fenanlampir, A. (2015). Leadership and Conflict the Organization Sport Viewed from Cultural Perspective Maluku. In *THE PROCEEDING OF* (p. 13).
- Filiz, B. (2020). The Relationship between Effective Communication Skills and Verbal Intelligence Levels of Faculty of Sport Sciences Students. *International Journal of Educational Methodology*, 6(3), 603-612.
- Gedikli, N., & Balcı, V. (2005). Doğa Sporları Kulüplerinde Örgütsel Çatışmanın Nedenleri ve Kullanılan Çatışma Yönetimi Stratejileri. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 35-45.
- Gökçe, D., & Baskan, G. A. (2012). Eğitim denetçilerinin iletişim becerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42(42).
- Gönen, M. (2015). Akdeniz Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin iletişim beceri düzeyleri ile atılganlık düzeylerinin incelenmesi.
- Gönenç, E. Ö. (2007). İletişimin tarihsel süreci. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi| Istanbul University Faculty of Communication Journal*, (28).
- Gürel, E., & Akşit, A. C. A. (2021). Yazı ve Yazılı İletişim: Yazı Temalı Atasözleri ve Deyimlere İlişkin Bir İçerik Analizi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), 119-144.
- Halis, M. (2000). Örgütsel iletişim ve iletişim tatminine ilişkin bir Araştırma. *Atatürk Üniversitesi iktisadi ve idari bilimler dergisi*, 14(1).
- Himes, J. S. (2008). *Conflict and conflict management*. University of Georgia Press.

- Hovland, C. I., & Lumsdaine, A. A. (2017). *Experiments on mass communication* (Vol. 4976). Princeton University Press.
- Huseinagić, E., & Hodžić, A. (2010). Approach To Team Conflict Resolution. *Sport Scientific and Practical Aspects*, 7(1), 63-67.
- İmamoğlu, E. (2017). *Örgütsel Çatışmanın Nedenleri ve Çalışanlar Üzerindeki Etkileri ve Kamu Kuruluşunda Bir Alan Araştırması* (Doctoral dissertation, Anadolu University (Turkey)).
- Johnson, D. W. (1981). *Reaching Out*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Johnson, D. W., & Johnson, F. P. (2008). *Group theory and group skills*. Pearson Education (US).
- Karadağ, E., & Tosun, Ü. (2014). Çatışma eylem stilleri ölçeği [ÇESÖ]: Türkçe'ye uyarlanması dil geçerliği ve ön psikometrik incelemesi. *Psikoloji Çalışmaları/Studies in Psychology*, 34(1), 45-69.
- Karcioğlu, F., & Alioğulları, Z. (2012). Çatışmanın Nedenleri ve Çatışma Yönetim Tarzları İlişkisi. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 26(3-4), 215-237.
- Karcioğlu, F., Timuroğlu, K., & Çınar, O. (2009). Örgütsel iletişim ve iş tatmini ilişkisi–bir uygulama. *İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi İşletme İktisadi Enstitüsü Dergisi*, (63), 59-76.
- Karcioğlu, F., Gövez, E., & Kahya, C. (2011). Yöneticilerin İletişim Tarzı ve Kullandıkları Çatışma Yönetim Stili Arasındaki İlişki. *Journal of Graduate School of Social Sciences*, 15(1).
- Karip, E. (2015). *Çatışma Yönetimi*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Katırcı, H., & Uztuğ, F. (2009). Spor kulüplerinde iletişim yönetimi: Türkiye profesyonel futbol liglerinde yer alan spor kulüplerinin iletişim uygulamalarına ilişkin araştırma.
- Kaya, E. Ö. (2022). Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel ve Takım Sporunu Yapmasındaki Kişilik Özelliklerinin İletişim Beceri Düzeylerine Etkisi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(Özel Sayı 2), 857-866.
- Kılıçgil, E., Bilir, P., Özdiñ, Ö., Eroğlu, K., & Eroğlu, B. (2009). İki farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin değerlendirilmesi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(1), 19-28.
- Koç, K., Turan, M. B., & Aslan, T. A. (2020). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iletişim becerisi düzeyleri ile genel öz yeterlilik algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *OPUS International Journal of Society Researches*, 15(26), 4421-4436.
- Koçak, Z. K., & Aktaş, M. A. (2019). Çatışma ve Çatışma Yönetimi Kavramlarına Güncel Bir Bakış. *Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(2), 130-137.
- Koçyiğit, M., Koçyiğit, A., & Özsoy, E. (2018). Kişilerarası iletişim bağlamında bireylerin iletişim becerileri ile stresle başa çıkma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi: Milli sporcular üzerinde bir araştırma. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 11-19.
- Korkut Owen, F., & Bugay, A. (2014). İletişim Becerileri Ölçeği'nin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 51- 64.
- Kuşat, Z. (2023). *Spor yapan bireylerin, etkili iletişim becerilerinin karar verme düzeyleri ile olan ilişkisinin incelenmesi* (Master's thesis, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi).

- Küçük, M., Eriş, U., Oğuz, T., Dal, A., Aydın, C. H., & Orhon, N. (2012). İletişim bilgisi. *Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi*.
- Lang, K., & Lang, G. E. (2009). Mass society, mass culture, and mass communication: The meanings of mass. *International Journal of Communication*, 3, 20.
- Males, J. R., Kerr, J. H., & Hudson, J. (2021). Athlete–Coach Conflict and a Sport Psychologist Caught in the Middle: A Case Study of Consultancy During Athlete Preparation and Performance in Olympic Games Athletics. *The Sport Psychologist*, 35(1), 30-42.
- Massey, G. R., & Dawes, P. L. (2007). The antecedents and consequence of functional and dysfunctional conflict between marketing managers and sales managers. *Industrial marketing management*, 36(8), 1118-1129.
- Mirsafian, H., Amiri, E., & Asefi, A. (2023). Effect of Educational Intervention of Communicational Skills on Self Management Behaviours and Conflict Management of Wrestling Coaches. *Sport Management Journal*, 15(2), 93-77.
- Ntoumanis, N., Quested, E., Reeve, J., & Cheon, S. H. (2017). Need-supportive communication: Implications for motivation in sport, exercise, and physical activity. In *Persuasion and communication in sport, exercise, and physical activity* (pp. 155-169). Routledge.
- Oktay, F. (2016). Çatışma Yönetimi ile Örgütsel Destek Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 15(4).
- Örnek, A. Ş. (2013). Etkin Çatışma Yönetimi ve Akademisyenlerin Karşılaştıkları Çatışma Nedenlerine Yönelik Bir Araştırma. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (30), 25-50.
- Paradis, K., Carron, A. V., & Martin, L. J. (2014). Athlete perceptions of intragroup conflict in sport teams. *Sport and Exercise Psychology Review*, 10(3), 4-18.
- Preston, C., Allan, V., Wolman, L., & Fraser-Thomas, J. (2020). The coach–parent relationship and athlete development in elite youth hockey: lessons learned for conflict management. *The Sport Psychologist*, 34(2), 143-152.
- Sayıt, H. E. (2003). *Dağıtık gerçek zamanlı sistemler için hiyerarşik hata toleranslı halka protokolü ve grup iletişimi özellikleri* (Master's thesis, Ege Üniversitesi).
- Schmidt, S. M., & Kochan, T. A. (1972). Conflict: Toward conceptual clarity. *Administrative Science Quarterly*, 359-370.
- Seval H. (2006). Çatışmanın Etkileri ve Yönetimi. *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*; 15(8): 246–254.
- Skarmeas, D. (2006). The role of functional conflict in international buyer–seller relationships: Implications for industrial exporters. *Industrial Marketing Management*, 35(5), 567-575.
- Sökmen, A., & Yazıcıoğlu, İ. (2005). Thomas modeli kapsamında yöneticilerin çatışma yönetimi stilleri ve tekstil işletmelerinde bir alan araştırması. *Gazi Üniversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, (1), 1-19.
- Stura, C., & Johnston, L. M. (2018). Cross-cultural conflicts within sports teams. *Journal of Peace Education*, 15(1), 97-114.
- Sümer, K. (2021). *Spor hizmet çalışanlarının iletişim becerileri ile iç girişimcilik arasındaki ilişki (İstanbul örneği)* (Master's thesis, İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü).

- Sütlü, T. (2007). *Örgütsel çatışma ve işgören üzerine etkileri* (Doctoral dissertation, Marmara Üniversitesi (Turkey)).
- Şahin, H. M., Kılınç, Z., Gürer, B., Hacıoğlu, O., & Aktaş, S. (2014). İşitme ve Bedensel Engelli Sporcuların Yaşadıkları Çatışma Türlerinin Bazı Demografik Değişkenler Yönünden İncelenmesi-P. *Kastamonu University Journal of Economics & Administrative Sciences Faculty*, 5(3).
- Şahin, N. (2012). Elit düzeyde takım sporu ve bireysel spor yapan iki grubun iletişim becerilerinin karşılaştırılması. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 13-16.
- Şahin, N. H., Basım, H. N., & Çetin, F. (2009). Kişilerarası Çatışma Çözme Yaklaşımlarında Kendilik Algısı ve Kontrol Odağı. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 20(2).
- Şendur, F. E. (2006). *Örgütsel çatışma ve çatışma yönetimi* (Master's thesis, Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Şimşek, E. (2021). Örgütsel İletişime Birey Cephesinden Bakış: Çalışanların Bireylerarası İletişim Becerilerinin Performans Algılarındaki Rolü. *Journal of Organizational Behavior Review*, 3(2), 139-152.
- Tepeköylü, Ö., Soytürk, M., & Çamlıyer, H. (2009). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(3), 115-124.
- Thomas, K. W., & Kilmann, R. H. (1978). Comparison of four instruments measuring conflict behavior. *Psychological reports*, 42(3_suppl), 1139-1145.
- Thompson, J. J., & Ergin, A. (1994). Sözcüklerle dökülmeyenler: Sınıfta sözsüz iletişim. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 27(2), 529-546.
- Thorpe, H. (2016). Action sports for youth development: Critical insights for the SDP community. *International journal of sport policy and politics*, 8(1), 91-116.
- Topaloğlu, C., & Boylu, Y. (2006). Örgütsel çatışmaların türleri: otel işletmeleri açısından ayrıntılı bir inceleme. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 91-116.
- Turman, P. D. (2016). Sport as interpersonal communication. *In Defining sport communication* (pp. 179-191). Routledge.
- Ulukan, H. (2012). *İletişim becerilerinin takım ve bireysel sporculara olan etkisi* (Yüksek lisans tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman). Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden edinilmiştir. (Tez No. 320277)
- Ulukan, H., Kartal, A., Zengin, S., Abanoz, E., & Parlak, N. (2017). Investigation of communication levels of university students doing sports and do not sport Spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim düzeylerinin incelenmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(3), 2317-2325.
- Ünür, E., & Duman, D. D. (2021). Farklılıkların çatışması bağlamında sporda ayrımcılığın göstergebilimsel analizi. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(1), 109-126.
- Vasilica, G., Ştefan, T., Georgeta, M., & Radu, P. (2013). Formative valencies of the Sport Psychology course. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 89, 351-356.
- Vural, İ., Tuna, Y., Birsen, Ö., Erzurum, F., Küçük, M., & Çolak, F. Ü. (2012). İletişim. *Ankara: Pegem Akademi*.

- Wachsmuth, S. (2017). *Interpersonal conflict in sport: from theory to practice* (Doctoral dissertation, Loughborough University).
- Wachsmuth, S., & Jowett, S. (2020). Conflict and communication in coach-athlete relationships. *The Routledge International Encyclopedia of Sport and Exercise Psychology: Volume 2: Applied and Practical Measures*, 192-212.
- Wendling, E., Kellison, T. B., & Sagas, M. (2018). A conceptual examination of college athletes' role conflict through the lens of conservation of resources theory. *Quest*, 70(1), 28-47.
- Yalçın, A., & Erçen, A. E. Y. (2004). Kültür ile şekillenen çatışma tepkileri üzerine bir uygulama. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(2).
- Yaşlıoğlu, M., Pekdemir, I., & Toplu, D. (2013). Duygusal zekâ ve çatışma yönetimin yöntemleri arasındaki ilişki ve bu ilişkide lider üye etkileşiminin rolü. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 11(22), 191-220.
- Yılmaz, C. (2022). *Lisanslı Sporcuların Bazı Değişkenlere Göre iletişim Beceri Düzeylerinin incelenmesi* (Doctoral dissertation, Marmara Üniversitesi (Turkey)).
- Yılmaz, İ., Çimen, Z., & Bektaş, F. (2010). Sporcu Algılamalarına Göre Bireysel ve Takım Spor Antrenörlerinin İletişim Beceri Düzeylerinin Karşılaştırılması/Comparison Of Communication Skill Levels Of Individual And Team Sports Trainers: Perceptions Of Athletes. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(4).
- Yücel, A. S., & Devecioğlu, S. (2012). Spor Eğitiminde Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin Kullanımı. *Sport Sciences*, 7(2), 1-17.

EKLER

Ek-1: Kişisel Bilgi Formu

1. Cinsiyetiniz: Kadın () Erkek ()

2. Yaşınız:

3. Bölümünüz:

Antrenörlük Eğitimi Bölümü ()
Beden eğitimi ve Spor Öğretmenliği ()
Rekreasyon Bölümü ()
Spor Yöneticiliği Bölümü ()

4. Sınıfınız:

1. Sınıf () 2. Sınıf () 3. Sınıf () 4. Sınıf ()

5. Düzenli bir şekilde aktif olarak spor yapıyor musunuz?

Evet () Hayır ()

6. Düzenli bir şekilde aktif olarak spor yapıyorsanız kaç yıldır spor yapıyorsunuz?

7. Düzenli Bir Şekilde Aktif Olarak Spor Yapıyorsanız Spor Branşı Türü:

Bireysel Spor ()
Takım Sportu ()

8. Anne Eğitim Düzeyi (Mezuniyet Durumuna Göre Belirtiniz)

Okur-Yazar Değil ()
Okur-Yazar ()
Ortaokul ()
Lise ()
Ön Lisans ()
Lisans ()
Lisansüstü ()

9. Baba Eğitim Düzeyi (Mezuniyet Durumuna Göre Belirtiniz)

Okur-Yazar Değil ()
Okur-Yazar ()
Ortaokul ()
Lise ()
Ön Lisans ()
Lisans ()
Lisansüstü ()

10. Aylık Ortalama Kişisel Gelir Düzeyi (TL olarak belirtiniz).....

11. Aylık Ortalama Aile Gelir Düzeyi (Kişisel Gelir Dahil - TL olarak belirtiniz).....

Ek-2: İletişim Becerileri Ölçeği

	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Her zaman
1. İnsanları oldukları gibi kabul ederim.					
3. Başkalarını önyargısız dinlerim.					
5. Karşımdakini dinlerken anlamadığım bir ayrıntı olduğunda konunun açığa kavuşması için sorular sorarım.					
7. İnsanlara yakın ilgi duyarım.					
9. İlişkide bulunduğum kişilerin anlatmak istediklerini dinlemek için onlara zaman ayırırım.					
11. Birini dinlerken ne karşılık vereceğimden çok onun ne demek istediğini anlamaya çalışırım.					
13. Benimle herhangi bir konuda konuşmayı istemeyen birisini konuşmaya zorlamam.					
15. Başkaları konuşurken yanıt vermeden önce onların sözlerini bitirmelerini beklerim.					
17. Duygularımı rahatlıkla dile getirebilirim.					
19. Yüz yüze olmasak da konuştuğum kişinin duygusunu ses tonundan anlayabilirim.					
21. Birisiyle konuşurken ona yanıt vermeden önce onu doğru anlayıp anlamadığımı yoklarım.					
23. Karşımdakini dinlerken onu anladığımı uygun bir dille ifade ederim.					
25. Eğer karşımdakinin işine yarayacaksa yaşadığım benzer deneyimleri onunla paylaşıyorum.					

Ek-3: Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği

	Asla böyle davranmam	Nadiren böyle davranırım	Bazen böyle davranırım	Sıklıkla böyle davranırım	Çoğunlukla böyle davranırım
1. Tartışmadan sakınmak, tartışma sırasında geri çekilmekten daha kolaydır.					
2. Bir insanın, senin yaptığını anlamasını sağlayamıyorsan, seni anlamasını sağla.					
3. Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.					
4. Birbirimizi kollayalım.					
5. Hadi gel, hemen çözelim.					
6. Tartışma sırasında ilk susan övgüyü hak eder.					
7. Güçlü olan, haklı olanı yener.					
8. Gönül alıcı sözler işi kolaylaştırır.					
9. Yarım ekmek, hiç ekmek olmamasından iyidir.					
10. Gerçek bilgidedir, çoğunluğun düşüncelerinde değil.					
11. Yenilen pehlivan güreşe doymaz.					
12. Sorun(lar)ı öyle bir çözersiniz ki, düşmanlarınız kaçır giderler.					
13. Düşmanın canını belli etmeden al.					
14. Kibar değişim, çatışma yaratmaz.					
15. Hiç kimse son cevabı bilmez ama herkes katkıda bulunur.					
16. Seninle aynı görüşte olmayanlardan uzak dur.					
17. Kazanacaklarına inanan insanlar kazanırlar.					
18. Kibar sözler için masraf yapmak gerekmez ama getirileri çoktur.					
19. Kısasa kısas, haklı bir davranıştır.					
20. Ancak, kendi inandıkları gerçeği değiştirmeye hevesli kişiler, başkalarının gerçeklerinden yararlanabilirler.					
21. Kavgacı insanlardan uzak durun, onlar hayatı (başkaları için) çekilmez hâle getirirler.					
22. Kaçmayıp dayanan kişi, başkalarını kaçıtır.					
23. Tatlı sözler, uyumu garantiler.					
24. Hediyeleşmek, iyi arkadaşlık için gereklidir.					
25. Sorunlarınızı açar ve çatışmayla doğrudan yüzleşerseniz ancak o zaman en iyi çözümü keşfedebilirsiniz.					
26. Çatışmalarla başa çıkmanın en iyi yolu, çatışmadan kaçınmaktır.					
27. Ağırlığını hissettirmek istersen, ayağını yere sıkı bas.					
28. Kibarlık, kızgınlığı yener.					
29. İstedığının birazına sahip olmak, hiçbirine sahip					

olmamaktan iyidir.					
30. Açık sözlülük, dürüstlük ve güvenle asla karşılaşamazsın.					
31. Hayatta, uğruna savaşılacak kadar önemli hiçbir şey yoktur.					
32. Dünyada iki çeşit insan vardır: Kazananlar ve kaybedenler.					
33. Birisi sana taş attığında sen ona pamuk at.					
34. Çatışan kişilerin her ikisi de yolun yarısına kadar gelirse, başarılı bir anlaşma yapılır.					
35. Gerçek, sürekli araştırılarak keşfedilir.					

Ek-4: Ölçek İzinler

Re: Ölçek izni20 Eylül 2022 21:08

Kimden: [Redacted]
Kime: [Redacted]
[Redacted]

Merhabalar Hamza

Artık BAÜ'de çalışmıyorum. O nedenle bu adresimi fazla kontrol etmiyorum, hatta on gün sonra bu adresim de kullanılamayacak.

Daha önce üniversite öğrencileriyle de kullanılabildiği için tek boyutlu olan ölçeğimi (İBDÖ) ilettiğimi anımsıyorum. Analizlerde daha kolay olacağını düşünmüştüm. Çok boyutlu olan İletişim Becerileri Ölçeği'ni de iletiyorum. Tezinde bu ölçeği kullanabilirsin.

Biliyordur ama ölçek maddelerinin tamamını hiç bir biçimde yayınlamaman (tezinde örnek maddeler verebilirsin), ölçeği diğer araştırmacılarla paylaşmaman ve ölçek maddelerin tek sözcüğü nü bile değiştirmeden kullanman gerektiğini anımsatmak isterim.

Tezinde kolaylıklar dilerim
Fidan Korkut Owen, Prof. Dr.

From: Hamza Celil [Redacted]
Sent: Tuesday, September 20, 2022 8:26 AM
To: Fidan KORKUT [Redacted]
Subject: Ölçek izni

[You don't often get email from [Redacted]. Learn why this is important [Redacted]]

Merhaba hocam ismim, Hamza ÇELİK.
Bayburt Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsünde Yüksek Lisans eğitimi görmekteyim. Tez çalışmamda kullanmak üzere geliştirdiğiniz "İletişim Becerileri " ölçeğini kullanmak için izninizi istiyorum. Örneklem grubum BESYO Üniversite öğrencileri olacaktır.Ekte gönderdiğim ölçeğiniz için izninizi talep ediyorum. Şimdiden teşekkür eder, hayırlı çalışmalar dilerim.

Ek-5: Ölçek İzinleri Devamı

Re: Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği Kullanım İzni

22 Eylül 2022 12:42

Kimden: [Redacted]

Kime: [Redacted]

Merhaba Hamza,
Ölçeği kullanabilirsin. Kolaylıklar dilerim.

Prof. Dr. Engin Karadağ | Industrial and Organizational Psychology & Educational Leadership and Policy Studies
Akdeniz University | 07058 Kampus, Antalya, TR
Co-Director: University Assessments & Research Laboratory [UniAr]
Editor: Research in Educational Administration & Leadership [REAL]
Editor: Journal of Pedagogical Research [JPR]
[Redacted]
Phone: +90.242 227 4400 / 4679 | Mobil: +90.505 764 66 50
We [Redacted]

From: Hamza Celik [Redacted]
Sent: Thursday, September 22, 2022 9:02:26 AM
To: [Redacted]
Subject: Fwd: Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği Kullanım İzni

----- İletilen Mesaj -----
Kimden: "Hamza Celik" [Redacted]
Kime: [Redacted]
Gönderilenler: 22 Eylül Perşembe 2022 9:01:32
Konu: Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği Kullanım İzni

Merhaba hocam ismim, Hamza ÇELİK.
Bayburt Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsünde Yüksek Lisans eğitimi görmekteyim. Tez çalışmamda kullanmak üzere Türkçeye uyarlanması ve dil geçerliliğini yaptığınız "Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği'ni " kullanmak için izninizi istiyorum. Örneklem grubum BESYO Üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Şimdiden teşekkür eder, hayırlı çalışmalar dilerim.

ÖZ GEÇMİŞ

..... yılı ili ilçesi doğumlu. İlköğrenimimi Erzurum ili Horasan ilçesi Bulgurlu Köyü, Bulgurlu İlköğretim Okulunda tamamladı. Lise eğitimimi parasız yatılı olarak Horasan ilçesinde tamamladı. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Kemaliye Hacı Alı Akın Meslek Yüksekokulu Bilgisayar Teknolojisi ve Programlama Bölümünden 2010 yılında başarılı bir şekilde mezun oldu. Ardından 2015 yılında Anadolu Üniversitesi İşletme Bölümü ve 2021 yılında Tarım Bölümünden mezun oldu. 2014 yılında Bayburt Üniversitesine idari personel olarak atanıp 2014 – 2020 tarihleri arasında çalıştı ve görevini 2020 yılından beri Atatürk Üniversitesinde halen devam ettirmektedir.

